

XVIII. ročník

červenec 2024

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Vážení čtenáři, léto je v plném proudu, všichni toužebně očekávají čas zasloužených dovolených a prázdnin. Pevně doufám, že se Všem podaří prožít léto ve zdraví aktivitami, které jste si naplánovali a nic Vás v těchto chvílích nebude

nepříjemně vyrušovat.

Jelikož mnoho z Vás bude pravděpodobně chtít v létě také realizovat práce na polích, zahradách, rodinných domech, chatách, stávkách a jiných různých projektech, nezbývá mi než i v tomto Vám popřát pevnou vůli a štěstí na výběr materiálu, náradí a spolupracovníků tak, abyste si na konci léta mohli říci: udělal jsem vše, co jsem si naplánoval a povedlo se mi to dle mých představ!

Užijte ve zdraví celé letošní léto.

Václav Křivanec starosta obce Lažánky

Historie obce Lažánky

Obec Lažánky leží v malebné pahorkovité krajině v Jihočeském kraji, v okrese Strakonice, v nadmořské výšce 529 m. Okrajem vsi vede silnice ze Zábोří do Blatné. Dále ves spojují menší silnice s Jindřichovicemi a Mračovem. K obci náleží rekreační chatová oblast Lomec a Ostrý.

Původ obce sahá až do 13. století, kdy patřila ke klášteru svatojiřískému v Praze. Jméno Lažánky je patrně odvozeno od lázu – tj. krajiny ladem ležící. Další zmínky pocházejí pak až z let 1567, 1695 a následujících. V roce 1770 měly Lažánky 16 čísel,

v roce 1910 již 36 čísel a žily zde dvě stovky obyvatel.

V roce 1963 se obec Lažánky spojila s Jindřichovicemi a Blatenkou. Po volbách v roce 1976 se Lažánky připojily k Zábоří, zatímco Blatenka a Jindřichovice patřily k Blatné. Od roku 1990 je obec Lažánky samostatná.

Na návsi stojí kaple zasvěcená Panně Marii Strašinské z roku 1884 a pomník padlým občanům v 1. světové válce z roku 1928. V obci je vybudován obecní vodovod, kanalizace a proběhla zde také plynofikace. Do roku 1981 zde fungovala v čp. 1 hospoda. Po jejím zrušení byla v čp. 23 (bývalá zrušená) v roce 1988 zřízena hospoda nová „U Studánky“. V roce 2011 byl vystavěn obecní dům čp. 50, kde sídlí obecní úřad, knihovna, hasičská zbrojnice a je zde i velký společenský sál.

Obec se od přelomu století postupně rozrůstá. S výstavbou nových rodinných domů přibýlo i obyvatel. V současné době zde trvale bydlí 107 obyvatel (r. 2024) a s novou zástavbou má obec 55 čísel popisných.

Významnou měrou se na chodu obce a na jejím společensko-kulturním dění podílí Sbor dobrovolných hasičů Lažánky založený roku 1888 a spolek Turisté Lažánky z.s. založený v roce 2016. Hasiči jsou spoluorganizátoři hasičských soutěží, kulturních akcí, dětských dnů a podílejí se na úpravách vzhledu obce společně s místními ženami a ostatními občany Lažánek. Kromě dobrovolných hasičů a turistů v obci od roku 1992 úspěšně funguje také Myslivecký spolek Diana Zábоří, který má na kraji obce Lažánky své sídlo na myslivecké chatě. Mezi podnikatelské subjekty v obci, které zaměstnávají místní obyvatele, patří od roku 1976 Zemědělské družstvo Zábоří a od roku 1999 Výkrm Tagrea s. r. o.

Rozhovor se starostou obce Lažánky

V čele obce Lažánky stojí pan Václav Křivanec. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolen starostou obce?

Zvolen jsem byl ve volbách v roce 2018.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO?

Ne před zvolením jsem nebyl členem ZO.

S jakými představami jste šel do komunálních voleb?

Jaké jsou slasti a strasti starosty obce?

Do komunálních voleb jsem šel s optimistickou představou, že budu platným členem ZO, a budu se snažit pomáhat služebně starším zastupitelům. Také jsem chtěl dostat slibu, že do zastupitelstva půjdu až dostavíme rodinný dům a budu mít prostor se zastupitelstvu věnovat – tento slib jsem dal již v roce 2014, když za mnou zastupitelé poprvé přišli v roce 2014 s žádostí, abych kandidoval.

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Během měsíce července 2024 byla zpracována a podána žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce pro pracovníky zaměstnané v prádelně za druhé čtvrtletí 2024. Dále byla zpracována roční zpráva o činnosti zaměstnavatele v roce 2023.

Všechny dokumenty byly vloženy na Portál MPSV.

- Ve středu 22. května se konalo jednání Rady SOB a Valné hromady SOB. Na programu jednání bylo především projednání účetní závěrky SOB za rok 2023 a projednání závěrečného účtu SOB za rok 2023. Dále starostové dostali informace k rozpočtovým opatřením, k přípravě kalendáře SOB na rok 2025 a ke společně realizovaným projektům.

- Právě probíhá realizace projektu „Předcházení vzniku odpadů a posílení separace odpadů ve Svazku obcí Blatensko“. V době uzávěrky tohoto čísla byly zapojeným obcím postupně dodávány kelímky k opakovanému použití a další příslušenství (přepavní a skladovací boxy na kelímky a nádobí, příborníky, kovové regály a myčky na nádobí a kelímky). Jakmile bude ukončena dodávka všech položek, začneme připravovat žádost o platbu.

- Svazek obcí Blatenska obdržel rozhodnutí o poskytnutí dotace na společný projekt „Doplňení sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatensko – 2. etapa“. V rámci tohoto projektu dojde k nákupu nádob na tříděný odpad a k nákupu velkoobjemových kontejnerů dle požadavků zapojených obcí. Do projektu se zapojilo celkem 17 obcí.

- Intenzivně pracujeme na přípravě stolního kalendáře SOB pro rok 2025. Zpracováváme podklady, které nám poskytlí zástupci členských obcí, případně další organizátoři akcí a autoři fotografií.

- Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB u adresy:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

VU3V

Česká zemědělská univerzita v Praze
Provazně ekonomická fakulta

Letní semestr Virtuální univerzity 3. věku akademického roku 2023/2024, byl slavnostně zakončen závěrečným seminářem, který se v tomto akademickém roce konal v pondělí 10. června 2024 v Blatné. V Blatné se tento závěrečný seminář konal úplně poprvé. Závěrečný seminář byl tradičně pořádán pod patronací České zemědělské univerzity v Praze, spoluorganizátorem byl Svazek obcí Blatenska a Město Blatná. Celkově se u nás v Blatné sešlo 165 studentů VU3V ze 14 konzultačních středisek. O tom, že byl o tento závěrečný seminář enormní zájem, svědčí i to, že byl obsazen během 20 minut, poté, co bylo spuštěno přihlašování.

Celá akce byla zahájena v 10:00 hodin ve Velkém sále Komunitního centra aktivního života v Blatné. Na úvod všechny přítomné přivítala předsedkyně Svazku obcí Blatenska a zároveň tutorka konzultačního střediska Blatná, paní Dana Vohryzková. Následovalo přivítání hostů z České zemědělské univerzity v Praze – paní Hany Balzerové a paní Andrey Krejzové. Studenti VU3V přišel pozdravit také místostarosta Města Blatná pan Pavel Ounický, který krátce představil město Blatná, rozpočet města a seznámil studenty též s investičními akcemi uskutečněnými v letošním roce. Na závěr měl pro studenty připravený kvíz, aby zjistil, zda pozorně poslouchali. Pro vítěze kvízu byla připravena odměna. Mezi hosty dále usedla ředitelka Kulturní plantáže Blatná, paní Broňa Winklerová, která všem přítomným představila koncepci „Blatná město růží“ a pozvala studenty na tradiční Výstavu růží v Blatné. Poté proběhl oficiální dopolední program, který měli připravený hosté z České zemědělské univerzity.

Cílem závěrečných seminářů a vzájemných setkání studentů z více středisek je především umožnit studentům osobní kontakt s představiteli fakulty a také zprostředkovat neformální výměnu studijních zkušeností se spolužáky z jiných středisek. Po ukončení dopolední části se studenti odebrali na oběd a pak se účastnili odpoledního programu dle vlastního výběru. Na výběr měli ze čtyř možností:

- prohlídka zámku – okruh Hildprantové a jejich osudy,
- prohlídka zámku – okruh Od historie po současnost,
- prohlídka pivovaru a lihovaru,
- komentovaná prohlídka města.

Studenti VU3V tak strávili v Blatné příjemný den, odnesli si spoustu pěkných zážitků a věřím, že se ještě do Blatné v budoucnu rádi vrátí. Myslím si, že se akce velmi vydařila a udělala celému Blatensku dobré jméno.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Výtvarná soutěž Příroda Blatenska

„Blatensko – místo, které máme rádi“ – to byl 18. ročník výtvarné soutěže z cyklu Příroda Blatenska. Vyhlášeatelem této soutěže je Svazek obcí Blatenska, Město Blatná, Základní umělecká škola Blatná a Kulturní plantáž Blatná. Do výtvarné soutěže se zapojuje většina mateřských a základních škol z našeho mikroregionu.

Vždy probíhá výstava všech soutěžních děl v Komunitním centru aktivního života v Blatné. Zároveň je připraveno slavnostní vyhlášení výsledků soutěže a s ním spojené zábavné odpoledne pro všechny děti. V letošním roce tato akce připadla na pondělí 22. května 2024 a proběhla ve velkém sále Komunitního centra aktivního života. Ve 14 hodin se sál hemžil malými i velkými dětmi. Celým odpolednem nás provázela paní Kateřina Malečková. Zároveň nám svá vystoupení během odpoledne postupně předvedli žáci Základní umělecké školy. Pro děti byly připraveny workshopy, kdy si mohly vyrobit jednoduchý šperk nebo vyzdobit ptáčka, případně mohly vymalovat omalovánky. Následovalo vyhlášení výsledků soutěže postupně ve všech kategoriích. Vítězové byli odměněni pěknými cenami.

Poděkování patří všem, kdo se podíleli na přípravě soutěže a na přípravě vyhlášení výsledků soutěže i zábavného odpoledne. Zvláštní poděkování si zaslouží sponzoři, kteří poskytli finanční příspěvek na nákup cen případně samotné věcné ceny – Autocentrum Šmucler, Blatenská ryba, Rybářství Lnáře, Pavel Vohryzka, Město Blatná, Obec Bezdědovice, Obec Uzeničky.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, fotografie: Václav Špatný

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA

BLATENSKO, o.p.s.

Místní akční plán rozvoje vzdělávání Blatensko IV

Reg. č. projektu CZ.02.02.XX/00/23_017/0008576

Projekt MAP Blatensko IV byl zahájen v dubnu letošního roku a bude ukončen k poslednímu prosinci 2025.

Projekt navazuje na předchozí projekty MAP I – III a podporuje udržení místního partnerství a vazeb spolupráce v oblasti strategického plánování rozvoje vzdělávání na území Blatenska.

V průběhu projektu budou naplňovány tyto aktivity:

- Aktivita 1 – řízení projektu
- Aktivita 2 – vnitřní hodnocení projektu
- Aktivita 3 – rozvoj a aktualizace MAP (Místní akční plánování)
- Aktivita 4 – implementace akčních plánů

V průběhu realizace celého projektu bude fungovat řídicí výbor, samotnou realizaci projektu bude zajišťovat realizační tým a budou se scházet tři pracovní skupiny – pracovní skupina pro financování, pracovní skupina pro rovné příležitosti a pracovní skupina pro podporu moderních didaktických forem vedoucích k rozvoji klíčových kompetencí.

Stejně jako v předchozích projektech je i tento zaměřen na rozvoj vzdělávání na území Blatenska. Projekt vyžaduje spolupráci všech aktérů vzdělávání v území MAS (Místní akční skupiny) především základních a mateřských škol. Dalšími aktéry jsou například Dům dětí a mládeže v Blatné, Základní umělecká škola, rodinné školky, místní knihovny a kulturní organizace v území. Realizační tým MAS se s řediteli škol a dalšími aktéry pravidelně setkává a na základě jejich požadavků dochází k realizaci aktivit uvedených v akčním plánu. Od dubna 2024 se tak již podařilo realizovat aktivity vedoucí k podpoře rozvoje kompetencí dětí a žáků týkající se výchovy k udržitelnému rozvoji – např. se několik škol zúčastnilo exkurze sběrného dvora a třídiřny odpadů v Blatné. V rámci této aktivity se také žáci mnoha základních i mateřských škol zapojili do projektu Komunitního sadu v Blatné, kde v propojení s přírodou nejlépe chápou, jak důležité je dlouhodobé vzdělávání právě v této oblasti.

Mateřské školy v rámci výchovy k udržitelnému rozvoji hojně využívají nabídky přednášek a seminářů s lokálními včelaři, kteří ať už ve školkách nebo na svých pozemcích, vysvětlují dětem, proč jsou včely důležitou součástí přírody a bez nich by to prostě nešlo.

V Blatné také proběhla konference žakovských parlamentů, kterou skvěle zorganizovala základní škola T. G. Masaryka ve spolupráci s MAS. K dalším aktivitám podporujícím rozvoj vzdělávání na Blatensku patří spolupráce všech škol s knihovnami. Tato spolupráce má dlouholetou tradici a je pro všechny školy velmi přínosná a důležitá. Tuto spolupráci MAS aktivně podporuje a rozvíjí.

Na školní rok 2024/2025 je naplánováno několik vzdělávacích akcí pro vedoucí pracovníky a pedagogy jak základních, tak mateřských škol, které reflektují aktuální požadavky jak pedagogů, tak společností. V následujícím školním roce tak pedagogy podpoříme v jejich vzdělávání v oblasti formativního hodnocení, AI nebo v oblasti kvalitní spolupráce s rodiči.

Dalšími podpořenými aktivitami projektu MAP Blatensko IV jsou akce v oblasti rozvoje kompetencí dětí a žáků v uměleckém nebo polytechnickém vzdělávání, podpora třídních kolektivů, preventivní programy, wellbeing a mnoho dalšího.

Realizační tým MAP Blatensko IV

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčku č. 99
je ve středu 4. 9. 2024.
Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Rozhovor se starostou obce Lažánky - Pokračování ze str. 1

Jako starostu mě vždy nejvíce potěší, když nám kdokoli vyjádří podporu, když i přes časovou náročnost se dokáží obyvatelé Lažánek sejit a podílet se na organizování různých prospěšných událostí jako jsou obecní brigády, společenské a kulturní akce. V obci je spousta obětavých a šikovných lidí, kteří nám dokáží velmi pomoci, a to je bezesporu velká pomoc pro starostu i celé ZO.

Musím přiznat, že starosta Lažánek musí řešit velmi různorodé záležitosti, kdy najít řešení není vždy jednoduchý úkol. Určitě jsem ale nečekal, že to vždy bude snadné. Mým asi největším soupeřem je problematika, jak časově skloubit řádné denní zaměstnání s funkcí neuvolněného starosty a nezanedbávat rodinu a zároveň dokázat plnit všechny administrativní termíny a zároveň mít pocit kvalitně a rozumně rychle vykonané práce starosty.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Nejvíce mě trápí, že obec naší velikosti nedokáže při současných cenách materiálů a služeb úplně jednoduše vlastními prostředky udržovat a v případě potřeby obnovovat obecní majetek jako jsou komunikace, kanalizace a vodovod. Podobně je tomu i s případnou potřebou stavby

nové čistírny odpadních vod. Obec sice vlastní prostředky má, ale výše uvedené stavby jsou pro náš rozpočet tak nákladné, že nezbývá než se snažit žádat o dotace, kterými bychom tyto projekty dokázali lépe financovat. Řešením v současné době je bohužel asi jen vyhledání levnějšího alternativního provedení a trpělivost při žádání o dotační tituly.

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V nejbližším období budeme provádět rekonstrukci kapličky na návsi, chtěli bychom v ulici s rekonstruovanou kanalizací provést finální zaasfaltování a také provést průzkum možností posílení zdrojů pitné vody pro obec. Mezi dlouhodobé plány se řadí rekonstrukce bývalého obchodu a pohostinství, dále rekonstrukce obecní budovy čp. 3., dále průběžné opravy komunikací a kanalizace.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Těžko hádat jakým směrem se bude společnost vyvíjet vlivem vývoje nových technologií, ale byl bych rád, aby zde nastupující generace dokázala i přes různé změny udržet soudržnou atmosféru a samozřejmě také, aby zde vyrůstaly i následující generace bez obav, jak bude.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Je mi 37 let, žiji v Lažánkách od narození. Jsem ženatý a mám dvě děti. Studoval jsem technické obory o dřevě a tomu se také pracovně věnuji. Jelikož v zaměstnání a na úřadě se pohybuji většinou v kanceláři, tak se rád věnuji manuální práci, kdy je na začátku výzva a poté v případě úspěchu i něco hmatatelného vidět. Také rád cestuji a sportuji s rodinou. Během starostování jsem poznal spoustu schopných lidí, kterým bych tímto chtěl poděkovat za rady, pomoc a spolupráci.

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozcílí?

Radost mi dělá, když se můžu naplno věnovat rodině a oplatit jim jejich shovívavost ohledně mého pracovního vytížení. Také mám velkou radost, když se spolu s kamarády věnujeme dětem při různých občasných akcích a ony nám dávají najevo že je to baví. Rozčílit mě dokáže, když lidé nechápu že by se k ostatním lidem měli chovat tak, jak by chtěli, aby se oni chovali k nim samým.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo vaši obec) máte rád?

Mám rád Šumavu a okolí řeky Otavy, na tyto místa mám hezké vzpomínky a výlety na tyto místa jsou pro mě dokonalý relax.

Něco na závěr?

Závěrem bych chtěl poděkovat Všem občanům, kteří se aktivně zapojují do dění v naší obci a jako starosta chci také poděkovat Všem, kteří podporují zastupitelstvo a vedení obce Lažánky v jejich práci.

Přehled počasí v Blatné za květen

Průměrná teplota: 14,6 °C, odchylka od normálu: +1,4 °C.

Úhrn srážek: 134,7 mm, tj. 211 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně slabě nadnormální, srážkově mimořádně nadnormální.

Tento měsíc se stal na množství srážek vůbec rekordním květnem. Velmi vydatně zapršelo již dne 6., kdy spadlo 47,7 mm srážek a pak vydatně pršelo ve dnech 21., kdy spadlo 29,2 mm a dne 31., kdy spadlo 22,2 mm srážek. Zejména ke konci měsíce již vlaha v krajině přebývala, ale třeba v období od 8. do 16. nepršelo vůbec.

Teplotně se květen držel na uzdě, nepřinesl žádný letní, ale ani mrazový den či den s přízemním mrazem. Tato malá amplituda teplot souvisela právě s vysokým zavodněním krajiny a s vyšší vlhkostí vzduchu. Souvislost s tím má i vysoký výskyt osmi dnů s mlhou, čímž je vyrovnán rekord počtu květnových mlh z roku 1994. Bouřkových dnů se v květnu vyskytlo 9 a v těchto bouřkách bylo celkem zaznamenáno 211 výbojů blesků. Dne 19. padaly odpoledne i menší kroupy. Teplotní maximum měsíce bylo 24,2 °C, naměřeno dne 20., teplotní minimum 4,2 °C pak dne 10. V noci z 10. na 11. května se objevila krásná polární záře, která bývá v našich končinách pozorována opravdu zřídka.

Přehled počasí v Blatné za červen

Průměrná teplota: 18,4 °C, odchylka od normálu: + 1,6 °C.

Úhrn srážek: 35,4 mm, tj. 46 % normálu.

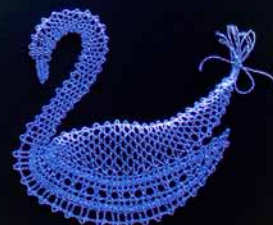
Měsíc jako celek teplotně mírně nadnormální, srážkově silně podnormální. Vlhké počasí z května mělo své pokračování ještě na začátku června, kdy dne 2. naposledy vydatně zapršelo s denním úhrnem 13,6 mm. To vše spolu mělo za následek jednak zvýšené hladiny vodotečí, ale i třeba stojatou vodu v polích. Náhle však prakticky přestalo pršet, protože pokud se další srážky v červnu vyskytly, byly to jen slabé úhrny. Snad jen s výjimkou dne 21. a denním úhrnem 6,4 mm, kdy chvíli padaly i menší kroupy a potom ještě dne 27. a úhrnem 5,5 mm. Ke konci měsíce již tedy pro změnu začalo panovat sucho ve svrchní vrstvě půdy. Teplotně se z počátku držel červen normálu, ve dnech 11. až 14. bylo dosti chladno, ale pak začaly teploty stoupat, až se ve druhé polovině měsíce června vyskytlo 13 dnů letních a 4 dny tropické. V noci z 29. na 30. června byla dokonce zaznamenána tropická noc (třetí od roku 1990) s nočním minimem teploty vzduchu 21,0 °C. Měsíční maximum teploty 32,6 °C bylo naměřeno dne 29., měsíční minimum teploty 6,7 °C bylo naměřeno dne 14. Dnů s bouřkou bylo v červnu 8. V těchto bouřkách bylo zaznamenáno 468 výbojů blesků. Dny s mlhou byly v červnu tři. Zajímavostí byl velmi dobře pozorovatelný výskyt nočních svítících oblaků (z angl. NLC) dne 28. zhruba po 22. hodině.

Zdeněk Vondra

Souznění paličkované krajky a fotografie

Nástěnný kalendář na rok 2025
Ol'gy a Jana Kurzových

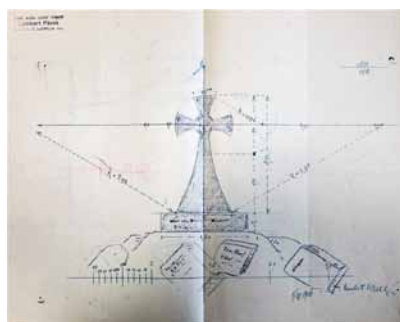
k dostání v Infocentru Blatná
a prodejně Sedlické krajky v Sedlici

Válečný pomník v Háji hrdinů u Tchořovic

K méně známým památkám našeho kraje patří pomník obětem první světové války z řad zaměstnanců velkostatku Lnáře, nacházející se v takzvaném Háji hrdinů v lesíku u rybníka Starého, cca 600 m vzdušnou čarou jihovýchodně od okraje zástavby Tchořovic (49.4292919N, 13.8212000E). Sestává ze tří částí – ústředního kříže ve vyvýšené poloze na vrcholu mírného návrší a dvou obdélných desek umístěných na úpatí. Kříž má latinskou dispozici, to jest s delším svislým a kratším vodorovným břevnem, a tvarově jde o takzvaný kříž dělový či přesněji tlapatý s rameny rozšiřujícími se od středu směrem ven. Připomíná válečná vyznamenání rakousko-uherské monarchie za hrdinství v boji.

Návrh pomníku od Ing. Lamberta Pávka
(SOA v Třeboni, Velkostatek Lnáře)

V dolní části kříže je vyznačen letopočet 1914–18, na levé nápisové desce text **PROČ NENÁVIDĚT SE A BOJOVAT, KDYŽ MÍR NÁM HLÁSÁ CELÝ BOŽÍ SVĚT? COŽ NENÍ MOŽNO ŽÍTÍ V POKOJI?** i se jménem autora, básníka Julia Zeyera (1841–1901), a dále věnování **PADLÝM HRDINŮM (do oblouku) VE SVĚTOVÉ VÁLCE ZE STATKŮ LNÁŘSKÝCH**. Na druhé, pravé desce jsou pak vypsána jména patnácti zaměstnanců lnářského velkostatku, rozdělená do kategorií s pracovním zařazením (nejprve revírník, pak lesní a rybníční hajní, tesař a čeledín) a rokem úmrtí (podrobněji viz dále).

Pomník před renovací (foto autor příspěvku, listopad 2020)

Renovovaný pomník (foto autor příspěvku, duben 2023)

První kroky ke zřízení pomníku byly podniknuty již během války. Na jaře roku 1915 zahájil lesmistr a ředitel lnářského velkostatku Theodor Mokřý na pozemku p. č. 1190 v k. ú. Tchořovice o výměře 5,1396 ha výsadbu háje, ukončenou na jaře roku následujícího. Práci prováděli váleční zajatci z východní fronty umístění na velkostatku coby bezplatná pracovní síla. Místu se proto začalo přezdívat „Ruský háj“. K výsadbě byly použity sazenice listnatých stromů následujících méně obvyklých druhů: dub křemelák, dub červený, jilm horský, lípa velkolistá, olše bílá, topol kanadský, habr a k tomu jednotlivé sazenice smrku pichlavého (*Picea pungens* Argentea).

Lesmistr Theodor Mokřý –
iniciátor zřízení válečného háje
a pomníku

Lesmistr Mokřý tedy poněkud předběhl celozemskou výzvu, formulovanou přípisem C. k. místodržitelství pro Království české č. 105066 ai 1916, k zakládání válečných hájů a vysazování válečných stromů „k zachování památky na světovou válku a na padlé v ní hrdiny i pro budoucí pokolení“. Ke spolupráci byly přitomeny vybidnuty lesnické organizace, které měly dodat lesní sazenice ze státních lesních školek a poskytnout poradenství. Theodor Mokřý však byl zkušeným lesnickým odborníkem a postupoval samostatně. Vyšší úřady pak vzaly vznik háje pouze s povděkem na vědomí.

Hned v roce 1916 bylo plánováno zřízení kamenného kříže s pamětní deskou, na níž měla být po skončení války vyryta jména padlých. Nákras vyhotovil 1. 11. 1916 Lambert Pávek, civilní inženýr a ředitel staveb při lnářském velkostatku, avšak v poněkud dekorativnější podobě, než byla posléze realizována. Pro vlastní výrobu doporučila Mokřému redakce časopisu pro lesnictví a myslivost ve Vídni („Oesterreichische Forst- und Jagd-Zeitung“) korespondenčním lístkem z 9. 10. 1916 dvě vídeňské firmy – „Eduard Hauser, k. u. k. Hof-Steinmetzmeister“ a „Sommer & Weniger“. On však upřednostnil místního kameníka, když zadal výrobu za 400 K Vojtěchu Pražákovi ze Zábouří čp. 47.

K dokončení záměru došlo roku 1919, kdy byla doplněna jména padlých a zemřelých, respektive nevěstných, kteří se domů již nevrátili. Citát od Julia Zeyera zřejmě vybral sám lesmistr Mokřý, rodem z Vodňan, neboť řečený básník se řadil spolu s jeho bratrem Otakarem Mokřým a Františkem Heritesem k takzvanému vodňanskému trojístku, rozuměj literárnímu.

Doplněná jména válečných obětí a jejich data jsou následující (řazeno jako na pomníku):

- Jan BLAŽEK**, lesní správce (revírník) v Zábouří, od 15. 2. 1915 vojnín pěšího pluku č. 38
* 25. 11. 1881, Zbiroh, od 17. 5. 1915 nevěstný na ruské frontě; ženatý, bezdětný
- Karel BENDA**, rybníční hajný v Kocelovicích
* 27. 3. 1878, Starý Smolivec, † 26. 3. 1915, Mukačevo (Ukrajina) – posádková nemocnice; ženatý, 6 dětí
- Václav BUBENÍČEK**, lesní hajný v Závěšíně, vojnín domobraneckého pěšího pluku č. 28
* 9. 9. 1875, Zahorčice, od 4. 5. 1915 nevěstný na ruské frontě; ženatý, 3 děti
- Karel LOULA**, rybníční hajný ve Lnářském Málkově (na Kuši), od 16. 8. 1915 vojnín zeměbranceckého pěšího pluku č. 11
* 14. 5. 1883, Lnáře, padl 23. 7. 1916 u Monte Zebio na italské frontě; ženatý, 3 děti
- Alois MACHOVEC**, lesní hajný v Kladrubcích, vojnín zeměbranceckého pěšího pluku č. 7
* 29. 7. 1886, Kocelovice, † 27. 12. 1914, Budapešť (Maďarsko) – posádková nemocnice; ženatý, bezdětný
- Albín VLASÁK**, rybníční hajný ve Tchořovicích, záložník svobodník pěšího pluku č. 11
* 26. 7. 1885, Svémyslice, padl 12. 11. 1914 u Lipolistu na srbské frontě; ženatý, bezdětný
- Josef ŽÁK**, lesní hajný v Zábouří, od 15. 5. 1915 vojnín zeměbranceckého pěšího pluku č. 11
* 12. 5. 1877, Životice, od 1915 zajat v Rusku, † 31. 3. 1918, Bělčice; ženatý, 5 dětí

8. **František JUNG(E)R-SLEZÁK**, tesař ve Tchořovicích, vojnín pěšího pluku č. 11
* 24. 12. 1885, Tchořovice, † 4. 1. 1916, Tockoje (Rusko) – zajatecký tábor; ženatý, 1 dítě
9. **Václav JIRKA**, poklasný dvora ve Tchořovicích, vojnín pěšího pluku č. 11
* 12. 3. 1878, Lnáře, † 24. 8. 1919, Velletri (Itálie); ženatý, 4 děti
10. **Václav KAČENA**, čeledín dvora v Mladém Smolivci, vojnín horského pěšího pluku č. 4
* 13. 8. 1895, Chynín, od 3. 5. 1916 nezvěstný v zajetí na ruské frontě
11. **Jan HÁJEK**, čeledín (kočí) ve dvoře ve Lnářích, vojnín pěšího pluku č. 11
* 6. 1. 1871, Chloumek, † 10. 9. 1916, Osijek (Chorvatsko) – posádková nemocnice; ženatý, 2 vlastní a 1 nevlastní dítě
12. **Karel MARŠÍK**, čeledín dvora v Hradišti, vojnín zeměbranceckého pluku č. 28
* 3. 8. 1883, Chlumy, † 2. 5. 1915, Ropica Polska (Polsko); ženatý, 3 děti
13. **Jan ŠROUB**, čeledín dvora v Poli, vojnín zeměbranceckého pěšího pluku č. 28
* 19. 8. 1881, Kvášňovice, † 8. 8. 1916, Smoliari (Ukrajina); ženatý, 2 děti
14. **Štěpán ZÍKA**, čeledín dvora Annaberg ve Lnářích, vojnín pěšího pluku č. 75
* 19. 12. 1884, Zahorčice, † 15. 8. 1916, Dunaiv (Ukrajina) – polní nemocnice; ženatý, 1 dítě
15. **František ŠAMPALÍK**, čeledín dvora ve Tchořovicích
* 18. 10. 1896, Tchořovice, † 14. 3. 1918, Innsbruck (Rakousko) – polní nemocnice

Na většinu z uvedených válečných obětí bylo pamatováno i při budování pomníků v jejich rodných či domovských obcích, respektive bydlištích. A tak najdeme jména Albína Vlasáka, Františka Jung(e)ra, Václava Jirky a Františka Šampalíka na pomníku ve Tchořovicích, Karla Bendy ve Starém Smolivci, Václava Bubeníčka a Štěpána Zíky v Zahorčicích, Aloise Machovce v Kocelovicích, již zmíněného Albína Vlasáka ještě v Kladrubcích, kde žil před vstupem do služeb velkostatku, Václava Kačeny v Mladém Smolivci, Jana Hájka ve Lnářích, Karla Maršíka v Hradišti a Jana Šrouba v Poli a v rodných Kvášňovicích.

Slavnostní církevní požehnání pomníku v Háji hrdinů proběhlo ve středu 8. 10. 1924 od 14:30. Vykonal jej P. Alois Majer, kněz konventu bosých augustiniánů ve Lnářích, za účasti rodiny barona Karla Lilgenau, který pomník financoval, vrchního rady okresní politické správy z Blatné Antonína Čubra, starosty obce Tchořovice, rolníka Josefa Říského čp. 22, úřednictva v čele s Theodorem Mokřým, lesních i hospodářských zřízenců velkostatku, a především pozůstalých po padlých, zemřelých a nezvěstných vojínech. Slavnost zahájil P. Majer proslouvaním, v němž zdůraznil význam kříže, který pomníky tohoto druhu obvykle postrádají (obecně se totiž upřednostňovalo civilnější provedení), a přirovnal jej ke kříži cyrilometodějskému. Následovala řeč zástupce okresní správy, vrchního rady Čubra, který v ní poděkoval lesmistrovi Mokřému za zřízení háje a pomníku. Poté již promluvil k přítomným sám baron Lilgenau těmito slovy: „*Památník tento zbudovati jsem dal ku cti svých věrných zřízenců, kteří obětovali životy své za drahou vlast ve válce světové. Budeť navždy pomníkem a zářivým příkladem obětavého plnění povinností občanských a povinností těžkého povolání. Kéž milost Hospodina provází jich duše na věčnosti a hrdinná smrt nechť je zdrojem Božského požehnání pozůstalým*

Albín Vlasák, hajný (foto na pomníku ve Tchořovicích)

František Junger, tesař (foto na pomníku ve Tchořovicích)

Václav Jirka, poklasný (foto na pomníku ve Tchořovicích)

Baron Karel Lilgenau
– sponzor pomníku
(fotoarchív autora
foto příspěvku)

P. Alois Majer
– světitel pomníku
(Městské muzeum Blatná)

František Šampalík, čeledín
(foto na pomníku
ve Tchořovicích)

rodinám. V dějinách velkostatku našeho skvíti se budou jména všech těchto hrdinů písmem zlatým; a tak jako jména jich vryta jsou zde v žulu, tak chována jsou v srdcích našich a chována budou v srdcích všech nástupců a potomků našich navždy. Budiž padlým hrdinům našim nehynoucí čest!“ Nato poděkoval na jejich žádost jménem pozůstalých rodin, vešel mezi ně a pohovořil s nimi. Slavnost ukončil laický bratr Josef Patera ze Lnářského kláštera zpěvem písně. Ke zdárnému průběhu akce přispělo i krásné počasí.

Poloha pomníku v lesní vegetaci s sebou samozřejmě přináší degradaci kamene i nápisové polychromie. Dlouholetý kronikář obce Tchořovice Jaroslav Kníže se několikrát ve svých zápisech ze šedesátých a sedmdesátých let zmiňuje o nutnosti opravy pomníku a jeho uvedení do důstojného stavu. Poslední renovace se uskutečnila roku 2022 z iniciativy a nákladem Ing. Vladimíra Vanička ze Lnář, člena rodiny majitelů někdejšího Lnářského velkostatku a bývalého jednatele firmy Dvůr Lnáře, spol. s r. o., která spravuje část jeho restituovaného majetku. Prováděl ji výtvarník a restaurátor Petr Štěpán z Hajan.

Vladimír Červenka

Výběr z použitých pramenů a literatury:

- Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, *Bosí augustiniáni Lnáře*, nezpracovaný dodatek, kart. č. 5.
- SOA v Třeboni, *Velkostatek Lnáře*, inv. č. 1127, sign. IVC-16, kar 159; inv. č. 1465, sign. XII-24/b/17, kar 246.
- Státní okresní archiv Strakonice, *Místní národní výbor Tchořovice*, nezpracovaný dodatek, Pamětní kniha obce Tchořovice. Kniha II. 1963–1971.
- *Pamětní kniha obce Tchořovice*. Kniha III. 1972–1980.

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Dětský den v Drahenickém Málkově

Dnu dětí alias málkovskému desetiboji letos neprálo počasí. Střídavě přerchalo a nesměle vykukovalo sluníčko. I tak moc děkujeme všem, které toto vrtkavé počasí neodradilo a měli chuť si zasoutěžit. Do soutěžního klání se zapojilo celkem 13 dospěláků a 10 dětí. V kategorii žen se na prvním místě umístila poprvé Lucie Kyliánová, druhá příčka patřila Pavle Fíkové a třetí místo získala Karolína Balíková. Mezi muži jasně dominoval Pavel Burian, druhé místo získal Roman Fík a třetí místo obsadil Luboš Kylián st. Mezi předškolními dětmi všechny soutěže dokončila pouze Ellinka J. a byla tak první ve své kategorii. Další věkovou skupinou byly děti mladšího školního věku. Nejlépe se vedlo Honzíkovi B., druhé místo obsadil Pěta J. a třetí místo získala Nelinka F. Kategorii dětí staršího školního věku vyhrál Matěj R., na paty mu šlapal Standa H. a pro třetí místo si došla Adélka.

Zajímavé výsledky z desetiboje:

Vzduchovka – 45 (z maxima 50) zvládl nastřílet Pavel Burian a Standa “7” Skok z místa – nejdál doskočil Matěj R. a to 212 cm

Hod na koš – z 15 možných bodů nejvíce získali Luboš Kylián st. a Standa "7" a to 12 bodů

Šipky – 54 (z maxima 60) zvládl trefit Pavel Burian

Fotbal – z 10 možných bylo maximum 9 a opět se zadařilo Pavlu Burianovi

Hokej – z možných 10 se trefil 10 x Roman Fík, mezi dětmi excelovala Ellinka J., která se zvládla trefit 9x

Chůze – nejrychleji dráhou doslova proběhla Baruška s časem 16,87

Kolo – Honzík proletěl dráhu v čase 29,78

Vrh kostkou – nejdál dohodil Vlasta Lukeš a to 6,91 m

Exování piva na čas - 4,33 vteřin pro Pavla Buriana

Slalom u dětí – Standa a jeho čas 9,31

Běh na čas u dětí – Matěj a jeho čas 7,45

V době vydání čísla proběhl pouťový fotbalový turnaj a venkovní pouťová zábava s kapelou Kudrnáči.

V sobotu 31. 8. se bude konat rozloučení s prázdninami.

Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Výročí 125 let od založení SDH Skaličany

Během letošní květnové skaličanské pouti jsme si připomněli výročí 125 let od založení Sboru dobrovolných hasičů Skaličany. Oslava byla tentokrát v komornějším duchu než při výročí před pěti lety. Sobotní den byl zahájen pouťovou mší svatou v místní kapličce, kterou celebroidl p. Rudolf Hušek a hudebně ji doprovodila Ludmila Vlková. Hlavní program byl věnován okrskovým hasičským soutěžím (okrsek Blatná a okrsek Myštica) a po nich soutěži o pohár starosty SDH Skaličany. Okrskové soutěže ovládly týmy Hajan a Chobota (skaličanští brali bronz, na druhé místo chybělo skutečně jen málo). V pohárové soutěži zvítězil tým Chobota před Blatnou a Tchořovicemi, naše družstvo skončilo 6. z 12 účastníků s tím, že např. sousedé z Buzic nás porazili o 0,28 s. Bramborová medaile byla blízko a pověstná bedna byla též v našich možnostech, ale jak se říká, doma většinou nikdo nebyvá prorokem. Náš tým „B“ měl bohužel neplatný pokus. Ve veteránech se nám dařilo podstatně lépe a brali jsme bronz. Kategorii ženy ovládl těsně tým Hajan před buzickými děvčaty.

Skaličanský hasičský organizační tým, foto Zdeněk Trylč

Po slavnostním vyhlášení výsledků v programu dne hned navázala taneční zábava v režii K-Bandu, kterou si snad všichni přítomní užili. Celou sobotu byl k dispozici i obří skákací hrad od společnosti E.ON. Celá akce byla organizačně poměrně náročná a je škoda, že její návštěvnost byla zejména ze strany místních poměrně slabá, přestože byly pozvánky doručeny do každé domácnosti a o to větší poděkování patří všem, kteří přišli podpořit místní dění.

Obrovské poděkování patří skvěle zvládnuté organizaci a všem, kteří se na ni podíleli, nejen členové našeho sboru, ale jednalo se o celý tým, který si pouťový víkend vzal na starost a fungoval dokonale, díky moc Vám všem!!! Nesmíme opomenout ani sponzory akce, kteří přispěli buď finančně či materiálově a byli jimi: Sbor dobrovolných hasičů Blatná, Sbor dobrovolných hasičů Buzice a Obec Buzice, společnost Dura Automotive Blatná, společnost E.ON, manželé Vítovcovi, manželé Kopeckých, Autoškola Řezáč Blatná, společnost Blatenská ryba a všichni zúčastnění členové a přátelé SDH Skaličany podílející se na chodu celého dne a též skaličanské sousedky, které skvěle připravili místní kapličku na mši, DĚKUJEME!!!

Výročí 130 let od založení SDH Buzice

SDH Skaličany podpořil svojí účastí výročí založení hasičského sboru u sousedů v Buzicích. Slavnost začala na návsi u hasičárny za hojné účasti okolních sborů a za přítomnosti senátora Tomáše Fialy. Po nezbytných projevech starostky obce a starosty místního hasičstva došlo k přesunu na hřiště, kde proběhla soutěž v požárním útoku, na které jsme v kategorii muži obsadili vynikající 4. místo (7 účastníků) a porazili jsme tak domácí o pouhé 0,07 s. V kategorii veteráni se nám podařilo zvítězit (4 účastníci) i díky 2 vypůjčeným proudařům z Buzic (Vráta Čadek a Vlasta Drastík). Místní jsme se pak snažili podpořit svojí účastí na následné hudební produkci. Oslavná koupel v Rybníčku proběhla za vítězství tradičně, nicméně v komornějším duchu... Děkujeme všem skaličanským, kteří podpořili naše sousedy a všem, kteří měli chuť zasoutěžit si a nastoupili za naše družstva.

Skaličanští v Buzicích, foto Pavel Škarda

Výročí 145 let od založení SDH Blatná

V sobotu 22. 6. 2024 si blatenský hasičský sbor připomínal 145. výročí od svého založení. Oslava byla spojená se soutěží v požárním útoku. V kategorii muži i v kategorii veteráni jsme startovali ve značně kombinovaných sestavách a obsadili jsme 7. a 3. místo.

Na soutěži v Blatné, foto Lucie Koubková

Pořadatele jsme následně podpořili svou účastí na jejich taneční zábavě, která se vzhledem k účasti/neúčasti návštěvníků nesla ve značně komorním duchu, ale byla možná o to příjemnější... Děkujeme za pozvání!

Nohejbal Buzice vs. Skaličany

V neděli 23. 6. 2024 proběhl letošní druhý soubor s Buzicemi v rámci LAVOR CUP 2024. V tradičním formátu 2 týmů z každé obce proběhl na dvoře Hospody u Čiláka nohejbalový soubor. Všem týmům chyběli někteří tradiční hráči, což nebylo na překážku uskutečnění příjemného sportovního souboru. V podstatě všechna utkání byla vyrovnaná a v letošním roce rozhodl předposlední zápas o celkovém vítězi (v loňském i předloňském roce došlo na rozhodnutí vždy až v úplně posledním souboru), kterými se stali buzičtí a připsali si druhý bod v letošních sportovních souborách. Poslední zápas se odehrál jako soubor o metr piv a tady jsme opravdu zabrali a metr piv vyhráli pro Skaličany (no, když o něco jde...). Příjemná sportovní neděle potvrdila skutečnost, se kterou jsme tyto soubory zakládali, zahráli si všichni, kteří měli chuť a třebaže to někteří úplně neovládají po sportovní stránce, duch přátelství a kamarádký pohodový soubor byl tím podstatným. Sešli jsme se a to je důležité! Díky moc všem, kteří si přišli zahrát a díky též pohostinnosti pana domácího!!!

Nohejbalisté v Buzicích

Buzický bejk 2024

Během buzičké pouti se odehrál další ročník obnoveného fotbalového turnaje Buzický bejk. Tým skaličanských Kozlů poté, co obdržel několik omluvenek, statečně nastoupil ve značně oslabené a redukované sestavě a musel být doplněn některými místními hráči, za což jim patří poděkování, stejně tak jako torzu našeho týmu, který bez bázně a hany do turnaje nastoupil, nicméně odnesl si řadu nepříjemných zranění. Děkujeme za odvážnou reprezentaci obce, to se cení!

Rekonstrukce komunikace II/175

Jak bylo v obci avizováno na veřejných schůzích, v místním tisku, na webových stránkách města Blatná, na sociální síti a ve vývěskách v obci (nepochybně se opět vyskytne dostatek spoluobčanů, kteří nic neví), v roce 2024 proběhne rekonstrukce komunikace č. II/175 procházející naší obcí. Jejím vlastníkem je Jihočeský kraj a rekonstrukce proběhne patrně za úplné dopravní uzavírky. V době uzávěrky tohoto vydání SOBě bylo pravděpodobné, že rekonstrukce bude patrně zahájena po blatenské pouti a to od 19. srpna ve směru ze Skaličan (změna oproti původně zamýšlenému směru od Blatné). Provizorní autobusová zastávka bude patrně zřízena u kravína, přičemž do obce všechny spoje, na které jsou místní zvyklí, s největší pravděpodobností zajíždět nebudou. O podrobnostech této akce budou obyvatelé obce informováni tradičními informačními kanály (vývěsky v obci, hlášení rozhlasu, sociální sítě). Buďte trpěliví a shovívaví během prací, které nám v obci zkomplikují život, ale měli by přinést zlepšení stávajícího stavu vozovky a v konečném důsledku by na tuto stavbu mělo být v budoucnu v režii obce navázáno úpravou návěsního prostoru a veřejných prostranství.

Václav Cheniček

BLATNÁ Noc kostelů

Letošní Noc kostelů v pátek 7. června zahájil pan Čestmír Cimler zajímavou historickou přednáškou. Té se zúčastnilo kolem 50 lidí. Hosté byli většinou lidé, kteří běžně do kostela nechodí, zajímá je však historie. Kromě prohlídky kostela si lidé mohli odnést pexeso s chrámy a kostely a také výborné perníčky. Návštěvníci mohli ochutnat odkrojky vzniklé při výrobě hostií. Díky paní Barboře Zdychynové mohli všichni, návštěvníci i organizátoři, ochutnat z několika druhů mešního vína. Tato část byla velice příjemná. Zvláště, když se lidé dali do družného hovoru. Někdo si i rád vyplnit testík *týkající se vína* a ověřil své znalosti. Těším se, že se příští rok najdou další zajímavé nápady, jak oslovit příchozí. Všem organizátorům jistě patří dík nás všech.

Renáta Turková

Pozvánka

PROSPORT Blatná, Osadní výbor Řečice a Jednota Orel Strakonice zvou srdečně děti a mládež na 6. ročník veselého cyklodovádění „O řečickou šlapku“, které se uskuteční v neděli 1. září na hřišti v osadě Řečice. Prezentace 13.00–13.30 hodin, zahájení ve 13.30 hodin. Program: jízda zručnosti a cyklistické závody v přírodě. Soutěžní kategorie: „mláďata A“ (do 4 let), „mláďata B“ (5 až 6 let), C (7 až 9 let), B (10 až 12 let) a A (13 až 15 let). Doprovodný program: projížďka na ponících chovatele Martina Jiskry z Buzic, airsoftová střelba. POZOR: povinná přílba pro cyklistické závodníky!

Kulturní Plantáž Blatná září – listopad 2024

Výběr z akcí

Podrobnější informace www.plantaz-blatna.cz

21. – 22. 9.
Blatenský fotofestival

28. 9.
Svatováclavská naučná stezka

6. 10.
Štítko a Poupěnka

11. 10.
Fichtl – Divadlo Bolka Polívky
Hořká komedie z doby, kdy život běžel na jeden válec.
Olej v benzínu, svoboda v nesvobodě a láska v teplákách.
Hrají: Pavel Liška a Michal Istenik

3. 11.
Lucerničkový průvod

19. 11.
Brácha – Divadlo Ungelt
Dva muži a jedna žena. Osudový milostný trojúhelník
v průběhu dvaceti čtyř let.
Hrají: Veronika Khek Kubařová, Marek Němec, Igor Orozovič

www.plantaz-blatna.cz

Kulturní Plantáž Blatná

kulturniplantazblatna

Za přáteli do Važce

Po několika letech, kdy jsme z různých důvodů nemohli realizovat vzájemnou návštěvu partnerské školy ve slovenském Važci, jsme si ji letos plně užili. Ve středu 15. května v brzkých ranních hodinách odjelo od školy 34 žáků, 6 pedagogů a dva zástupci města Blatné. Již v pozdním odpolední jsme si užili krásné uvítání – pověst o víle v podání žáků v lidových krojích. Program pokračoval soutěžním kvízem a sportovními turnaji.

Ve čtvrtek nás čekal výlet do okolí – skanzen v Pribylíně s projíždkou historickým vláčkem, prohlídkou expozic historických lokomotiv a procházkou přírodní stezkou. Pak jsme vyrazili obdivovat krásy okolo Štrbského plesa. Ani na nákupy dárků pro naše blízké jsme nezapomněli. Po návratu nás uvítal pan starosta na radnici, měl pro nás velké překvapení – vystoupení folklorního souboru s tradičními písněmi a tanci. Večer na žáky čekal další sportovní turnaj ukončený společnou diskotékou.

Páteční den jsme věnovali jen Važci – prohlídce krápníkové jeskyně, galerie a domku blatenského rodáka – malíře Jana Hály. Počasí nám sice poslední den přestalo přát, ale všechny chvíle s našimi slovenskými přáteli jsme si moc užili.

Na závěr jsme je pozvali, aby přijeli za rok zase k nám, abychom jim mohli jejich pohostinnost oplátit.

Velké poděkování patří i sponzorům této akce – finance poskytlo město Blatná a Jihočeský kraj (dotační program).

Mgr. Krapsová Jana, ředitelka školy

JAK jsme hráli divadlo

Na rozloučení s pátou třídou si žáci 5. B secvičili divadelní představení O smutné saně. Divadlo bylo o princeznách z různých států Evropy, které chtěly zachránit uneseného prince. Princezna Tatranka ze Slovenska ale zjistila, že saň není vůbec zlá, jen si chce s někým pohrát. Takže zápletka byla rozmotaná a vše skončilo, tak jak má. Divadelko bylo protkáno milými písničkami, které si děti zazpívaly s doprovodem p. uč. Pičmana. Děti si vyzkoušely náročnost secvičení divadla, přípravu scén, kostýmů a učení se dialogů. Také si ujasnily Komenského výrok škola hrou. Divadlo bylo totiž zaměřeno na seznámení se s evropskými státy, což je předmětem vlastivědy 5. třídy.

Pátáci se s divadlem představili žákům některých tříd a samozřejmě také rodičům. Za vystoupení s představením si děti vysloužily velký potlesk.

Mgr. Voborníková Pavla, třídní učitelka 5. B

JAKo slavíci

Dne 17. května se v DDM ve Strakoncích konalo krajské kolo pěvecké soutěže Jihočeský zvonek, kde se úspěšně umístili žáci z naší školy pod vedením pana učitele Karla Pičmana.

Konkurence byla veliká a výkony soutěžících skvělé, včetně našich žáků z Blatné. Zlaté pásmo získala Eliška Bartůňková z 5.B s písní „Ej, padá padá rosička“ a stříbrné pásmo duet Tereza Křemenová (4. A) a Daniel Kříž (5. A) s písní „Ó řebíčku zahradnický“. Naším žákům gratulujeme a přejeme do dalších let mnoho úspěchů nejen pěveckých, ale i studijních.

JAK jsme vlakem jeli do Strakonice do pivovaru

V rámci výuky chemie v 9. ročníku probíráme témata jako jsou alkoholy, přírodní látky a chemické výroby. Rádi jsme tedy využili nabídku exkurze do pivovaru ve Strakoncích. Během prohlídky nás seznámili s technologickými postupy, které probíhají při vaření piva, i s historií pivovaru. Měli jsme možnost podívat se do historického podzemí. Všichni jsme si exkurzi užili a odnesli nové vědomosti.

Mgr. Karešová Petra, učitelka chemie

JAK jsme byli úspěšní

Biologická olympiáda – krajské kolo	
10. místo	Dobřemysl Filip (VII. B)
Rybářská olympiáda – krajské kolo	
1. místo	Dobřemysl Filip (VII. B)
Eurorébus – celostátní kolo	
26. místo	Tříčlenné družstvo (Amálie Balogová, Honza Fous a Leoš Jareš – VII. A)
Jihočeský zvonek – krajské kolo	
Zlaté pásmo	sólo Bartůňková Eliška (V. B)
Stříbrné pásmo	duo Křemenová Tereza (IV. A), Kříž Daniel (V. A)

JAKÁ TO BYLA PROMĚNA

Dne 21. 6. 2024 přišla za námi do školy obličejová malířka p. Jana Křemenová. Proměnila žáky 2. A a 2. B na víly, fotbalisty a příšerky z pohádek.

Děkujeme p. Křemenové, moc jsme si to se svými žáky užili.

Mgr. Fialová Jana, Mgr. Motyková Lenka, třídní učitelky 2. tříd

JAK MALOVAT JAKO AKADEMICKÝ MALÍŘ

25. června navštívila třída I. B výstavu blatenského malíře Josefa Synka. V muzeu nás přivítala kurátorka výstavy Pavlína Eisenhamerová a provedla nás celou výstavou. Děti si všímaly námětů, které malíř na svých obrazech zpracoval. Protože jeho častým námětem byla zahrada, pokusily se i děti o podobný obrázek. Dostaly modrou a žlutou temperovou barvu a jejich mícháním zkoušely získat několik odstínů zelené. Celý obrázek pak ještě doplnily kresbou ptáka. I ten se totiž na obrazech J. Synka často objevuje.

Myslím, že si děti celou akce užily a těšíme se na další spolupráci s muzeem.

Mgr. Kotšmídová Eva, Lojíková Iva,
třídní učitelka 1. B, asistentka pedagoga

JAK JSME MALovali V BLATENSKÉ GALERII

Třída 5. B přijala ke konci školního roku pozvánku do galerie Blatenského muzea na výstavu obrazů malíře Josefa Synka. Na úvod jsme se od Pavlína Eisenhamerové dověděli o dětství tohoto blatenského malíře a seznámili jsme se s jeho prvotními inspiracemi z rodinného zahradnictví. V pracovním listu jsme odpovídali na otázky, na jejichž odpovědi jsme museli přijít z pozorování malířových obrazů. Nejvíce jsme se ale těšili na samotné malování, při němž jsme napodobovali způsob kreslení pana Synka. Pracovali jsme na pro nás nezvykle velký formát papíru a netradičně tlustým štětcem. Pod rukama nám vznikala opravdu nápaditá díla. Návštěvu galerie jsme si náležitě užili.

Mgr. Voborníková Pavla, třídní učitelka 5. B

JAKÝ JE VOJENSKÝ ŽIVOT?

Dne 24. 5. si žáci 4. A mohli zblízka prohlédnout vojenskou techniku posádky 25. protiletadlového raketového pluku ve Strakonících. Byla zde k vidění bojová vozidla, do kterých si mohli žáci sednout a zeptat se vojáků na informace, které je zajímaly. Vojáci se dětem snažili přiblížit jejich každodenní rutinu, co obnáší toto povolání. Nejvíce děti zaujal boj zblízka, kde jim předvedli praktickou ukázkou. Kromě vojenské techniky zde mohli vidět i vozidla hasičského záchranného sboru Strakonice, kde hasiči názorně předvedli záchranu z výškové budovy. Celou akci ke konci zhatilo počasí, přičemž děti promokly na kost a byli jsme nuceni se usušit v nedalekém KFC. Dlužno říci, že zakončení dne se dětem velmi líbilo a oběd ve fast foodu kladně ocenily. Ze dne si odnesly řadu nových informací a zkušenost, že na výlet je dobré si vzít s sebou i náhradní ponožky!

Mgr. Novotná Lucie, třídní učitelka 4. A

JAK JSME SI UŽILI KONEC ROKU V DRUŽINĚ

Za poslední dva uplynulé měsíce jsme toho ve školní družině zažili spoustu. Snažíme se dětem běžné dny zpříjemňovat i těmi zajímavějšími. První velkou akcí bylo 29. 4. 2024 ČARODĚJNICKÉ ŘÁDĚNÍ na školním dvoře. Na děti čekaly různé zábavné úkoly s tematikou ČARODĚJNIC. Skládaly obrázky, dokreslovaly, počítaly, malovaly, třefovaly se do pavučiny, proplétaly se pavučinou, vyráběly kouzelné lektvary, poznávaly bylinky, hledaly tajemství v kouzelné krabici a kouzelné perly. Nechybělo ani čarodějnické tvoření. Výrobky dětí nám následně zdobily prostory školy.

Velkým společným projektem dětí byla výzdoba školy v duchu léta. Žáci ze tříd II. B a IV. B vytvořili koutek Léto v České republice. Děti ze skřítků a ze třídy III. A zase tvořily koutek Dovolená u moře.

Nezapomněli jsme ani na oslavu DNE DĚTÍ, který jsme společně oslavili 31. 5. Program pro děti byl připravený na školním dvoře, kde na ně čekaly nejrůznější soutěže. Počasí nám nepřálo a celou akci jsme po chvíli přesunuli do tělocvičny. Tam děti hrály nejrůznější hry a soutěže. Celé odpoledne jsme si zpříjemňovali poslechem hudby. I přes nepřízeň počasí jsme si všichni akci užili.

Další velkou společnou akcí všech oddělení družin byl PLES PRINCŮ A PRINCEZEN. Školní rok uplynul jako voda, a proto jsme ho ve školní

družině 19. 6. oslavili závěrečným plesem. Pro žáky, kteří navštěvují školní družinu, si vychovatelky připravily různé soutěže. Děti si vyrobily korunku, skládaly nejrůznější skládačky zámků, princezen a princů, navlékaly korálky, chytaly ryby. Nechyběla překážková jízda na koních. Na žádném plese nesmí chybět tombola, občerstvení a hudba, proto i naše princezny a princové si odpoledne zpřijemili těmito zážitky.

Bc. Drůbová Marie, vychovatelka školní družiny

Školní akademie

Známky jsou pomalu uzavřeny, hlavní prázdniny už klepou na dveře, a proto třídy pilně nacvičovaly svá vystoupení na školní akademii. Svým programem přispěl nejen pěvecký sbor, ale zástupci pedagogů.

Skvělé závěrečné prezentace

Žáci 9. tříd uzavřeli tradičně školní rok závěrečnými prezentacemi. Ve dvojicích či trojicích své dílo odprezentovali hodnotící komisi, která měla následně nelehký úkol – vybrat z každé třídy jednu nejlepší práci.

Ze třídy 9. A ocenění obdrželi žáci: Barbora Rážová, Kamila Bari a Sebastien Hošek za prezentaci s názvem Sloni. Ze třídy 9. B byli oceněni žáci: Matěj Bublře, Jan Vohryzka a Tomáš Kvarda, jejichž prezentace nesla název Sport (hokej, fotbal, hokejbal).

Skupina ve složení: Vladislav Krystal, Oleksii Mazur a Konstantin Yavoskyi obdržela speciální ocenění za excelentní výkon. Komisi překvapili vlastnoručně sestaveným vesmírným vozítkem na dálkové ovládání a názornou ukázkou, jak funguje raketové palivo.

Děkujeme všem žákům za krásné výkony!

Také děkujeme panu místostarostovi Pavlu Ounickému za to, že nám věnoval čas a usedl mezi členy komise.

Každý žák si odnesl nejen diplom, ale také věcný dar, který věnovalo město Blatná. Za to též děkujeme.

Mgr. Komárková Šárka, zástupkyně ředitelky školy

Slavnostní rozloučení

Rok se s rokem sešel a z naší školní brány pan školník vymetl vycházející deváťáky. Průvod mířil na blatenský zámek, kde proběhlo tradiční slavnostní rozloučení s odměněním nejlepší trojice žáků z každé třídy a ocenění žáků, kteří předvedli nejpůsobivější závěrečnou prezentaci.

Školní zvonek již nesvolává děti a pedagogy do školních tříd k plnění dalších školních povinností. Chodbami nezní dětské hlasy, ale zvuky doprovázející úklid, opravy a rekonstrukce, aby naše školička zase o trochu omládlá a byla připravena na nový školní rok.

Čeká nás plno novinek. Pro děti se nyní mění školní dětské hřiště, které doplní vloni postavené nové sportoviště. O letošních prázdninách by měla být provedena poslední etapa rekonstrukce vodoinstalace.

Dva měsíce utečou jako voda a zase o trochu mladší školička, která už oslaví neuvěřitelných 120 let, zase uvítá své žáčky.

Velké poděkování

Vážení rodiče, milí žáci, milí kolegové, pracovní přátelé.

V noci na přelomu měsíců července a srpna jako mávnutím kouzelného proutku se vrátím zpět ke své původní (od začátku své pedagogické praxe vysněné) roli učitelky. Za dobu vedení naší školy vám všem chci poděkovat za spolupráci, ochotu najít společnou řeč, táhnout za společný provaz a krok po kroku směřovat ke stejnému cíli – přivést naše

žáčky – Vaše děti k úspěšnému vstupu na cestu samostatného života.

Škole zůstávám stále věrná, ráda se s vámi všemi budu nadále setkávat a spolupracovat na pozici učitelky.

Již nyní se těším na svou novou školní rodinku – malé prvňáčky a jejich rodiče.

Mgr. Krapsová Jana, ředitelka školy => učitelka

Pobytový kurz Entomologem pro 7. ročník 27.–29. 5. 2024

Chtěli jsme „vytáhnout žáky ze tříd ven do krajiny“, která je unikátní, barevnou a bohatou učebnicí. Společným jmenovatelem našeho objednaného výukového programu byl důraz na terénní výuku a přímý kontakt s prostředím, místně zakotvené učení a inspirace zážitkovou pedagogikou. K tomu jsme využili moderní výukové vybavení PROUDU, ale především krásy, bohatství a kontrasty města Horažďovic.

Envicentrum PROUD funguje jako pobytové středisko environmentálního vzdělávání v Plzeňském kraji od roku 2015. Hlavní náplní PROUDU jsou vícedenní pobytové kurzy, realizují i terénní exkurze Pošumavím nebo jednodenní výukové programy. PROUD stojí na soutoku mlýnského náhonu a řeky Otavy v blízkosti historického jádra Horažďovic. Budova mlýna z 16. století prošla zásadní rekonstrukcí. Ubytovací kapacita je 31 lůžek, centrum má dvě učebny s odborným vybavením. Přízemí je bezbariérové a nechybí venkovní zázemí pro outdoorové aktivity.

V průběhu 3 dní se žáci naučili odlovovat a určovat hmyz a další vodní i suchozemské breberky různými metodami. Zblízka prozkoumali, co žije v řece, v rybníce, na louce i na poli a v přírodovědné stanici zjistili, že hmyz můžeme chovat i jako krmivo nebo domácího mazlíčka. Na závěr jsme si povídali o funkci hmyzu v krajině, v přírodní zahradě a vyrobili si přenosný hmyzí domek. První den se žáci dopravili na koloběžkách anglickým parkem Ostrov k jezu na Špičce, kde si odlovili a pomocí obrázkového klíče zkusili určit vodní bezobratlé. Po večeri navštívili plavecký stadión. Druhý den prozkoumali sedmáci stavbu těla hmyzu pod lupou i mikroskopem. Odpoledne bylo zaměřené na odchyt suchozemských bezobratlých na loukách v okolí Horažďovic. Večer jsme neodolali objednat si zmrzlinový pohár a pizzu v zámecké pizzerii. Poslední den programu byl věnován bezobratlým v zájmových chovech a fungování přírodní zahrady.

Žáci poznávali hmyz a další bezobratlé a na základě jejich životních strategií volili vhodné odchytové metody. Odvodili, proč je hmyz důležitý nejen v přírodních zahradách.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, třídní učitelka 7. A

Přijímací řízení na střední školy

V letošním roce ukončilo základní školní docházku celkem 56 žáků. Vycházejícím žákům byla věnována po celý školní rok pozornost ze strany výchovné poradkyně a třídních učitelů. V 8. a 9. ročníku se vyučoval předmět svět práce, v němž se žáci připravovali na volbu povolání.

Informační materiály, které přicházely ze středních škol a jiných institucí (např. JHK, MŠMT), byly žákům poskytovány průběžně po celý školní rok. K dispozici měli Atlas školství, uvádějící možnosti studia na středních školách v regionu. Ve zvýšené míře byl využíván internet. Žáci mohli využívat při výuce i doma program Junior Salmondo, který jim pomohl při sebehodnocení a následně při volbě povolání. Společně navštívili burzu škol v Blatné, některé střední školy v regionu, výstavu Vzdělání a řemeslo v Českých Budějovicích, individuálně burzy škol v jiných městech a dny otevřených dveří ve SŠ. Někteří rodiče i žáci využili konzultací s výchovnou poradkyní, podporu jim poskytla i školní psychologka. Škola poskytl uchazečům o studium s maturitou možnost navštěvovat přípravné kurzy z českého jazyka a matematiky.

1. 1. 2024 vstoupila v platnost novela školského zákona, která upravila podmínky přijímacího řízení. Rodiče byli o změnách a postupu podrobně informováni na schůzkách, většina podala přihlášky elektronicky. V prvním kole přijímacího řízení byli přijati všichni uchazeči, většina na prioritní obory. Velkou radost nám udělalo přijetí ukrajinského žáka na prestižní pražské gymnázium. Všem přejeme úspěchy ve studiu a přátelské prostředí na středních školách.

Mgr. Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

Akce školní družiny

Mezi dětmi velmi oblíbená dubnová tradice je pálení čarodějnic. I v naší ŠD jsme na ni nezapomněli a 30. 4. jsme pro děti uspořádali čarodějnické řádění na školním dvoře. Na úvod se děti naladily tancem na písničku Saxana a čarodějnická oslava mohla začít. Spousta dětí měla krásné kostýmy, které jim pomohly vcítit se do role čarodějnic a čarodějů. Soutěžilo se v letu na koštěti, malování brkem, namotávání pavouků, hod pavoukem na pavučinu, hledání myší a netopýrů a nejvíce úspěšně bylo vaření lektvaru moudrosti a čarodějnický bufet.

Další podařenou akcí byl květnový sportovní trojboj, ve kterém se děti utkaly v těchto disciplínách: skok snožmo přes švihadlo, střela na branku a překážková dráha. Celkem soutěžilo 117 dětí z 1.–4. ročníku a dle jejich úsměvů na tváři je sportovní odpoledne velice bavilo.

V posledním měsíci tohoto školního roku byly dvě krásné akce. Nezapomenutelný Den dětí, který proběhl 4. 6. na školním dvoře. Zde samozřejmě nemohlo mimo jiné chybět oblíbené malování na obličej, balanční trasa s vodní bombou na lžici, dřevěné piškvorky a kámen – nůžky – svačina, kde děti soutěžily o zdravou svačinku. 12. června jsme u nás ve škole přivítali rodiče a budoucí prvňáčky, pro které p. vychovatelky připravily zábavné odpoledne, zatímco rodiče se informovali o nadcházejícím školním roce. Ačkoliv se děti mezi sebou moc neznaly, nezabránilo jim to si toto odpoledne užít. Nejvíce smíchu se neslo od týmové hry, kde spolu soutěžily dvě družstva v předávání míčků. Mozkové závity si procvičily u skládání mozaiky podle barev, stavění města z kostek podle vzoru, puzzle. Velký zájem byl i u stolečku s malováním. Na všech těchto akcích paním vychovatelkám pomáhali žáci z 8. ročníku, kteří budou v příštím školním roce patrony budoucích prvňáčků.

Prokošová Ivana, DiS., vychovatelka ŠD

Předprázdninové sportování na ZŠ TGM

Každoročně bývá školní program poslední dva měsíce zaplněn i mnoha sportovními aktivitami. Po celorepublikové atletické soutěži Pohár rozhlasu, minikopané a školních výletech zaměřených na vodu a turistiku, přišly tradiční i netradiční soutěže. Naše sportovní trilogie začala 16. 5. Májovým během, pořádaným SOU Blatná pro všechny dětské kategorie. Svoji všestrannost poměřila naše dvě družstva deváťáků s ostatními okolními školami 28. 5. v branné soutěži pořádané Armádou ČR pod názvem POKOS. Střelba ze vzduchovky, raft, hod granátem, běh, zdravotní, topografie a další disciplíny prověřily znalosti našich žáků. Novinkou pro nás byla soutěž Plavecko–běžecký pohár města Blatná. Jak už název napovídá, jednalo se o dvojboj 50 m plavání na blatenském bazénu a běh v areálu fotbalového stadionu. I této soutěže se zúčastnily více než tři desítky našich žáků. Sportování jsme si užili a teď už se všichni těšíme na prázdniny.

Mgr. Jaroslav Voříšek, učitel TV

Den dětí na plovárně

Letošním oslavám Mezinárodního dne dětí přilíh nepřálo počasí, a to jak v původním, tak v náhradním termínu, kdy nás na stanovištích hodně potrápil silný vítr. I přesto dorazila spousta menších i větších návštěvníků a aktivity připravené na našich pěti stanovištích si užili. Tématem, které všechna stanoviště spojovalo, byla ZHRADA. Ti, kteří se u nás zastavili, si mohli vyzkoušet krásnou výtvarnou techniku, skládání puzzlí, hledání rozdílů v kukátkách nebo skákání v pytlích spojené se sběrem lučních květů. U šípkového keře jsme pak malé zahradníky vyzpovídali a zjišťovali, co rostlinkám škodí a co jim pomáhá.

Dnu dětí vždy předchází vždy mnoho týdnů příprav. Hledáme vhodné aktivity k tématu, parlamentáci si rozdělí práci na přípravě stanovišť a v "den D" zajistí, že na jednotlivých stanovištích všechno klapne, jak má. Letos se nás na plovárnu vypravilo dvacet a měli jsme co dělat, abychom nával návštěvníků zvládli.

Moc se těšíme, jaké téma bude vylosováno na příští rok!

Workshop v Albi – výroba vlastní deskové hry

V pondělí 10. 6. jsme se s 11 děvčaty vypravily do Prahy do firmy Albi, kde si pro nás připravili workshop na výrobu vlastní deskové hry. Tento workshop jsme vyhráli za prezentaci projektu v Poslanecké sněmovně a rozhodně jsme si ho chtěli náležitě užít. Byla to taková naše „dámská jízda“. V Albi nás přivítala vůně čerstvého pečiva, protože firma sídlí nad úžasnou pekárnou. Začali jsme trochou teorie, ale nikoli nudné. Dozvěděli jsme se, jaké druhy her existují a jak hry vznikají, jaká je cesta hry od nápadu k realizaci. Poté jsme měli šanci si několik her na vlastní kůži vyzkoušet. Zkusili jsme hry paměťové, postřehové i strategické.

Po svačině, při které jsme si namíchali vlastní zmrzlinový pohár, jsme se vydali do prodejny, kde jsme si mohli se slevou nakoupit. Druhá část programu už byla věnována výrobě vlastní deskové hry. Dostali jsme k dispozici Designer Pack, který obsahoval herní plán, kartičky, kostky, figurky, přesýpací hodiny a jiné nezbytnosti k výrobě strategické hry. Vlastní nápad jsme se rozhodli zrealizovat až v Blatné s ostatními parlamentáky, a tak jsme přímo na místě začali vyrábět kvíz o Blatné. Moc jsme si tuto „výhru“ užili. Shodou okolností i Albi tým tvořily tři ženy, takže to skutečně byla „dámská jízda“ od začátku až do konce.

Mgr. Ludmila Růžičková a Zuzana Voračková, koordinátorky ŽP

Návštěva plovárny v Blatné – VII. A – 20. 6. 2024

Dne 20. 6. 2024 navštívili žáci 7. A blatenskou plovárnu. Jejich nadšení bylo vidět již ráno před odchodem, kdy před 9. hodinou ranní stáli všichni připraveni na chodbě s batohy na zádech. Vybaveni plavkami a osuškami jsme se tedy vydali na cestu.

Počasi žákům sice moc nepřálo, slunce bylo schované za mraky a při příchodu na plovárnu dosahovala teplota 24°C. Nejvíce času trávily děti na vodních skluzavkách, kde si užily spoustu zábavy. Našli se i taci, kteří si rádi zaplavali v plavecké dráze. V přestávkách si žáci čas zpříjemňovali na přilehlém dětském hřišti nebo si kopali s míčem.

Co ovšem během přestávek nejvíce ocenili, tak to bylo občerstvení. I přesto, že se na plovárně sešli žáci z jiných škol, fronty ubíhaly velice rychle. Děti se tak rychle občerstvily a byly připraveny na další zábavu v plaveckém bazénu. Na plovárně jsme strávili příjemné 3 hodiny a podle reakcí žáků se nikomu nechtělo domů. Plavecký bazén určitě ještě rádi navštívíme.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, třídní učitelka 7. A

Školní výlety na raftech

Jako každý školní rok, i letos se některé třídy rozhodly prožít školní výlet na raftech při splouvání českých řek. Jako první vypluli žáci 9. B, kteří si vybrali řeku Vltavu. Jejich cesta trvala od středy 5. do pátku 7. 6. a celkový úsek jejich plavby byl téměř 40 km z Rožmberku nad Vltavou do Zlaté Koruny s přespáváním v kempu v Českém Krumlově, ve kterém stihli navštívit i zámecké medvědy a prohlédnout si historické jádro

města. O den později než jejich kamarádi z vedlejší třídy vyrazili žáci 9. A na řeku Otavu a naplánovaná trasa vedla ze Sušice do Katovic s jedním přespáním v kempu ve Střelských Hošticích a měřila něco přes 30 km. I oni cestou poznali kousek české historie, a to při zastávce na hradu Rábí. Jako poslední se po stopách 9. A vydala na rafty 8. B, a to ve dnech 24.–25. 6. Všechny tři třídy si výlety plné adrenalinu, zážitků a dobré nálady velmi užily.

doprovázející pedagogové

Slavnostní předání vysvědčení

V pátek 28. června proběhlo na zámku slavnostní předání vysvědčení našim devátákům. Uzavřela se tak jedna etapa jejich životů. Většinu uplynulých let strávili spolu ve škole, ale v době covidu si prošli i odloučením, protože výuka probíhala jen online. Naštěstí závěr školní docházky, přípravu na přijímací zkoušky i radost z úspěšného přijetí na vysněné střední školy si už užívali společně.

Atmosféru posledního dne ve škole popsal Roman Roman, žák 9. A: A přišel náš poslední společný den. Chlapci jsou oblečení jako skuteční britští gentlemani a dívky jako francouzské mademoiselles. Jsme zde na zámku, kde dostáváme naše vysvědčení. A pak už naše lodě odplouvají do moře zvaného „Dospělý život“.

Přejeme jim, ať je jejich plavba šťastná.

Mgr. Stanislava Vokrojová, třídní učitelka 9. A
a Mgr. Ondřej Kočovský, třídní učitel 9. B

Patronát nad prvňáčky

Vzpomínáme na 4. září, kdy se po prázdninách hrnuly davy dětí do školy a usedaly do školních lavic. Nechyběli mezi nimi ani naši prvňáčci. Dětem ze Sluníčkové a Duhové třídy nastala nová etapa života, kterou je v prvních krůčcích začala provázet paní učitelka Pavla Fousová a Lenka

Peršínová. Nebyly to ale jen ony, které je zsvěcovaly do školních tajů. Funkce jejich průvodců se tradičně zhostili naši deváťáci v čele s paní učitelkou Stanislavou Vokrojovou, paní asistentkou Monikou Vokurkovou a panem učitelem Ondřejem Kočovským. Celým devátým ročníkem provází žáky projekt nazývaný patronát nad prvňáčky, který je na naší škole velice oblíbený. Cílem je, aby se prvňáčci cítili ve škole příjemně, aby měli pocit, že už mají ve škole kamarády, na které se mohou obrátit. Deváťáci vítají své prvňáčky hned první den v hale školy nebo před jejich třídou. V dalších dnech je navštěvují a seznamují se, aby mohli postupně utvořit dvojice tak, aby každý žák první třídy měl patrona ze třídy deváté. Pomáhají jim se začleněním do školního procesu a s orientací ve školním prostředí. Pěstují tak pocit zodpovědnosti, ale zároveň si své nové role nesmírně užívají.

Všichni jsme se těšili ze společně strávených chvil při různých setkáních – pasování prvňáčků, výlov rybníka, vánoční besídka, předávání vysvědčení, maškarní karneval, nacvičování společného vystoupení na akademii. Jednou z nejkrásnějších a nejoblíbenějších akcí bývá spaní ve škole, které je spojeno s táborákem, zdoláváním stezky odvahy v noční škole a následným výletem druhý den.

Chtěli bychom našim deváťákům velmi poděkovat za jejich kamarádství a zároveň jim popřát do dalších studijních let hodně úspěchů, ať jim září slunce na každém kroku a proplovají životem bez velkých bouří. Budeme na vás vzpomínat! 😊

Mgr. Pavla Fousová a Mgr. Lenka Peršínová a žáci 1. A a 1. B

Okénko do ZŠ HOLEČKOVA č. 5

30. duben letos připadl na úterý. Naši žáci si místo tradiční svačiny o velké přestávce opékali buřty na připraveném ohništi. Již při této činnosti se všude kolem začaly objevovat čarodějné bytosti, které vzdáleně připomínaly některé zástupkyně pedagogického sboru. Také mezi dětmi se to hemžilo podobnými převleky.

Po chutném občerstvení se všichni společně přesunuli k vatře, na které se usídlila další čarodějnice. Jak se později ukázalo, nebyl to od ní dobrý nápad. Podobně jako ona dopadla i další cestovatelka na koštěti, která se letos sice nerozmázla o kmen vzrostlého smrku jako před rokem, ale její přistání také nepatřilo mezi nejzdařilejší. Svůj let nedobrovolně ukončila ve větvích tuje, ze kterých se za žádnou cenu nedokázala vymanit.

Přišla chvíle na podpálení hranice. Čarodějnice na jejím vrcholu velmi rychle vzplála. Protože bylo relativně sucho a vál nepřijemný vítr, ohniště bylo brzo po zapálení rozebráno a postupně likvidováno. Mezitím se všichni ostatní věnovali připraveným zábavným soutěžím.

Na žáky čekalo mnoho úkolů, za které byli odměňováni razítky. Museli absolvovat slalom na kouzelném koštěti vpřed i pozpátku, správně usměrňovat důležité přísady do kouzelných lektvarů, prolézt zapeklité pavoučí bludiště, složit správně čarodějnické puzzle, vyluštit bezchybně čarodějnické sudoku, správně se zorientovat na začarované cestě, házet přesně škrpálem, podlézat kouzelné koště, naučit se vařit čarodějnické lektvary, vykouzlit z lektvarů krásné bubliny a absolvovat připravenou trasu v pytlich. Za úspěšné překonání dravé řeky s číhajícími nebezpečím pak bylo možno získat čarovné korálky. Zájemci také získávali vtipné snímky na památku v připraveném fotokoutku.

Ústředním tématem celého soutěžního dne bylo získávání indicí v areálu školy potřebných pro vylouštění tajenky připravené křížovky. Žáci se pohybovali v prostorách školní zahrady a vyhledávali a luštili správné odpovědi na 11 otázek. Ty pak zapisovali do křížovky a výsledek pak nadšeně oznamovali paní učitelce – čarodějnici, která pro ně měla přichystanou sladkou odměnu.

Po splnění všech úkolů a získání potřebných razítek se už všichni těšili na ceny. Paní ředitelka – čarodějnice jim však se smutkem a zklamáním ve tváři oznámila, že připravené odměny někdo neznámý právě odcizil. Jediná možnost byla pokusit se ztracený sáček s dobrotami najít. Po nepatrné nápovědě se závěrečný úkol podařilo splnit. Neznámý pachatel, jistě si čarodějnickými schopnostmi, odměny uschoval do koruny krásně rozkvetlého stromku.

Předáním odměn za celodenní snahu a píli tak proběhlo slavnostní zakončení podařeného zábavného soutěžního dne.

V pátek 3. května jsme šli do Městské knihovny v Blatné na předem ohlášenou besedu. Paní knihovnice Jindřiška Formánková na nás již čekala s výborně připraveným programem.

Nejprve nás seznámila s oddělením pro děti, řazením knih v regálech, chováním v knihovně, správným zacházením s knihami. Všichni jsme si vyzkoušeli správný postup při půjčování a vracení knih, dozvěděli jsme se o různých literárních žánrech – pohádky, naučná literatura apod. Prohlédli jsme si zajímavé pohádkové knihy, viděli jsme i poškozené knihy. Paní knihovnice jsme slíbili, že se o knihy budeme dobře starat.

Dále jsme poslouchali příběh, který nám paní knihovnice četla, kde jsme si představovali, jak a co hrdina prožil, jak byl oblečený. Na závěr jsme nakreslili paní knihovnici obrázky, které si v knihovně vystavila.

Medvídek, který nás provázel po celou dobu v knihovně, nám rozdál sladkosti a upomínkové dárečky. Už se těšíme na další setkání v knihovně, protože budeme pasováni na čtenáře. Moc se nám tady líbilo. Děkujeme za hezky prožitou chvíli s knihou.

Žáci I. třídy a Mgr. Ladislava Pučilová

V pátek 24. 5. jsme přijali pozvání na akci, kterou pro děti a studenty připravili příslušníci Armády ČR se sídlem ve Strakonících. Ráno jsme se společně sešli na vlakovém nádraží v Blatné a vyrazili plni očekávání do Strakoníc. Tam na nás čekal objednaný autobus a přemístil nás na letiště. Právě zde byla možnost prohlédnout si moderní vojenskou techniku, zbraně a výstroj. Každý zájemce si mohl vyzkoušet, s čím opravdový voják přichází do styku a co musí umět ovládat.

Na první zastávce nás čekalo překvapení, které pro návštěvníky přichystali členové modelářského klubu. Pomocí vysílačky řídili maketu tanku, která kroužila po ohraničeném území, a sem tam ohrožoval přihlížející děti. Zde se líbilo především našim nejmladším žákům, kteří se nechali vtáhnout do děje.

Na jiném stanovišti byla k vidění i technika a vybavení strakonických hasičů. S velkým zájmem se setkala především výsuvná plošina, která dosáhla do výšky několika desítek metrů. Většinou z nás by se asi při pohledu z takové výšky pěkně zatočila hlava.

Velké představení pak pro přihlížející připravili vojáci, věnující se bojovému umění MUSADO. Po krátkém výkladu došlo na názorné ukázky boje zblízka. Vystupující byli za své výkony odměňováni zaslouženým potleskem.

Někteří naši žáci překonali ostýchavost, oslovili některého z místních vojáků a zvěčnili se s ním na svůj mobilní telefon. Zájemci také dostali možnost vyzkoušet si hod granátem a střelbu ze vzduchovky.

Krásně plynoucí dopolední činnost však v závěru narušil prudký déšť. Ještě štěstí, že byly po ploše letiště rozmístěny prázdné vojenské stany. Ty nám posloužily jako úkryt před nepřízní počasí.

Počasí se přece jen včas umoudřilo a my jsme opět mohli nasednout do přistaveného autobusu a vrátit se na strakonické vlakové nádraží. Tam jsme postupně se svými žáky navštívili obchod, kde si každý koupil to, na co měl právě chuť.

Nakonec nás čekala zpáteční cesta vlakem do Blatné a pak už jen po příjezdu domů mohl každý vyprávět své zážitky z právě skončeného společného výletu za novým poznáním.

V úterý 4. června jsme s našimi žáky navštívili sběrný dvůr v Riegrově ulici. Náš průvodce se nám vzorně věnoval. S jeho pomocí jsme prošli celý areál a seznámili se se všemi zákoutími. Vyslechli jsme zasvěcený výklad o správné recyklaci a jejím významu. Prohlédli

jsme si i kompostárnu a třídičku, dozvěděli jsme se o důležitosti správného nakládání s odpadem.

Naši žáci byli zvědaví, ptali se na doplňující informace a často chtěli do hloubky prozkoumat obsah jednotlivých kontejnerů a nádob. Po skončení exkurze byli odměněni drobnými dárečky a sladkostmi. Velmi děkujeme za skvěle zorganizovanou prohlídku sběrného dvora a za laskavost a trpělivost při poutavém a poučném výkladu.

„Poslyšte kouzelný příběh o Luční říši a vydejme se všichni spolu za dobrodružstvím a poznáním mezi její obyvatele.

Jsem luční skřítek Zvoneček. Poslouchejte příběh, který vám budu vyprávět.

Na zelené louce, pod Viniční horou, tam, kde bublá stříbrný potůček, tam, kde motýli tančí nad voňavým kvítím, v trávě běhají mravenci a cvrček vyhrává svoji písničku, tam se nachází království luční panovnice. Je to tam, kde to všichni znáte. Však jsem vás tam viděl u potůčku, jak jste šťourali krtkovi do krtiny!

Celé roky tam všichni žili šťastně a spokojeně. Luční panovnice se o všechny obyvatele louky s láskou starala a kontrolovala, jestli je vše, jak má být. Dohlížela na to, aby včelky a motýli měli dost sladkého nektaru, aby květiny měly dostatek vláhy, myšky se mezi sebou nehádaly, mravencům nikdo neboursal mraveniště. Měla práce od časného rána až do večera.

Jednoho dne se však nad loukou stáhly černé mraky, zahřmělo a po ohnivém blesku slétl do trávy zlý čaroděj Smrtihlav. Smrtihlav začal škodit, kde jen mohl. Polámal všechny květiny, rozmetal mravencům mraveniště a včelkám chtěl sebrat jejich med. Luční panovnice mu v tom chtěla zabránit, ale čaroděje to rozzlobilo, mávl kouzelnou hůlkou a královnu uvrhl do věčného zapomnění. Od té doby to jde v Lučním království od deseti k pěti. Královna zapomněla své jméno, zapomněla dokonce, jak se má o své království starat.

Myslíte, že byste ji dokázali pomoci? Do Lučního království ale není jednoduché se dostat. Musíte jít po pavoučí niti, která vás tam dovede.“

Tento motivační úvod v podání paní vychovatelky ŠD A. Pekárkové, si vyslechli všichni žáci i žákyně a vydali se ve středu 5. června v rámci skvěle připraveného Dne dětí na cestu do neznáma. Na konci cesty je čekala samotná panovnice. Přivítala všechny příchozí ve svém království, ukázala jim mapu celé říše a vyzvala je, aby se vydali za jejími obyvateli a blíže je poznali a naučili se jejich užitečným dovednostem. Příroda skrývá moudrost, která může pomoci najít její zapomenuté jméno a vrátit jí její moc a vládu nad celým královstvím a nastolit tak opět původní pořádek.

Protože Smrtihlav rozmetl mravenečkům všechna jejich obydlí, musely děti nejdříve mraveniště znovu postavit. Po splnění prvního úkolu pak byly rozděleny do 5 skupin a vydaly se podle mapy vstříc dalším výzvám. Na každém pečlivě připraveném stanovišti si nejdříve vyslechly zajímavé a poučné informace a pustily se s nadšením do plnění úkolů.

Žáci a žákyně společně navštívili slepého krtka, pilné včelíčky, pracovité mravence, dokonce i Ferdu mravence, dále pak myši cestičky, bojovné sršně, zlou ropuchu Kuňku a její právě vylihlé pulce, závodivé hlemýžďe, starostlivé hovníváky a vyzkoušeli si také skvělou stezku bosých nohou.

Po absolvování všech stanovišť se společně vrátili za panovnicí Luční říše, aby jí pomohli uhádnout její pravé, dávno zapomenuté jméno. Vytahovali si postupně zvědavé otázky, na které se snažili najít správnou odpověď. Protože při svém putování čerpali užitečné rady, nebyl takový úkol vůbec složitý. Uhádnuté výrazy zapisovali do připravené doplňovačky a nakonec z tajenky vyluštili hádanku, kvůli které se vydali za všemi dobrodružstvími. Naše panovnice je luční víla Blatnička! Ze samé radosti odměnila všechny přítomné řádem a od té doby se po zasluzě stali skřítky Holecíky a vilami Viničkami.

Poslední, možná nejtěžší úkol, zněl: najít ztracený poklad. Ten se tentokrát skrýval ve vodních tůňkách. Když ho děti pracně našly a vylovily, mohli se o jeho obsah právem spravedlivě rozdělit.

Krásné a hravě strávené dopoledne uběhlo jako ta voda a ze všech účastníků vyzařovala radost a spokojenost s odvedenou prací. K příjemné atmosféře přispělo i příjemné slunečné počasí. Den dětí se skutečně vydařil!

Naše škola také přijala pozvání na kulturní a sportovní akce pořádané v Blatné. Mladší žáci se aktivně zapojili do májového běhu, všichni společně jsme navštívili akademie obou základních škol a také muzikál Malý princ, který nastudovali žáci jednotlivých oborů na ZUŠ.

Poslední školní týden jsme pro naše žáky připravili hodnotný program. Jeden den jsme věnovali zajímavým hrám, druhý den pak společným třídním výletům. Vrcholem závěru školního roku se však pro všechny stala NAŠE ŠKOLNÍ OLYMPIÁDA. Žáci si mezi sebou poměřili síly v různých sportovních disciplínách. V pátek jsme se společně rozloučili a rozešli se domů vstříc vlastním prázdninovým dobrodružstvím a čerpání nových sil do příštího školního roku.

Mgr. Petr Šavřda, ZŠ, Blatná, Holečkova 1060

Děti zachraňovaly „Luční království“ a jeho vílu

Když fantazie pracuje na plné obrátky a podpírá ji dobrá vůle s cílevědomostí, rodí se úžasné projekty všeho druhu. A není nad aktivity, směřující ku prospěchu a všestranné výchově dětí. V tomto ohledu si výborně vedou na půdě Základní školy Holečkova v Blatné, kde prima parta totožně naladěných lidíček pro potěšení svých svěřenců ochotně obětuje i osobní volno nad rámec školních osnov.

Další velkolepou ukázkou souhry zdejšího pedagogického týmu byla dobrodružná celodopolední hra v sousedství školní budovy, tentokrát na téma „Luční království“. Po předloňském zaměření na éru středověku a loňských radovánkách ve westernovém stylu šlo o třetí mimořádnou akci v režii školního kolektivu dospělých. Co bylo tentokrát ústřední osnovou celého projektu? „Děti jsme zasadily do příběhu o zlém smrtihlavovi, který zlikvidoval luční království a způsobil, že jeho víla ztratila své jméno a moc vládnout,“ přibližuje základní schéma ředitelka školy Radka Kocúrová. Školní mládeži byla přidělena úloha hrdinů, co prostřednictvím plnění zajímavých disciplín luční království osvobodí a vše vrátí do původního stavu. Co přivedlo pořadatele právě k tomuto tématu? „Děti v rámci družiny chodí na pravidelné vycházky do přírody. Tam si všimají mimo jiného života a chování broučků, hmyzu aj. Postupně je to zaujalo natolik, že si o tom běžně povídaly a své miláčky začaly i výtvarně ztvárňovat. Pak přišly na řadu hry, skládání puzzle, prostě vše kolem této oblasti. Naše Anička Pekárková se tímto „hmyzím vývojem“ nechala inspirovat a navrhla uspořádat dětské dopoledne v tomto stylu,“ vysvětluje ředitelka ZŠ Holečkova a „luční královna“ v jedné osobě.

A pak šlo vše ráz na ráz. Samotnému zhmotnění nápadu o „lučním království“ předcházely tři týdny intenzivních příprav. Po rozdělení úkolů mezi členy pedagogického sboru se vymýšlely jednotlivé disciplíny, sháněly vhodné kostýmy, chystaly rekvizity a dalších sto a jeden drobností pro důstojné zázemí dětského dopoledne. „Co se týče převleků, uplatnila se především metoda ‚co dům dal‘ a nájedzy na second handy. Pouze dvě děvčata si vypůjčila kostýmy od Kláry Jánkové. Ta má bohatou nabídku, mimo jiné zásobuje i blatenské masopusty,“ dodává Radka Kocúrová.

Jako obvykle byla hlavní osobou veškerého dění a „hnacím motorem“ již zmíněná Anna Pekárková. „Ona tradičně vymyslela a sestavila celý příběh i s příslušenstvím. Byla také autorkou příslušných textů. Má pro podobné činnosti vážně báječný cit a talent,“ nešetří chválou na adresu producentky nevšední podívané Radka Kocúrová.

Skutečně bylo během dětského dopoledne na ZŠ Holečkově na co se dívat. Ratolesti, rozdělené do pěti skupin, se s nadšením angažovaly v disciplínách na jednotlivých stanovištích. Nechybělo stavění mraveniště, hlemýždí závody, myší labyrint, překážková dráha a ha hovnivál, zlá žába Kuňka, sršní zápas, sběr borůvek a jahod aneb „pilní mravenečci“, potrava pro krta – hledání na pískovišti, stezka bosých nohou atd.

Jako výjimečně zdařilý byl hodnocen pavilón „Ferda mravenec – práce všeho druhu“. Tady si vybudoval zázemí pro technické dovednosti nový člen pedagogického sboru Pavel Hubený. Někdejší truhlář nejenže dokázal poskytnout dychtivým klukům všechno potřebné nářadí, ale také je skvěle motivoval a zaujal. Tady byly prostě z jejich pohledu rekvizity nejužasnější!

Zlatý hřeb zábavného dopoledne představovalo vyluštění maxikřížovky, jejíž tajenka ukrývala „ztracené“ jméno luční královny. Pro správné znění měla družstva ze všech stanovišť stažené konkrétní indicie, co jim měly „napovědět a trknout“. I v tomto ohledu si chlapci s dívkami vedli fantasticky. Svou „vílu“ i luční říši zachránili, a tak mohli soutěžní pole opustit s klidným svědomím a plni nádherných dojmů.

Protože na hlavu poražený smrtihlav stihl za své vlády důkladně ukryt i sladké odměny pro dětské protivníky, museli malí hrdinové ještě naposledy pátrat v celém okolí školy. Tady šlo o zdar vpravdě bleskový. Lahodný nektar v podobě džusu a lízátká vykouzily úsměv na tvářích školáků dříve, než by řekl: „Švec!“ Zdaleka to nebyla jediná odměna, které se úspěšným dobrodruhům za jejich zásluhy dostalo. Hruď všech přítomných ozdobily připínací placky s obrázkem víly Viničky a skřítky Holečka (viz název školy), které svým zachráncům darovala sama „luční královna“. Ta se zase na oplátku dočkala od dětí zkrášení „pavoučími nitkami“ a „kapkami rosy“.

Jako každý pohádkový příběh i tenhle měl tedy svůj velký happy end. Úsilí pedagogického sboru a dalších zaměstnanců ZŠ Holečkova Blatná nepřišlo nazmar – naopak vytrysklo pestrobarevnými květy tisíce vůní. Jako vždycky předtím a určitě jako vždycky v budoucnosti. Protože tady se všechno řídí srdcem a porozuměním. Učitel národů a jeden z největších Čechů Jan Ámos Komenský by měl radost!

Vladimír Šavrdra

Aktivity studentů oboru Elektrikář SOU Blatná

Střední odborné učiliště <https://soublatna.cz> působí v Blatné přes šest desetiletí. Na SOU Blatná se v historii školy vyzrádalo mnoho oborů. Nabídka se ustálila na těch, které jsou na trhu práce nejvíce žádané, a absolventů je nedostatek: Tříleté učební denní obory Elektrikář, Autoelektrikář, Automechanik, Opravář zemědělských

Střední odborné učiliště, Blatná
U Sladovny 671, 388 01 Blatná

Škola pro získání atraktivních dovedností s moderním odborným zázemím

strojů. Dvouleté nástavbové studium Podnikání i dálkové dvouleté studium Včelař a Elektrikář, protože poptávka po elektrikářích je v ČR i EU velmi vysoká.

Studenti oboru Elektrikář získají znalosti a dovednosti pro práci na elektrických zařízeních do 1000 V, včetně datových sítí a prvků zabezpečovací techniky budov. Ve 3. ročníku získají *Osvědčení pro práci na elektrických zařízeních* dříve vyhláška č. 50/78 Sb., kterou nyní nahrazuje zákon 250/2021 Sb. s příslušnými prováděcími předpisy.

Studenti vedle teorie od 1. ročníku absolvují ob týden praxi na špičkově vybavených dílnách SOU Blatná, kde provádějí zapojení, s nimiž se nejčastěji setkají v praxi. Ve 2. a 3. ročníku navíc vykonávají praktickou výuku přímo u zákazníků dle aktuální poptávky.

Jako každý rok, i letos 12. 3. studenti 3. ročníku oboru Elektrikář absolvovali v Hluboké nad Vltavou školení u firmy Jablotron na téma „Elektronické zabezpečovací systémy“. Studenti získali *Osvědčení pro montáž elektronického zabezpečení*. Školení má přínos do budoucího zaměstnání.

Vybraní studenti oboru Elektrikář se dne 20. 3. 2024 zúčastnili 5. ročníku soutěže ROHDE & SCHWARZ CHALLENGE 5, kterou pořádala společnost Rohde & Schwarz, závod Vimperk, s.r.o. Letos školu reprezentovali Jan Novotný a Martin Král ze 3. E, Jan Štok z 2. E a Štěpán Vaňáč z 1. E. Nejdříve se studenti spolu s mistrem odborného výcviku P. Schmidem seznámili se vším, co s firmou souvisí, a poté celou továrnu prošli.

Firma vyrábí špičkové přístroje: osciloskopy, signální generátory, spektrální analyzátoři, výrobky v oblasti měřicí, vysílací a mediální techniky, kybernetické bezpečnosti, zabezpečených komunikací a dále v oblasti monitorování a testování sítí. Studenti se seznámili s některými technologiemi a možnostmi zaměstnání v této původně rodinné, nyní již věhlasné nadnárodní firmě.

Následovala soutěž. V 1. části měli soutěžící za úkol zjistit 3 závady na desce plošných spojů a odstranit je. Za každou závadu bylo z konečného času druhého úkolu odečteno 5 min. Ve 2. části šlo o rychlost sestavení MP3 přehrávače z dodaných dílů dle návodu. Studenti SOU Blatná se umístili na 10. místě z 15 týmů, které byly většinou tvořeny studenty 4letých maturitních oborů středních škol. Soutěž byla připravena velmi dobře. Kvalitní ceny dodala firma Rohde & Schwarz.

Dne 25. 4. 2024 studenti 1. a 2. ročníku oboru Elektrikář a Autoelektrikář absolvovali na SOU Blatná *odborné školení* na témata emise skleníkových plynů, elektromobilita vč. praktických příkladů užití v praxi. Dále umělá inteligence, 5G, kyberbezpečnost a IoT, neboli internet věcí, což je síť fyzických zařízení, vozidel, domácích spotřebičů aj. zařízení, která jsou vybavena elektronikou, softwarem, senzory, pohyblivými částmi a síťovou konektivitou, která umožní těmto zařízením se propojit a vyměňovat si data.

Studenti 2. ročníku oboru Elektrikář v květnu 2024 pod odborným dohledem mistra odborného výcviku provedli *montáž elektroinstalace v bytě* v ulici Fügnerova, Blatná, viz foto. Dne 20. 5. byla provedena příprava pro novou elektroinstalaci. Jednalo se o vysekání kapes pro elektroinstalační krabice a drážek pro kabely. Dne 21. až 23. 5. byla provedena hrubá elektroinstalace, přísádrování krabic, položení kabelů a konečné přesádrování. U dokončení prací byl přítomen zákazník, který studenti pochválil za pěkně odvedenou práci, a přidal komentář: „Netušil jsem, že i studenti umí odvést takovou kvalitní práci za tak krátký čas.“

Alexander Miško, mistr odborného výcviku oboru Elektrikář,
SOU Blatná

Studenti SOU Blatná na exkurzi na D4

Na řídicí středisko (SSÚK) v rámci PPP projektu na D4 zavítala exkurze studentů 3. ročníku Středního odborného učiliště (SOU) Blatná, obor Elektrikář.

Průvodci exkurzí byli vedoucí oddělení reportingu Ing. Pavel Horák a stavbyvedoucí Ing. Vojtěch Boháč ze společnosti DIVia stavební.

V rámci exkurze byl studentům prezentován samotný PPP projekt, tj. zapojení soukromého kapitálu do výstavby dálnice D4, dále skupina VINCI Construction a jednotlivé firmy skupiny VINCI, které by se do budoucna mohly stát jejich zaměstnavateli.

Následně studentům byl ukázán areál stavby včetně detailů ohledně elektroinstalací, komunikačních kabelů, chrániček a zemnění.

V neposlední řadě byli studenti seznámeni také s využitím mikropilotáže a byla jim přiblížena práce geodetů a geologů na stavbě.

Velmi děkujeme za zprostředkování atraktivní exkurze Ing. Vojtěchu Boháčovi, který je současně studentem dvouletého dálkového studia Elektrikář na SOU Blatná.

SOU Blatná

Spanilá jízda ve Středním odborném učilišti Blatná

Studenti 3. O, tj. 3. ročníku oboru Opravář zemědělských strojů zakončili školní docházku dne 31. 5. 2024, kdy obdrželi vysvědčení za třetí ročník. Tento den připravili překvapení ve formě spanilé jízdy traktorů, jež pronikly do areálu učiliště.

Kluci se domluvili a navezli do areálu SOU Blatná 7 vyleštěných traktorů. Většinou šlo o značky Zetor, včetně krásných udržovaných veteránů. Připravili učitelům, mistrům, pracovníkům školy a studentům nečekané milé překvapení a poděkování. Viz foto. Studenti poděkovali mistrům odborného výcviku, učitelům autoškoly, učitelům teoretických předmětů, vedení školy i všem pracovníkům školy, kteří je podpořili v jejich odborném rozvoji.

Letošní učni 3. O třídní učitelky Mgr. Z. Pisingerové předvedli spanilou jízdu i ve studiu a odborných soutěžích, kdy reprezentovali SOU Blatná <https://soublatna.cz> skvělým způsobem.

Dne 13. 2. 2024 proběhlo Regionální kolo soutěže odborných dovedností žáků oboru Opravář zemědělských strojů ve Střední škole, Bor, Plzeňská 231. Václav Dušek vybojoval 3. místo, Jaroslav Košatka 4. místo.

Dne 14. 3. 2024 byla Celostátní soutěž odborných dovedností žáků oboru vzdělání Opravář zemědělských strojů na SOUz Chvaletice. Václav Dušek získal 17. místo.

Václav Dušek vyhrál letos v dubnu podruhé za sebou regionální kolo Jízdy zručnosti v SOU Blatná. Jde o dovednosti v ovládání moderního traktoru Zetor s přívěsem projetím trasy s jedenácti překážkami. Šlo např. o průjezd osmičkou, přesné zastavení u rampy, přejezd lávky, slalom aj. Klíčovým prvkem bylo couvání traktorem s přívěsem do modelu úzké garáže.

V celostátní soutěži Jízda zručnosti 2024 dne 20. 6. 2024 s traktorem a přívěsem v Novém Městě na Moravě obsadil Václav Dušek skvělé 2. místo. Jako cenu si odvezl velkou Gola sadu. Na fotografii s poháry jsou děvčata a chlapi, kteří v celostátním kole vybojovali medaile. Václav je první zleva.

Dne 15. 5. 2024 se pořádala soutěž Svářeč/svářečka roku 2024 v SOŠ a SOU Hněvkovice, Týn nad Vltavou. Studenti 3. O Matěj Zemek obsadil 1. místo, metoda 135 (ruční svařování tavící s elektrodou v aktivním plynu – MAG), Jaroslav Košatka 3. místo, metoda 111 (obloukové ruční svařování obalenou elektrodou), Václav Dušek – 8. až 9. místo, metoda 135. V hodnocení škol vyhráli studenti 1. místo a získali pro školu moderní svářečské přístroje.

Kluci během studia získali řidičské oprávnění skupiny B, C, T. Dále osvědčení pro svařování elektrickým obloukem, svařování plamenem a řezání kyslíkem.

Studenti 3. O dne 17. 6. 2024 zakončili střední vzdělání s výučním listem, 7 z nich zvládlo závěrečné zkoušky vyznamenáním. Jsme rádi, že se s řadou chlapců budeme potkávat na dvouletém nástavbovém studiu Podnikání.

Někteří čerství absolventi již nastoupí do zaměstnání. Budou pracovat (a mnozí již brigádně pracovali) v oblasti zemědělského opravárenství, servisních služeb, na farmách, v lesním hospodářství, dopravě, stavebnictví. Někteří se chystají absolvovat kvalifikačních kurzy pro obsluhu složité techniky. Po získání zkušeností se někteří naši bývalí absolventi oboru Opravář zemědělských strojů rozhodli pro samostatné podnikání v oblasti opravárenství, farmářství, servisních služeb, autodopravy aj.

SOU Blatná

Bělčické pouťové dny

Léto je v plném proudu a v Bělčicích se, stejně jako každý rok, konaly akce spojené s bělčickou poutí a koncem školního roku. Vše, jako každý rok, začalo v úterý 25.6. školní akademií, kde naši žáci ukázali svá nacvičená představení. Ve středu jsme se slavnostně rozloučili se žáky deváté třídy. Zároveň se na

radnici slavnostně rozloučili děti z MŠ s předškolním věkem a už nyní se určitě těší do první třídy. A už tu byl čtvrtek 27. 6., kdy jsme na školním hřišti měli možnost zhlédnout v letním kině rodinný film „GAMP: jsme dvojka“. Účast tentokrát nebyla tak hojná, ale přibližně 70 diváků se jistě nenudilo.

Po páteční pauze jsme v sobotu 29. 6. již od rána chystali hlavní pouťové akce. Nejdříve se rozběhly koňské skokové závody Jezdeckého spolku v areálu Podruhlí. Tato velmi pěkná akce přiláká vždy mnoho diváků, nejen milovníků těchto krásných zvířat. Jsem si jistý, že vše proběhlo podle plánu a akce se vydařila na výbornou. Následovala hlavní odpolední akce v Bělčicích. Od jedné hodiny začala již tradiční hasičská soutěž družstev. N hned na začátku soutěže předvedli svůj výkon naši nejmenší, kteří teprve nedávno založili zájmový kroužek malých hasičů. Útok se jim povedl a sklídili uznání nejen od svých starších vzorů. Musím se přiznat, že z těchto malých nadějí hasičského řemesla, jsem měl opravdu velkou radost. Chtěl bych jim a jejich vedoucím tímto moc poděkovat. Následovala soutěž dospělých... a legrace šla stranou. Společně s SDH Bělčice se účastnily především SDH blízkého okolí. Ale tentokrát doplnilo dlouhý seznam zúčastněných také SDH ze Lhotky (hosté ze středočeského kraje). Zatímco hasičská družstva soutěžila, ostatní se mohli na atrakcích nejen pro děti pobavit dle libosti. Občerstvení bylo zajištěno, takže sobotní odpoledne proběhlo v Bělčicích velmi aktivně a pohodově. Výsledky soutěže nejsou zas tak důležité. Důležité bylo především to, že jsme společně dokázali všichni sejit a užít ten pohodový sobotní den.

Následoval večerní program, což byla v podstatě klasická pouťová zábava, kde nám k tanci a poslechu hrála hudební skupina Avengers. Zaznělo spousta známých hitů nejen české hudební scény. Přítomní si určitě písničky řádně užili a protože počasí nám velmi přálo. Celý tento sobotní den, který se protáhl až do nedělního skoro rána, byl zkrátka super. Co víc dodat. Jsem moc rád, že se vše obešlo bez vážných incidentů a organizačně jsme vše zvládli na jedničku. Chtěl bych tímto moc poděkovat všem, kteří se na přípravách a také na následném nedělním úklidu podíleli. Především zaměstnancům města Bělčice a členům SDH Bělčice.

Nyní z trochu jiného „soudku“. Rád bych touto cestou informoval o probíhající realizaci projektu „FVE – Město Bělčice“, která bude podpořena v rámci výzvy Modernizačního fondu – RES+č.3/2024. Jedná se o dodávku a montáž fotovoltaické elektrárny na střechu MŠ, od které si slibujeme významnou pomoc v rámci snížení nákladů na provoz MŠ. Ceny energií jsou vyšponované a náklady spojené s provozem MŠ, obzvláště kuchyně, jsou velmi vysoké. Věříme, že se nám to povede s pomocí nové FVE z velké části vyřešit. Ale v mateřské školce se toho o těchto prázdninách bude dít mnohem víc. Bude se pracovat i uvnitř, kde bude probíhat mnoho úprav, oprav a doplnění či výměny jednotlivých komponentů sloužících provozu ve třídách MŠ. Tak věřme, že se vše povede.

Závěrem bych rád všem, kteří ještě nebyli na dovolené popřál krásnou dovolenou se svými nejbližšími a všem ostatním, aby si užili zbytek prázdnin ve zdraví.

Pavel Vejšický, starosta města Bělčice

MěÚ Bělčice informuje

Odpadové karty, které jsou zapotřebí na sběrném dvoře TS Blatná, se vydávají se od 30. 4. 2024. Karty lze vyzvednout na MěÚ Bělčice, případně se telefonicky dohodnout, jak bude karta předána.

Zlaté svatby v Bělčicích

V sobotu 15. června, v obřadní síni bělčické radnice, oslavily 50 let manželského života (zlatou svatbu), dva manželské páry:

pan Jan Schořovský a paní Marie Schořovská z Podruhlí
pan Stanislav Váně a Marie Váněová z Újezdce

Děti z mateřské školy si pro jubilanty připravily hezké pásmo básniček a písniček. Po krátkém proslovu a poděkování starosta přijal od manželů znovu manželský slib a došlo i na manželský polibek. Poté básník Petr Šulista přednesl svou báseň manželům ušitou přímo na míru a Jára Pivnička z Oseka zahrál na flétnu. Po připitku následovalo předání dárku, kytičky a blahopřání. Děvčata ze základní školy zahrála a zpívala manželům dvě krásné písničky. Nakonec byly manželské páry vyfoceny do naší kroniky. Ještě jednou přejeme oběma manželským párům do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném průběhu zlatých svateb, děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

50 let manželů Schořovských

50 let manželů Váněových

Pasování prvňáčků na čtenáře

Koncem školního roku je v knihovnách tradicí pasovat prvňáčky na čtenáře. U nás tato slavnostní událost proběhla 18. června 2024. Nejprve každý prvňáček přečte úryvek z knihy, aby splnil podmínku, že opravdu umí číst, a poté může být pasován na čtenáře.

Prvňáček poklekne na jedno koleno a dřevěným mečem, přiloženým na rameno, je pasován na čtenáře naší knihovny v Bělčicích. Každý pasovaný čtenář dostane perníkovou medaili se svým jménem, knihu a čtenářskou průkazku do knihovny na rok zdarma. Poté si vysvětlíme, jak se máme ke knihám správně chovat a co s nimi nesmíme dělat. Na závěr se společně vyfotíme, popřejeme si krásné prázdniny a těšíme se na nové knihy a příběhy v nich.

Přeji všem hezké letní dny.

Věra Mašková Vaňáčková, knihovnice

Rybáři Bělčice

Dne 8. června 2024 se uskutečnily již tradiční rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Letos již po osmnácté. Účast byla jak v kategorii dospělých, tak i mezi dětmi. Celkem 25 soutěžících.

Každý si brzy ráno vylosoval číslo se stanovíštěm chytání a vydržel na něm až do svačiny. Po pauze na občerstvení se soutěžící přesunuli na své druhé stanovíště, a to jak děti, tak i dospělí. Každý popadl svou židličku, prut, návnady.

Konec závodů nám ohlásilo poledne. Poté proběhlo vyhlášení vítězů, rozdání medailí a cen.

V dětské kategorii se umístili:

1. místo – Š. Schaffaarz – nachyтал 402 cm a stal se celkovým vítězem soutěže. Gratulujeme.

2. místo – D. Kočí – nachyтал 130 cm

3. místo – V. Hudeček – nachyтал 123 cm

V dospělé kategorii se umístili:

1. místo – R. Schaffaarz – nachyтал 336 cm

2. místo – P. Sadílek – nachyтал 314 cm

3. místo – P. Chaloupka – nachyтал 182 cm

Rybářských úlovků bylo mnoho. Z druhů byl chycen kapr, okoun, perlín, štika. Takto se alespoň rybáři mohli přesvědčit, že převážně kapři jsou v dobré kondici, bez nemocí, boláků a dobře přibývají.

Touto cestou Rybáři Bělčice děkují všem sponzorům a všem kdo pomáhali tyto závody uskutečnit.

PETRŮV ZDAR.

Slavnost sv. Petra a Pavla

Letošní slavnost sv. Petra a Pavla byla v bělčické farnosti obohacena hudebně-přednáškovým podvečerem nazvaným „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ Tato akce se uskutečnila v bělčickém kostele v podvečer slavnosti v sobotu 29. 6. 2024.

Povídání o historii, osobnostech a pamětihodnostech farní osady bělčické se ujal historik Mgr. Vladimír Červenka. Mluvené slovo obohatil dataprojekcí historických fotografií. Zmíněno bylo spousta osobností, mezi nejznámější patřil P. Antonín Jarolímek a poslední sídlící administrátor na bělčické faře P. Jiří Mráz, kterého řada posluchačů ještě osobně znala.

Hudebními vstupy – hrou na varhany program provázela Mgr. Jakub Komrská. Zazněly skladby autorů ze 17., 18. a 19. století. Skladby Georga Friedricha Händela, Johanna Sebastiana Bacha, Fryderyka Chopina a další.

Z původně plánovaných 90 minut se akce protáhla na téměř 3 hodiny. Po skončení programu nechyběly ani pouťové koláčky.

Hlavní slavnost pak byla v neděli 30. 6. 2024. Mši sv. sloužil P. Misař Petr ze Starého Rožmitálu, varhanní doprovod zajistil varhaník Oldřich Holý z Březnice. Po závěrečném pozhánání jsme poblahopřáli P. Misařovi k jeho jmeninám a naší dlouholeté farnici Marii Koblíhové ke kulatému životnímu jubileu.

Na závěr citace arcibiskupa dr. Karla Kašpara, který navštívil bělčický kostel v roce 1933: „Bělčický kostel je krásný a dej Bůh, aby v něm našli všichni budoucí, co v něm nacházeli všichni minulé – pokoj srdce, klidné svědomí, sílu v bolestech, pokornou duši v radostech, ke všem pracem Boží pozhánání, ve všech pohromách válečných i živelních nově vzkříšení.“

Za bělčickou farnost Marie Křivková

Zprávičky z bělčické školky

Sportovní soutěže

V minulém čísle jsme se pochlubili úspěchy našich žáků ve vědomostních soutěžích. Tentokrát bychom vám rádi představili úspěchy našich sportovců a také jim poděkovali za reprezentaci školy.

Podzimní atletika v Blatné

Eliška Krejčí, 9. třída – 1. místo ve vrhu koulí
Jakub Kočka, 6. třída – 1. místo ve skoku vysokém
Viktorie Anna Kozlová, 8. třída – 3. místo v běhu na 60 m
Viktorie Anna Kozlová, Amálie Barbora Kozlová, Amálie Kubíková, 8. třída, Eliška Krejčí, 9. třída – 3. místo ve štafetovém běhu

Branná soutěž POKOS

E. Krejčí, V. Burian, T. Kopecký, N. Rybová, A. Svyshch, 9. třída, Š. Čížek, 8. třída – 1. místo v okresním kole a 5. místo v krajském kole
D. Burian, V. Kuklík, 7. třída, J. Kočka, 6. třída, A. Kubíková, A. B. Kozlová, V. A. Kozlová, 8. třída - 3. místo v okresním kole

Naše družstva na stupních vítězů v okresním kole branné soutěže POKOS

Plavecko-běžecský pohár města Blatná

Jakub Valenta, 5. třída – 3. místo

Strakonická laťka

Jakub Kočka, 6. třída – 3. místo

Preventivní program

Ve dnech 3. a 10. 5. 2024 proběhly ve všech třídách preventivní programy společnosti ETICKÉ DÍLNÝ, jejichž cílem je rozvíjet sociální dovednosti u dětí, přátelství, zdravé vztahy, soudržnost třídy atd.

1. a 2. třídu navštívila lektorka s programem „Budme kamarádi“.

Ve 3., 4. a 5. třídě jsme měli program „Jak se stát dobrým kamarádem“. Žáci 1. stupně si povídali o tom, kdo je dobrý kamarád, jak by se měli přátelé k sobě chovat a že bychom si měli navzájem pomáhat. Naučili se také krásnou písničku o kamarádech. Poslechli si a aktivně vyzkoušeli různé situace správného a nesprávného chování, které jim pomohou zlepšit a upevnit vztahy se spolužáky a kamarády.

6. a 7. třída absolvovala program s názvem „Život v mediální džungli“. Žáci se zamýšleli, kolik času tráví u obrazovek, u mobilů či počítačů. Z tohoto programu si každý žák odnesl, jak se bezpečně chovat na internetu.

Pro žáky 8. a 9. třídy byl připraven program „Sex, láska a vztahy“. Žáci se do programu aktivně zapojovali, ochotně se účastnili diskuze s vlastními postřehy a dozvěděli se základní informace o vztazích mezi partnery. Preventivní programy byly pro děti velice přínosné, moc si je užily a určitě si odnesly mnoho pravdivého a poučného.

Programem děti provedla paní Bc. Eliška Zeisková, které velmi děkujeme. Také tímto děkujeme firmě Čepro, a.s. za finanční příspěvek na zmíněný preventivní program.

Nocování ve školní družině

Na úterý 11. 6. se všechny družinové děti těšily. Čekalo je totiž oblíbené spaní ve školní družině a také odpoledne plné her a zábavy. To začalo cestou k rybníku Polívka, kde děti přivítala vodnice. Ta pro ně měla připravené úkoly, soutěže a samozřejmě i odměnu za jejich splnění. Další zastávka byla v místní knihovně. Tam si děti nazdobily perníčky. Pak už jsme všichni vyrazili na školní dvorek, kde jsme měli vše nachystané na opékání špekáčků. Před návratem do družiny nás čekalo ještě jedno překvapení – cesta za pokladem. Abychom ho získali, museli jsme zahnat zlého ducha, který poklad hlídal. To se nám našťáství podařilo a odměna byla naše! Po návratu do družiny jsme si připravili spacáky i polštářky a při pohádce se nám po odpoledni plném zážitků krásně usínalo. Vstávání nám zpříjemnily dobroty od našich maminek. Děkujeme paní knihovnici nejen za hezké odpoledne, ale i za celoroční spolupráci. Děti si spaní ve školní družině opravdu užily. Už teď se těší, že si ho na podzim zopakují.

Škola v přírodě

Již tradičně strávili žáci 1. stupně týden v přírodě a poznávali krásy Šumavy – tentokrát v okolí Srní.

Rozdělení do kmenů plnili úkoly, aby zachránili indiánského chlapce Hbitého šípa. Vyrobili si trička, čelenky, korále, lapače snů, totemy

a kmenové vlajky. Naučili se luštit zašifrované vzkazy pomocí Morseovy abecedy a indiánskou písničku.

Počasi nám přálo, proto jsme mohli podniknout řadu pěších výletů. Prošli jsme Mravenčí stezku, viděli jsme Sedelskou akumulaci nádrží, podél Vchýnicko-tetovského plavebního kanálu jsme dorazili k Hauswaldské kapli a nemohl chybět ani Vlčí výběh. Za velmi poutavé povídání děkujeme panu Mgr. Romanu Žaloudkovi, který dětem předal mnoho zajímavých informací o vlčích a místní krajině.

Děkujeme také všem, kdo finančně nebo materiálně přispěli na tento pobyt. Děti si díky tomu odvezly nejen zážitky, ale i sladké odměny a drobné dárky.

Den s hasiči

Poslední týden školy zpestřil dětem požární poplach. 26. 6. v 9.00 hodin spustil školní zvonek a školou se neslo hlasité „HOŘÍ“. Žáci rychle opustili třídy a shromáždili se před školou. Během pár minut přijela jednotka SDH Bělčice. Při počítání žáků bylo zjištěno, že tři z nich chybí. Hasiči je ve škole rychle objevili a odvedli do bezpečí.

Poté proběhla přednáška o tom, jak se správně zachovat při podobné situaci. Hasiči nám ukázali nové hasičské auto a veškeré vybavení.

Děkujeme jednotce SDH Bělčice a doufáme, že podobné situace zažijeme pouze cvičně.

IRÁK

JAK SE KOLĚBKA CIVILIZACE
VYROVNÁVÁ S VÁLEČNÝMI TRAUMATY

ŘÍJEN
2.
2024

17:00 | STŘEDA
ZASEDACÍ MÍSTNOST OÚ
BĚLČICE

WWW.MICHALMUSKA.COM

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Naši jubilanti...

*Mnoho štěstí, neboť je krásné,
mnoho zdraví, neboť je vzácné,
mnoho lásky, neboť je jí málo
a mnoho všeho, co by za to stálo.*

V měsíci květnu a červenci oslavili:

p. Jan Chlanda, Bezdědovice, Dobšice 25 (70 let)

p. Karel Boček, Bezdědovice, Paštiky 11 (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje všem nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Za obec Jiří Bláha, starosta

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz.

Bezdědovický pohár ve fotbale

Dne 22. června 2024 se v Bezdědovicích uskutečnil tradiční fotbalový turnaj známý jako Bezdědovický pohár. Tento sportovní svátek přilákal nejen místní obyvatele, ale i fanoušky z okolí, kteří přišli podpořit své týmy a užít si den plný fotbalových zážitků. Pro malé děti byl k dispozici i skákací hrad, takže si akci užily všechny věkové kategorie.

Turnaje se zúčastnilo osm týmů. Po napínavých zápasech plných emocí a sportovního nasazení se na první příčku postavili Kuchaři Čekanice, kteří se stali vítězi turnaje. Jejich vynikající týmová hra a taktické schopnosti je dovedly až k zaslouženému triumfu.

Na druhém místě skončil tým TJ Okapovci, který také předvedl skvělý výkon. Třetí místo obsadili FK Drtiči Blatná. Domácí tým Bezdědovice se umístil na čtvrtém místě, přestože jejich výkon byl také velmi chvalyhodný a těšili se velké podpoře místních fanoušků.

Celkově lze Bezdědovický pohár 2024 hodnotit jako velmi úspěšnou akci, která opět ukázala, jak sport může spojovat lidi a přinášet radost a zábavu. Organizátoři si zaslouží velkou pochvalu za bezchybný průběh turnaje.

Vítězům, Kuchařům Čekanice, gratulujeme k jejich úspěchu a těšíme se na další ročník tohoto krásného sportovního klání.

Organizátoři akce

Cesta za pirátským pokladem

První červnové sobotní odpoledne se v Bratronicích neslo v duchu dobrodružné výpravy za pirátským pokladem. Dětský den přišla oslavit spousta dětí i se svými rodiči a prarodiči.

Děti byly rozděleny do týmů. Jednotlivé skupiny se postupně se svými dospělými průvodci vydaly na výpravu po nejbližším okolí Bratronice. Cestou je čekalo několik

stanovišť s pirátskými úkoly, při jejichž plnění musely děti prokázat dobrý postřeh, přesnost, zručnost, znalosti i dobrou fyzickou kondici. Děti luštily pirátské křížovky, střílely ze vzduchovky na nepřátelskou pirátskou loď, zatloukaly hřebíky, aby prokázaly svůj um při opravě paluby, z darů přírody připravovaly lék pro nemocné piráty, trénovaly chůzi po laně nad rozbouraným mořem. Na posledním stanovišti po rozluštění kódu k zámku na truhle s pokladem dostaly mapu, na které bylo vyznačeno místo, kde se truhla ukrývá. Každému týmu se nakonec podařilo svou truhlu vykopat, zámek otevřít a konečně si mohly děti poklad rozdělit. To bylo zábavy a radosti!

Po náročném programu všem přišlo vhod připravené občerstvení. Děti si pak ještě dlouho hrály na hřišti a dospělí měli příležitost posedět a popovídat si.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na uspořádání akce, i všem dětem a dospělým, kteří se přišli společně pobavit. Děti si odnesly nejen poklad, ale i spoustu zážitků, které jim zůstanou na dlouhou dobu. Organizátoři akce už nyní přemýšlí nad dalším ročníkem a jistě pro děti opět připraví nějaké překvapení.

Obec Bratronice

Poděkování za účast na obecní brigádě 6. 6. 2024

Vážení spoluobčané a přátelé, rádi bychom Vám touto cestou vyjádřili upřímné poděkování za Vaši účast a ochotu pomoci. Společnými silami jsme zasázeli spoustu krásných květin, keřů a ovocných stromků. Věříme, že nám budou dělat radost a obec rozzáří ještě do větší krásy.

Je skvělé vidět, že v naší obci jsou lidé, kteří mají zájem o estetiku našeho okolí a nebojí se vzít si montérky, zahradní náčiní do rukou a jsou ochotni přiložit ruku k dílu. Vaše účast byla pro nás všechny velkou pomocí, přínosem a velmi si jí vážíme.

Ještě jednou Vám tedy děkujeme za Vaše nasazení, ochotu a těšíme se na další společnou spolupráci pro rozkvet naší obce.

Zastupitelé obce Bratronice

Naši jubilanti

V měsíci červenci oslavili nebo oslaví svá významná životní jubilea:

Jaroslava Machovcová	87 let
Zdeněk Váral	86 let

Do dalších let přeje zastupitelstvo obce pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Sto třicet let v přední linii

Sbory dobrovolných hasičů v české zemi měly odjakživa ušlechtilé poslání chránit životy, zdraví a majetek svých spoluobčanů. Mimoto právě jejich členové byli ve svých domovinách šířiteli kultury a osvěty. Proto se dodnes těší vrcholné autoritě a vážnosti.

Totéž samozřejmě platí také o Sboru dobrovolných hasičů v Buzicích. Ten si právě připomněl významné výročí ve své existenci 130 let od založení spolku v obci. A jak bývá pravidlem, oslavy tohoto mezníku doslova „hýbaly“ celými Buzicemi.

Při nich nemohla chybět starostka obce Gabriela Málková stejně jako starosta buzických „modrokabátníků“ Tomáš Lojík. V roli čestných hostů jim stanuli po boku náměstek starostky Okresního sdružení hasičů Ing. Pavel Škarda a senátor MUDr. Bc. Tomáš Fiala ze Strakonice. Pro zmíněného člena senátu byla tahle sobota výjimečná už proto, že se mu v pracovním diáři sešla hned tři hasičská jubilea na území jeho volebního obvodu najednou. A k jeho cti nutno podotknout, že nevynechal žádné: „V Předmítí se jednalo o 120 let. Odtud vedla cesta sem do Buzic. Na pořadu dne byly také Chrašřovice se 140 lety,“ zmiňuje Tomáš Fiala, kterého vážou s dobrovolnými hasiči ta nejsilnější pouta. Navíc je dalším zaměřením celoživotní sportovec. Druhý důvod, proč podporovat činnost nejvýznamnějších složek venkova: „Činím tak formou finančních darů pro více hasičských sborů. Těší mě i příležitosti předávat dobrovolným hasičům četná ocenění přímo ze senátu,“ dodává strakonický mecenáš nejryzejších ideálů občanského života. Na buzické návsi, kde se odehrála stěžejní část programu oslav, se podle svého dalšího vyjádření cítil fantasticky: „Ta vzájemná sounáležitost a propojení mezi místními občany byla zřejmá na každém kousku místní země. I nefalšovaná hasičská solidarita mezi domácím sborem a sbory pozvanými,“ vyznává se ze svých pocitů Tomáš Fiala.

Hasičská věrnost rovná se sůl nad zlato

Při příležitosti takového zaměření a takového kalibru bývá dobrým zvykem veřejně ocenit zasloužilé příslušníky domácího sboru. A tento ceremoniál měl své místo i v programu oslav 130. Výročí založení SDH Buzice. Převzít pamětní plakety a dárkové tašky z rukou „vyšších šarží“ se dostavilo sedm zástupců „věrné gardy“: František Outlý, Miroslav Rataj, Jiří Choura, Miroslav Vohryzka, Václav Slezák, Stanislav Mašát (na pozici starosty SDH Buzice po dobu 20 let) a Václav Žid (ve funkci velitele SDH Buzice účtyhodných 31 let). Tito jednotlivci odvedli na poli hasičské činnosti v obci skutečně poctivý kus práce a patří jim vždy a uznání všech spoluobčanů.

Nejstarším členem SDH Buzice je František Outlý (74 let). „Hasičem jsem se stal ‚papírově‘ roku 1973. Ale ve skutečnosti jsem u sboru pracoval už od svých patnácti let,“ poznamenává neúnavný průkopník odkazu sv. Floriána. U buzického sboru vystřídal několik zařazení: „Nejprve jako řadový člen. Potom mi byla svěřena úloha strojníka. Naposledy jsem řídil naše hasičské auto.“

A právě k exempláři starého hasičského vozidla ho poutají neuvěřitelné historky: „Jako šofér jsem si s ním vážně něco užil! Letitý benziák, neskutečný křáp! Nikdy jsme nevěděli, jestli s ním vůbec dojedem na místo určení. Jakmile tenhle ‚dáreček‘ stál v garáži měsíc či dva ladem, zaboha nešel nastartovat. ‚Sloužil‘ nám cca tři roky, než jsme ho svěřili profi hasičům s prosbou, jestli by s ním něco udělali. Ale ani v jejich silách a technických znalostech nebylo tenhle ‚danažský dar‘ zprovoznit,“ usmívá se buzický pamětník.

„Ohnivý kohout“ našťastí podle Františka Outlého za jeho éry Buzice příliš netrápil. Ale přece jen se nějaké ty plameny vyskytly. „Ve mlýně kdysi od žhavých briket chytil vnitřek stavení. Navíc v ‚nekrfěstanskou‘ hodinu ve dvě ráno. Tenkrát jsem poprvé zasahoval u ohně jako obsluha stříkačky. To jsem byl v učení. Nebožtík František Thorovský mně tenkrát omluvil ze školy a já tam mohl tedy pomáhat celý den,“ otevírá okénko do svých začátků u buzického sboru vždy duchapřítomný činovník. Voda se tenkrát čerpala z řeky.

Jednou vypukl požár v seníku u kravína. „Tam před námi stál prvořadý úkol zabránit tomu, aby se oheň nepřenesl na celý objekt. Konečnou likvidaci plamenů provedli profesionální hasiči,“ vzpomíná František Outlý. A do třetice došlo k požáru stohu na poli. „Ten jsme ale nakonec po dohodě za dozoru požární stráže nechali vyhořet,“ vrací se k události z kategorie těch šťastnějších obětavců, který pro mateřskou vesnici neváhal riskovat ani to nejcennější.

Dobrovolným hasičům není protivníkem jen oheň. I sama voda dokáže být dobrým sluhou, ale také zlým pánem. Řeč je o povodni a ta postihla Buzice za novější historie hned dvakrát. Poprvé se tak stalo ještě v 80. letech 20. století. Buzičtí chráněnci sv. Floriána samozřejmě nezklamali a odvedli perfektní práci. „To jsme pumpovali vodu, U Zelenkú vedle mostu a také ještě od Šebelů, připomíná náročné okamžiky z dějin sboru František Outlý. Nesrovnatelně perné období mělo teprve nastat. Živelná katastrofa v podobě velké vody spolu s velkou částí Blatenska roku 2003 neminula ani Buzice. Byla to pro všechny členy SDH Buzice velmi krutá zkouška. Oni obstáli s celou svou stavovskou ctí. „Denně jsme se vraceli domů sednění a utahání jako kořata. Jezdili jsme od stavení ke stavení a vytahovali vodu nejen z domů, ale i studní. Tak to šlo celý týden. Protože povodeň těžce poškodila náš most, museli jsme zastavěnou oblast objíždět oklikou kolem buzického hradu,“ oprašuje zlou zkušenost tamních obyvatel s ukázkou moci přírodního živlu jeden z hrdinů, kteří si tehdy sáhli až na samé dno.

Rod Outlých je pevně spjat s hasičskými tradicemi a jablko tady vážně nepadá daleko od stromu. „Můj otec se hlásil k dobrovolným hasičům, já jsem rodinnou pochodeň převzal po něm. Teď v tom pokračují mí synové,“ v hlase dobrého hasiče a dobrého otce zaznívá patřičná hrdost.

A hrr do útoku!

Kam se asi mohlo jít po naplnění všech oficialit na buzické návsí? No, kam jinam než na cvičiště a předvést parádní ukázkou požárního útoku. Tomuto účelu znamenitě posloužila louka za vsí. Své síly a obratnost tady změřilo sedm mužských družstev, čtyři veteránské sestavy, dva ženské celky a konečně tři dětské manšafy. Přítomno tedy bylo víc hasičských sborů, ale některé dopředu avizovaly, že se tentokrát spokojí s rolí čestných hostů a pozorovatelů.

Velké sólo mirotických nadějí

Jako líheň hasičských talentů se na buzickém cvičišti představilo město Mirotice. Požární útok jedna radost zde „vystřihly“ hned tři dětské týmy. Protože jiní „soptíci“ se do soutěže nezaregistrovali, veškeré trofeje putovaly na tuto adresu. Všichni přihlížející jim tuto žeň ale od srdce přáli, protože mirotické naděje „makaly“ do roztrhání těla. „Mohlo by se říci bojovaly jen sami se sebou a své měly jisté. Jenže tihle mladí hasiči celou sezónu v okresní soutěži měří síly s cca čtyřiceti dalšími těžkými soupeři. A tak mají plné právo vyběhnout jednou za čas s hadicemi a nebyť pod tlakem,“ vyjádřila se k dané situaci vedoucí mladých hasičů Klára Chovancová. Na své svěřence je prý velice hrdá: „Svémi výkony nám tady v Buzicích rozhodně neudělali ostudu. Co se příprav na soutěže týče, poctivě trénují každý pátek.“

Mirotický kroužek mladých hasičů funguje od roku 2019. Jeho členská základna čítá k dnešnímu datu třicet mladých nadšenců. Dětem se obětavě věnuje kolektiv pěti vedoucích. Činnost tohoto uskupení je velmi rozmanitá: „Pořádáme vedle soutěží i kulturní akce. Letos poprvé budeme mít v létě svůj tábor,“ libuje si Klára Chovancová.

Blatná narazila na stříbrnou žilou

Mezi mužskou reprezentací výrazně vynikla na buzické půdě hasičská parta z Blatné. Vlastně nebyla 100% mužská. Pověstnou „růži mezi trnami“ a zároveň „tiskovou mluvčí“ tady představovala Karolína Tichá. S mužskými protějšky držela statečně krok, o čemž vypovídá výborné druhé místo týmu. Sami blatenští byli svým dosaženým výsledkem krapet zaskočení: „Milé překvapení, samozřejmě! Dávali jsme se dohromady dost narychlo, takže jsme nepočítali s výrazným umístěním. V tomhle složení obvykle po soutěžích nejezdíme, já jsem byla taky navíc,“ nechala se slyšet Karolína Tichá. Vysoce ocenila buzickou domobranu: „Nesli vlastně břímě chystání celých oslav, což nebyla žádná legrace. Za daných okolností si vedli v útoku perfektně! Nádherné výsledky měly ale vůbec všechny sestavy – úroveň soutěže na výbornou!“

Uznání nemohla neprojevit také blatenské partě: „Kluci to zmáklí moc dobře!“ Ona sama obléká hasičský dres už plných třináct let: „Než mi bylo patnáct, patřila jsem k mladým hasičům. Do osmnácti pak k dorostu. Dneska je to pět let, co vedu se třemi kolegy kroužek mladých hasičů. Tam se to rozmáchlo nad naše očekávání pracujeme se třiceti dětmi a jsou moc šikovné,“ dává průchod neličenému potěšení všestranná hasička. Mimochodem její nasazení na buzické soutěži v požárním útoku bylo první po dlouhých osmi letech: „Jinak se vážně soustředím spíše na výchovu nových nadějí sboru,“ dodává Karolína Tichá.

Přes Horní Poříčí domácí neprošly

Zajímavě se vyvinula situace v kategorii žen. Nejprve se zdálo, že na start nastoupí jen domácí těleso. Pak všeho změnil telefonát z Horního Poříčí, na který navázal příjezd tamní jednotky ženských hasiček do víru oslav 130. výročí SDH Buzice. Buzickým ženám tak vyvstal velmi zdatný soupeř. A přes Horní poříčí domácí nakonec neprošly, i když vyvinuly ohromnou snahu. „Možná v tom sehrál svou roli fakt, že jsme měly silnější mašinu. Domácí ale nicméně předvedly skvělou ukázkou požárního útoku, podaly super výkon. Taky jsme kvitovaly s povděkem, že buzické ženy se k nám chovaly kamarádsky, což nebývá na všech závodech běžné. A odpolední program jako takový byl připraven víc než zodpovědně. Všechno pěkně navazovalo a šlapalo jako švýcarské hodinky,“ konstatuje Radka Petránová z přespolní sestavy. Zmínila ještě, že ženský celek Horního Poříčí je po dvou letech konečně kompletní a nemusí už být odkázán na výpomoc. Trénuje každý pátek a ročně absolvuje cca jedenáct závodů. Samotný Sbor dobrovolných hasičů Horního Poříčí čítá sto jednotlivců.

Starostka Buzic a dobrovolná hasička Gabriela Málková v jedné osobě zmínila, že „holky“ z Buzic měly aspoň motivaci: „Šlo o to, aby soutěž měla co nejsolidnější úroveň. A to se podařilo. Ráda bych zvláště vyzdvihla nejmladší členku sboru Elišku Vohryzkovou, pro kterou byl tenhle start v pořadí druhým.“ Za zmínku stojí také to, že se na „place“ objevilo sedm dětí z Buzic, oblečených do triček s nápisem „Hasiči“. „Ne, nepostavili jsme ještě dětské družstvo k útoku,“ vysvětluje Gabriela Málková. „Soutěží jejich rodiče. A ony patří k živé propagaci našeho sboru, patří prostě k nám.“

Buzičtí „páni tvorstva“ se proběhli hned dvakrát. Jednou za muže, podruhé s jednou obměnou za veterány. Za pátou pozici v elitní kategorii a stříbrný „metál“ ve veteránech byli velmi vděční a spokojeni.

Čas na odměnu

Okolo sedmnácté hodiny bylo zaveleno k nástupu a nastal čas na odměny pro jednotlivá družstva. Slavnostní ceremoniál obestřely tyto konečné výsledky:

Děti 1. Mirotice I. (27.00), 2. Mirotice II. (37.03), 3. Mirotice III. (19.75)
 Ženy 1. Horní Poříčí (21.62), Buzice (30.10)
 Muži 1. Chobot (19,69), 2. Blatná (21.13), 3. Sedlice (23.67), 4. Skaličany (28.72), 5. Buzice (28.79), 6. Uzenice (29,59), 7. Mirotice (32.21)
 Veteráni 1. Skaličany (28.58), 2. Buzice (30,88), 3. Uzenice (34,49), 4. Bezdědovice (39.98)

Průběh celé akce byl napříč spektrem hodnocen příznivě. Však ji také SDH Buzice v součinnosti s obcí Buzice chystaly od letošního ledna. A tady v Buzicích se nedělá nic na půl!

SDH Buzice má dnes 68 členů, z toho 41 aktivních. V rámci společenského života udržuje v obci tradice jako hasičský ples v budově bývalé školy, MDŽ, Čarodějnice, Den dětí, Mikulášskou nadílku, zdobení vánočního stromu, výlov rybníku aj. Bohatá je i brigádnická činnost členů sboru, díky níž ušetří obec Buzice nemalé finančních prostředků, které by jinak musely být vynaloženy firmám a řemeslníkům.

K hasičskému folklóru a hasičským přednostem odnepaměti náleží „kladný vztah k pivu“ – národnímu nápoji. Patří to prostě do jednoho soudku. Ani v Buzicích při jubileu zdejšího hasičského sboru nezůstali domácí a hosté stranou. Živnými hrdly v tento sváteční den protéklo 740 „zrzavých kousků“! Děti zase „trhaly rekordy“ v konzumaci parků v rohlíku.

A ještě jedno nej...

Sbor dobrovolných hasičů Buzice drží jednu raritu. Je vlastníkem nejstarší zachovalé čtyřkolové celodřevěné stříkačky v České republice,

vyrobené roku 1770. Exponát je vystaven v muzeu v Bechyni. Buzický sbor ji zakoupil vzápětí po svém vzniku roku 1894.

Starostka obce Buzice Gabriela Málková, starosta SDH Buzice Tomáš Lojík jmenovitě a všichni dobrovolníci, ať už členové či nečlenové sboru, zasluhují srdečné poděkování za vzorně vykonanou práci a za všechny starosti, spojené se 130. výročím založení spolku chráněnců sv. Floriána v Buzicích.

Zvláštní poděkování náleží Sboru dobrovolných hasičů ze Skaličan za půjčení stanů a za kolegiální rady, spojené s organizací tak velké akce. Samozřejmě pak také čestným hostům oslav a domácím kolegiu zasloužilých hasičů.

V Buzicích se opět podařilo společnými silami vykonat jedno velmi užitečné a výjimečné dílo. O osud této vesnice a těchto dobrých lidiček není třeba se obávat. Znájí totiž vždycky pravou cestu. A nejen tu hasičskou!

Buzický bejk

Motat se okolo vaření nebo alespoň občerstvení může přinést různé zajímavé benefity. Pokud se sáhne do dějin gastronomie třeba v říší pohádek, zámecký kuchař blahé paměti v „Princezně se zlatou hvězdou na čele“ obdržel hned tři řády!

Na druhém ročníku obnoveného turnaje v malé kopané „Buzický bejk“ se dostalo podobné příznivé místnímu venkovskému chasníkovi Pavlu Srpovi, který tady celý den poctivě griloval uzeniny. Až na to, že místo řádů si domů odvázel čestný diplom pro „Nejlepšího prodáváče a opatrovníka klobás“. Nicméně být vyznamenán ve stejné „sortě“ s kvalitními fotbalisty možná převyšuje zmíněné pohádkové připínání řádů hlavami pomazanými a korunovanými.

Ale pochopitelně nejen po výtečné klobásky spěchali příznivci sportu na louku za Buzicemi, kde se pouťový turnaj odehrával. Zatímco loni při restartu „Buzického bejka“ po devítileté přestávce nastoupily proti sobě čtyři týmy, letos už jich bylo šest. Za pořadatele se vyjádřil k základní myšlence obnovené sportovní akce Michal Petrášek: „Chceme naši malou kopanou udržet v mezích srandy a pohody. S tím také „Buzický bejk“ v roce 1994 začínal. Jenže postupem času se původní idea vytrácela.“ Turnaj se profesionalizoval a ke konci bohužel docházelo i ke sporům mezi členy prestižních týmů. Tak po rovných dvaceti letech „Buzický bejk“ skončil „zavřený v ohradě“.

Odtud ho na svobodu zase vypustila loni parta místních nadšenců. Sám Michal Petrášek se už řadí mezi pamětníky zlatých časů pohodového „Buzického bejka“: „Hrál jsem jak na úvodním, tak i závěrečném ročníku

a několikrát mezi tím. Při premiéře jsem patřil k fotbalovému jádru obce Chlum. Jednou jsem zažil i vítěznou fanfáru, to ale v dresu Škvořetic.“ Pro příští třetí ročník obnovené tradice cílí na účast osmi týmů, což by ale už měl být strop.

Buzičtí fotbalisté si letos vedli skutečně na výbornou. Nakonec z jejich spanilé jízdy bylo tedy stříbro, když jim to manšaft s krycím názvem „Drozdvov“ dal 0:2. „Co k tomu dodat? Byli prostě lepší – vlastně moc dobří,“ oceňuje kvality finálového soupeře Michal Petrášek. A kdo se skrýval pod titulem „Drozdvov“? Tady by se hodilo použít úsloví „Pachatel se vrátil na místo činu.“ Onoho „pachatele“ ztělesňoval Jan Obleser – vynikající borec a hvězda staré éry „Buzického bejka“. Na buzické plácku tehdy odehrál celkem patnáct ročníků a všechny za Buzice: „Letos mně oslovili pořadatelé, jestli bych nedal dohromady nějaký tým. Prý jim jeden manšaft chybí. Tak jsme se domluvili narychlo s kluky okolo Břežnice,“ říká sportovec stále plný energie.

Medailovou stupnici doplnil „Hogen tým“, spjatý s městem Sedlice. Nepopulární „bramborovou plaketu“ vydobyla z buzické půdy sestava blízkých Škvořetic. Předposlední „flek“ obsadil manšaft „Všehochut“. Tyhle mladíky spojuje jeden fakt – všichni jsou zaměstnanci společnosti SIKO. A název skutečně sedí, protože se sjeli z Čimelic, Milína a Mirotic. S „Černým Petrem“ tentokrát odešli hosté ze Skaličan. Bohužel se jim přilepila na paty pořádná porce smůly, kdy se tři ze čtyř hráčů poranili na dolních končetinách, což je „výrobní prostředek“ fotbalisty. A to při vskutku pohodovém stylu hry s naprostou absencí faulů a surovosti! Paradox s velkým „P“!

Nejproduktivnějším střelcem turnaje se tentokrát stal Ondřej Otradovec z týmu „Drozdvov“ s devíti vstřelenými góly. Jako nejlepší brankář byl ohodnocen Miroslav Mikeš ze Škvořetic.

Jak se po skončení turnaje svěřili pořadatelé z Buzic, při budování zázemí pro tuhle hezkou akci si fakt „máklí“. Ale zároveň se shodli, že to určitě stálo za to! „Buzický bejk“ je prostě jen jeden a k místní pouti neodmyslitelně patří!

Vladimír Šavrdra

Pozvánka

PROSPORT Blatná, obec Čečelovice a Jednota Orel Strakonice pořádají v sobotu 24. srpna 2. ročník „Čečelovického Drsoně“. Tak trochu zábavného a určitě nenáročného duatlonu pro amatéry od 15 let do 102 roků. Délka běžecké trati cca 3 kilometry plus cyklistický okruh cca 20 kilometrů.

Prezentace od 11.00 hodin, start ve 12.30 hodin z návsi v Čečelovicích před obecním úřadem. Kategorie: junioři, juniorky, muži, ženy, veteráni, veteránky. Srdečně je zvána také divácká veřejnost!

SDH Doubravice

V sobotu 18. 5. 2024 se naši dobrovolní hasiči a hasičky zúčastnili v sousední obci Mečichov hasičských závodů v požárním útoku, kam dostali pozvánku při příležitosti memoriálu Ladislava Kučery. Na tuto akci vyrazili naši dobrovolníci s novou požární technikou, která byla zakoupena obcí za podpory hasičského sdružení. Jelikož nová požární stříkačka společně s hadicemi byla dodána jen asi týden před konáním této akce, nebylo mnoho času na přípravu a seznámení s novou technikou. Přesto se nám povedl mimořádný kousek a domů jsme si přivezli hned dvě první místa v kategorii muži a ženy a druhé místo v kategorii veteráni. Tato akce byla velice zdařilá. Nejen z důvodu výborných výsledků našich chlapců a děvčat, ale také z organizačního hlediska. Mečichovští se

postarali o úžasnou atmosféru a skvělou zábavu. Na své si přišli nejen dospělí, ale především naše malé ratolesti. Poděkování tedy patří jak doubravským dobrovolným hasičům, tak i pořadatelům. Budeme se těšit na další ročník tohoto memoriálu.

Josef Vrána

Výlet do zoo Plzeň

Letos jsme v Doubravici dostali k MDD výlet do zoo Plzeň. Jeli jsme autobusem 8. června a bylo nás asi 44, děti se svými rodiči nebo prarodiči. V autobusu jsme dostali pití a nějaké brambůrky. První zastávka byla na benzině v Nepomuku a po čtvrt hodině jsme pokračovali směr Plzeň. Trochu jsme i bloudili, protože byla u Nepomuku objížďka, ale do cíle se podařilo dojet. Autobus musel zaparkovat a my jsme mezitím šli koupit vstupenky, dětské vstupenky koupila hromadně organizátorka výletu Alča Štěrbová. V zoo byli k vidění klokani, hroši, medvědi, žirafy, ale i žáby, plazi, opice a další zvířata. Navštívili jsme také DinoPark. Tam jsme si to hodně užili. Zhlédli jsme film v 3D kině a všechny děti si rády pohrály i na hřišti. Pak už byl čas jít zpět k autobusu a čekalo se, dokud všichni nepřijdou. O chvíli později autobus vyrazil na zpáteční cestu. V Doubravici se ještě udělala společná fotka a pak už se všichni rozešli ke svým domovům. Už se těším na nějaké další společné dobrodružství!

Amálie Srbová

Automatický zavlažovací systém fotbalového hřiště

Během měsíce června se uskutečnila dlouho plánovaná investice, a to vybudování automatického zavlažování fotbalového hřiště. Akce byla financována z dotačního titulu a částečně z obecního rozpočtu.

Pouťové akce

V sobotu 20. července se uskuteční tradiční pouťový fotbalový memoriál za účasti týmů z Oseka, Mnichova a domáci Doubravice.

Večer bude následovat taneční zábava pod širým nebem. Zahraje kapela Restart.

V neděli se na místním hřišti utkají místní fanoušci fotbalových týmů Sparty a Slavie.

Po celý víkend budou v provozu také dětské pouťové atrakce na parkovišti u hřiště.

Všichni jsou srdečně zváni!

Otavský plamínek a hra plamen

V sobotu dne 4. května se sešli mladí hasiči ve Strakonících v areálu na Křemelce, aby zde změřili své síly v požárním útoku na Otavském plamínku. V předchozích letech se nám zde dařilo, a to tak, že v roce 2022 děti vybojovaly stříbrnou medaili o rok později zlatou medaili a chyběla nám už jen ta bronzová, kterou jsme získali v tomto roce. O týden později se děti zúčastnily v sousedních Tchořovicích jarní části soutěže hry plamen. V jarní části hry plamen soutěžily děti ve štafetě CTIF, útok CTIF, štafeta požárních dvojic, 4x60m a v požárním útoku. Mladí hasiči z Hajan zde vybojovaly bronzové medaile.

Hasičské soustředění

Již čtvrtým rokem pořádá SDH Hajany pro mladé hasiče víkendové hasičské soustředění plných výletů a dobrodružství. Letos jsme měli pronajaté chaty v obci Annín od firmy Dura. V pátek byla pro mladé hasiče připravená stezka odvahy k nedaleké hrobce sklářů, kde museli svým podpisem stvrdit splnění úkolu. Jako odměna za splnění bobříka odvahy čekalo na děti opékání burtů. V sobotu dopoledne jsme navštívili brusírnou skla v Anníně s výkladem a ukázkou broušení skla. Po chutném obědě byl na programu výlet na nedaleký hrad Kašperk. Na hradě si děti prohlédly vyhlídkovou věž s krásným výhledem do okolí. V neděli jsme se vydali na dobrodružnou naučnou stezku lehkého opevnění. Po prohlídce si děti uvařily v kotlíku guláš. Cestou zpět jsme ještě zastavili na rozhledně Svatobor v Sušici.

Tomáš Blovský

Den dětí

Letos děti zažily velké dobrodružství. Vše začalo dopisem známého piráta Jacka Podparoo. V něm se děti dočetly, že Jack zdědil mapu k pokladu, který je ukrytý někde u Hajan. A protože se u nás vůbec nevyzná, poprosil děti, aby mu pomohly poklad najít. Za pomoc jim slíbil, že celý poklad nechá dětem a sám si z něj nechá jen jednu věc. V sobotu 1. června nebylo zrovna moc hezké počasí, přesto se do hledání pokladu zapojilo skoro 30 dětí. I když tomu leckdo nevěřil, Jack opravdu přišel a měl mapu, lépe řečeno, to co z ní po letech zůstalo. Začátek cesty byl jasný a dál jsme postupovali podle nalezených nápověd. Museli jsme prolézt pavučinou s nebezpečnými pavouky, vyzkoušet svoji zručnost při střelbě z praku, překonat rozvodněný potok s krokodýly a vyhnout se masožravým mravencům pomocí lanovky. Nakonec jsme dorazili do přístavu Melounů, kde už na nás čekala loď, se kterou jsme se zdárně přeplavili přes moře Kahoun do Port Plechu. Tady děti musely najít zbývající indicie a potom i skrytý poklad. I když nám počasí moc nepřálo, děti si hledání pokladu užily a určitě budou mít na co vzpomínat. A Jack si nakonec z celého pokladu vzal akorát papouška kapitána Flinta, se kterým určitě ještě zažije spoustu dobrodružství. Poděkování patří všem, kteří pomohli s přípravou a všem, kteří se do hledání pokladu zapojili.

Jan Gregor

Cyklovýlet

Jako již řadu let se konal chlumský cyklovýlet po českých krajích. Tentokrát cyklisté vyjeli 11. 5. a takto výlet popsala Zdeňka Thorovská, jedna z účastnic zájezdu.

11. května 2024 se uskutečnil tradiční cyklistický výlet. Trasa cyklovýletu: Chlum-Bezdědovice-Paštiky-Skaličany-Buzice-Laciná-Myštice-Střížovice-Chobot-Černívsko-Hostišovice-Drahonice-Martinice-Březnice.

V 9 hodin ráno se u obecního úřadu sešlo 19 cyklistů. Vyjeli jsme směrem Bezdědovice a pokračovali dle naplánované trasy. Když jsme dorazili do Chobota, tak na nás čekalo pod obecní pergolou občerstvení. V krbu již hořel oheň a na stole byly připravené špekáčky, pečivo a k doplnění tekutin limonáda a pivo. O vše se postaral Milan Hanzlík mladší spolu se synem Milánkem. Po občerstvení jsme vyjeli směrem Černívsko. U Šimínského mlýna jsme překonali brod. Petr a Venda projeli brodem samozřejmě na kolech a zbytek cyklistů převedl kola po lávce. Po osušení borců jsme pokračovali do Martinic. Tam jsme se rychle občerstvili v Hotelu Resort. Přes zámecký park v Březnici jsme dorazili do Šenk Špejcharu v Březnici. V této historické budově ze 17 století se nám velmi líbilo. Někdo si sedl venku a ostatní seděli uvnitř. Všichni si moc pochutnali na pozdním obědě. Z historické restaurace jsme byli unešeni a ještě cestou na vlakové nádraží jsme mluvili o kamenných umyvadlech na WC v restauraci. Petr a Venda vyrazili do Blatné na kolech, když jsou na cyklovýletu. Zbytek cyklistů naložil kola do vlaku a pohodlně dojel do Blatné. V restauraci U Datla jsme počkali na Petra a Vendu a napili se na vydařený cyklovýlet. Počasí se vydařilo a všichni účastníci dojeli do cíle. Poděkování patří Lubošovi Maškovi, který výlet naplánoval a zajistil potřebné rezervace, a také místním hasičům.

Indiánské léto

I tato akce má v Chlumu letitou tradici. Letošní indiánské léto bylo velice zdařilé. Díky kvalitní přípravě místních občanů, kteří přichystali prostor u chlumského rybníku, připravili občerstvení různého druhu, jako je grilované maso a ryby, alko i nealko nápoje, chutnou zmrzlinu a také připravili spoustu dárků pro děti, kterých se indiánského léta zúčastnil opravdu velký počet. I počasí nám velice přálo. Bylo slunečno a nepršelo. Budeme věřit, že i další roky budou tak úspěšné jako tento.

Miluše Kordulová

Sbor dobrovolných hasičů Hájany

a obec Hájany

Vás srdečně zvou na tradiční noční hasičskou soutěž

Memoriál – Václava Vaněčka

Dne 31. 8. 2024 od 20 hodin v Hájanech u hasičské zbrojnice.

Na soutěži i po vyhlášení výsledků zahrraje kapela

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Nikoli morálku, ale slušné chování potřebujeme.“

Oscar Wilde

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě vždycky hezky.

O čem víme, co se chystá a že se děje?

Pátek–neděle 23.–25. 8. – TRABANTI Vrbno

Sobota 31. 8. – Auto-moto burza Tchořovice

Sobota 31. 8. – Pečení bramboráků v Poli

Sobota 28. 9. – Viklanské hrátky v Kadově

Koncert v Kadově – organizační tým koncertu se rozhodl, že v roce 2024 nebude pořádat koncert v kostele sv. Václava v Kadově z důvodu chystané opravy – restaurace varhanní skříně, děkujeme za pochopení. Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Vladimíra Tomanová

Setkání důchodců v Kadově

V pátek 14. 6. 2024 se konalo v bývalé škole v Kadově tradiční Setkání důchodců. Předtančení s úryvky z muzikálu „Malý princ“ připravila Veronika Francová a Kateřina Kočovská se svými svěřenkyňami a svěřenci ze ZUŠ v Blatné, k tanci i poslechu zahrála kapela pana Koubka a dopravu i občerstvení zajistila Obec Kadov ve spolupráci s SDH Kadov.

Vladimíra Tomanová

Jazzový koncert ve Lnářském Málkově

V sobotu 18. 5. se uskutečnil jazzový koncert v kulturním domečku ve Lnářském Málkově. Zahrát přijelo pražské vinohradské kvarteto pod vedením místního trumpetisty Juana Cottiera. K poslechu byl výběr skladeb ze 40. - 60. let 20 století. Posлуhači se v myšlenkách snadno přemístili do jazzového baru nebo na swingový parket. K poslechu byly písně jako All the things you are (Všechny, co jste), Now's the time (Teď je čas), A night in Tunisia (Noc v Tunisku), Cantaloupe Island (Ostrov Kantalope) a další. I když se, z důvodu předem neplánované akce, posluchačů moc nesešlo, určitě se budeme snažit tuto akci zopakovat s včasnější propagací. Vstupné bylo dobrovolné a za vybrané peníze se opraví ve Lnářském Málkově část původního dětského koutku, kde je třeba vyměnit některé dřevěné části skluzavky a obnovit nátěry. Moc děkujeme rodině Cottier za organizaci krásného kulturního zážitku.

Lenka Fořtová

Pražské vinohradské kvarteto ve Lnářském Málkově

Hřiště Lnářský Málkov

Tuto akci jsme zrealizovali v roce 2024 za finančního přispění

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

z prostředků EU a národních zdrojů za 213 988 Kč. Podpora projektů konečných žadatelů naplňující cíle SCLLD MAS Blatensko o. p. s.

Vladimíra Tomanová

Dětský den ve Vrbně

V sobotu 25. 5. 2023 uspořádali SDH Vrbno, Rodiče Vrbno, Lesní klub Lesníci Kadov, Obec Kadov a další skvělí lidé za podpory stejně skvělých sponzorů, pod vedením Ing. Renaty Prokopiusové, tradiční Dětský den, tentokrát na téma „Perníková chaloupka trochu jinak“. I přes hrozivé prognózy předpovědi počasí se den perfektně povedl a šťastné a spokojené byly děti i pořadatelé.

Podívejte se na foto z tohoto dne, za který upřímně všem pořadajícím, podporujícím i zúčastněným DĚKUJEME.

Vladimíra Tomanová, foto Miloš Holý

Kocelovice v pohybu

V sobotu 22. června jsme řadě místních fotbalových fanoušků značně zkomplikovali život. Za normálních okolností by velice pravděpodobně trávili odpoledne u televizní obrazovky a naplno fandili české reprezentaci hrající na mistrovství Evropy proti hráčům z Gruzie. My jsme je ale troufale z pohodlí obývacích pokojů lákali vyběhnout na fotbalový trávník u nás v Kocelovicích. K naší velké radosti spousta sportovců dala přednost utkání na vlastní kůži.

Ač fotbalový zápas byl bezpochyby vrcholem celé odpolední zábavy, na místě se celou dobu sportovalo ve velkém i v jiných disciplínách. Příchozí si mohli dle chuti zahrát ping-pong, krokět či badminton. Svoji mušku pak ověřili střelbou z luku a kuše. Jejich zručnost a sílu prověřila ninja

dráha. Dvoučlenné týmy mohly své vyzyvatele pokořit na překážkové dráze, kde se jim do cesty postavily dvojlyže, skákací pytel, chůdly i hod kroužky na cíl. Odměna v podobě perníčků byla zcela zasloužená. Nutno podotknout, že sladké pohazení, které bylo stále na dosah v podobě výborných tvarohových koláčků, lineckých koleček a již zmíněných perníčků, upekla Kateřina Bonaventurová-Burianová, za což jí patří velké díky.

Ten, kdo hledal klidnější zábavu, mohl navštívit dětský kreativní koutek. Odpočinek skýtala i velká zavěšená síť mezi stromy v sousedství skřítčí vesničky. Nakonec ani posezení s přáteli na kus řeči a vychlazenou točenou desítkou nebylo špatnou volbou.

Po rozdělení medailí fotbalistům, kteří bojovali jako lvi, jsme tradičně na závěr poseděli u ohýnku. Pomyslnou medaili by jistě zasloužili i fanoušci, kteří vytvořili kotel hodný evropských soutěží.

Děkujeme obci Kocelovice za finanční podporu naší akce.

Tak třeba v září opět na viděnou,

Lucie Hanušová za kocelovické maminky

Ohlédnutí za průběhem počasí ve druhém čtvrtletí roku 2024

Duben zpočátku svým průběhem teplot podporoval až bouřlivý rozvoj vegetace, kdy kvetly ovocné stromy až s měsíčním předstihem. Ve dnech 6. až 9. bylo přes den teplo, jako tomu bývá uprostřed léta. Ke konci druhé dubnové dekadý však nastalo prudké ochlazení, dokonce ještě i sněžilo a především došlo k totálnímu pomrznutí květů. Dne 22. klesly v Kocelovicích ranní teploty na hodnoty okolo -3 °C a mrazivých nocí bylo víc. Co naplat, že byl dubnový měsíční teplotní průměr o 2,2 °C vyšší, než odpovídá dlouhodobému normálu. Srážek spadlo 86 % obvyklého množství, slunce svítilo 104 % svého dlouhodobého dubnového normálu.

Květen se rozhodl zalévat a zalévat. Dne 6. spadlo v Kocelovicích 60,6 mm srážek a tento denní květnový úhrn je vůbec nejvyšší od počátku měření v roce 1975! Vydatné srážkové úhrny však pokračovaly, za celý měsíc spadlo 140,9 mm srážek, což činí dokonce mimořádných 234 % dlouhodobého květnového srážkového normálu. Letošní květen se stal druhým historicky nejsrážkovějším květnem za květnem roku 1986. Ke konci měsíce již byl v krajině velmi patrný přebytek vody. Teplotně byl tento měsíc nadprůměrný jen slabě s odchylkou od normálu o 1,4 °C. Slunce ve svém trvání svitu nasvítlo jen 85 % svého dlouhodobého normálu.

Na srážky bohaté období pokračovalo ještě na samém počátku června, kdy dne 2. naposledy vydatně zapršelo a od té doby přišlo zase naopak velmi málo. Nejdříve to bylo vitané vzhledem k přesycení půdy vodou, ku konci měsíce ale již vláha citelně chyběla. Za červen spadlo pouze 43 % dlouhodobého normálu srážek a ve zcela obráceném gardu zaujal červen podobně jako květen historicky druhé místo, ovšem jako druhý vůbec nejsušší červen za červenem roku 1976. Teplotně se ve své první polovině držel červen zkrátka, ale ve druhé polovině měsíce již pořádně zatopil, kdy se dostavily i první tropické dny. V měsíční průměrné teplotě přeskočil normál o 1,8 °C a odpovídal spíše normálnímu červenci. Slunce prakticky odvedlo svůj červnový standard s 96 % trvání slunečního svitu oproti dlouhodobému normálu.

Martin Lukáš

Hrátky s buzolou 11. května 2024

Moje zkušenost říká, že vzpomínky na dětské letní tábory většinou rozdělují lidi na dvě skupiny, na ty, kteří je milovali, a ty, kteří se zbytek života snaží zapomenout, že se to stalo. Já osobně rozhodně patřím do té první skupiny. Dětské tábory pro mě dlouhé roky byly neodmyslitelnou součástí letních prázdnin, týdny plné her, dobrodružství, nových přátelství a celodenního pobytu v přírodě. Nejsou to jen milé vzpomínky, ale i dovednosti, které se mi mnohokrát v životě hodily. Jednou z nich je bezpochyby práce s mapou a azimut. Již delší dobu jsem v hlavě nosila myšlenku přiblížit tuto aktivitu dětem v Kocelovicích. Jen bylo třeba najít tu správnou příležitost. Když se v loňském roce stala novou majitelkou tábora Hubenov, který se nachází v katastru naší obce, velká patriotka tohoto místa paní Medlínová, rozhodla jsem navázat spolupráci. Tábor u rybníka Hubenov obklopený překrásnou krajinou byl z mého pohledu ideální volbou pro zorganizování akce „Touláme se přírodou aneb hraje se s buzolou“. Paní Medlínová nám velice ochotně areál zapůjčila a celou akci ona i skupinka nadšenců kolem ní významně podpořili, za což jim patří velké díky.

Pro zájemce jsme postavili azimutovou trať a pro ty nejmenší pak trasu označenou fáborgy, kde měli za úkol hledat obrázky. Buzoly se nikdo nezalekl, naopak všichni ochotně zvedli vhozenou rukavici, a třebaže to pro většinu bylo poprvé, vydali se neochvějně vstříc novým zážitkům. V areálu tábora se ve volných chvílích hojně sportovalo a v závěru jsme se společně setkali u ohýnku. Pochutnali jsme si na již tradičně vynikajících bělčických špekáčcích, které nám ZD Bělčice pro tuto příležitost věnovalo. Děkujeme. Poděkování patří i obci Kocelovice, která nám na akci finančně přispěla.

Těšíme se na další společné setkání.

Lucie Hanušová za kocelovické maminky

Loučení s létem

aneb příroda všemi smysly

Pojďme společně zažít konec léta tak trochu jinak. Zbystřete zrak, nastražete uši, aktivujete chuťové i čichové buňky a rozpočítáte své prsty. Příroda k vám bude promlouvat každým z těchto jazyků.

KDY: SOBOTA 7. ZÁŘÍ 2024 OD 14:00 HODIN

KDE: SPORTOVNÍ AREÁL NAD HLINOVNÝ, KOCELOVICE

práce s hlinou poznávání bylinek střelba ze vzduchovky **FOTBALOVÝ ZÁPAS**

výroba zvířátek plavba na kánoí jízda na koni a mnoho dalších aktivit

Těšíme se na setkání, *kocelovické maminky*

* Akce se uskuteční za finanční podpory obce Kocelovice

více informací na www.kocelovice.eu

Dětský den

Letošnímu dětskému dni předcházelo mnoho myšlenek, zda ho kvůli dešti přesunout na další víkend jako to udělalo většina obcí kolem nás. Páteční večer a sobotní dopoledne jsme všichni sledovali naše meteoradary v mobilech. Nakonec jsme došli k názoru, že odpoledne se mraky rozplynou a my si užijeme hezké odpoledne. Po obědě jsme se tedy sešli na hřišti u hospody a začali mezi kapkami deště připravovat posezení, občerstvení, odměny a soutěže. Skákání v pytli, shazování plechovek, kuželky, lovení krabů, kopání míče na terč a chození mezi kužely s pingpongovým míčkem na lžici. Velkým překvapením byl letos pro děti ručně poháněný kolotoč, na kterém se mohly jít zatočit během celého odpoledne.

Kolem 15. hodiny se začaly scházet děti v gumovkách, pláštěnkách a nepromokavém oblečení. U vstupu dostal každý taštičku s drobnostmi a kapsičku na „peníze“. Ty se získávaly za splnění soutěží a děti si za ně chodily nakupovat do krámku různé odměny, které se jim líbily. Měly z čeho vybírat celé odpoledne. Počasí se nakonec umoudřilo a kdo dostal hlad, tak si mohl dát grilované maso. Pro děti byla připravená malinovka a dospělí večer poseděli u piva.

Velké dík patří všem dětem, jejichž rodiče se nebáli děti vybavit pláštěnkami a gumovkami, aby si mohly přijít zasoutěžit. Honzovi, který celé odpoledne točil děti na kolotoči a všem, co se jakkoli podíleli na přípravách. DĚKUJEME a příští rok se sejdem na dětském dni v Milčicích!

Monika Piklová

Turnaj v nohejbalu

V sobotu 22. 6. 2024 se konal v Lažanech již 23. ročník turnaje v nohejbalu. Na všechny týmy čekaly poháry, diplomy a věcná odměna. Turnaj se odehrával na pískovém i asfaltovém hřišti a pro hráče i diváky bylo připraveno občerstvení v podobě dostatku vynikajících klobás, točené alko i nealko nápoje, cukrovinky, zmrzlina a dalších pochoutky k zakousnutí.

Účastníky turnaje přijelo podpořit množství diváků včetně rodinných příslušníků, kteří viděli po většinu soutěže lýtý boj až na hranici možností

a v některých případech i za. J Od všech hráčů jsme viděli vysoké nasazení a snahu o co nejlepší výsledek a každý hráč si zaslouží pochvalu a uznání. Zvláštní cenu obdržel nejmladší hráč turnaje Jenda, ze kterého nám roste vycházející hvězda J, jen tak dále!

Sláva vítězům a čest poraženým!

Za účast děkujeme celkem pěti mužstvům (seřazeno podle konečného pořadí):

1. „Lažany 1“
2. „Ještě jsme se nedohodli“
3. „Dějã vu“
4. „PZP“
5. „Nekopové z Milčic“

Pro další ročník turnaje máme již nyní připraveno pár námětů a nápadů, jak ještě více vylepšit organizaci a co připravit pro týmy i diváky, aby byli spokojenější a těšili se k nám.

Za organizátory turnaje Martin Kaprhál, Lažany

Vážení čtenáři,

v současné době platí ve Lnářích dopravní omezení, která jsou důsledkem probíhajících stavebních akcí. V této souvislosti bych Vám rád poskytl bližší informace:

Stavba kruhové křižovatky

Tato dlouho očekávaná stavba začala koncem dubna a potrvá až do listopadu 2024. Silnice I/20 je průjezdná ve směru České

Budějovice–Plzeň kyvadlově na semaforech; odbočka k prodejně COOP (směr Spálené Poříčí) a k nádraží (směr Horažďovice) je nyní uzavřena. Provoz prodejny COOP je však nepřerušeno. Obec Lnáře poskytla pro tuto silniční akci pozemky ve svém vlastnictví a část dalších vykoupila. Současně se podílí na této stavbě i finančně, neboť zde vznikají i nové chodníky, které přejdou po dokončení do jejího vlastnictví.

Rozšíření chodníku a silnice u zámecké zahrady

U zámecké zahrady dochází k rozšíření silnice I/20 a navazujících chodníků v prostoru domů č. p. 2 a č. p. 3. Souběžně je řešena potřebná modernizace inženýrských sítí, aby se v dohledné době nemuselo do nových chodníků ani silnice nijak zasahovat. Obec Lnáře získala na tuto akci od soukromých vlastníků okrajovou část pozemku Podhajského rybníka.

Rekonstrukce čerpací stanice Benzina-Orlen

Souběžně s omezením provozu na silnici I/20 probíhá modernizace čerpací stanice. Těšit se pak budeme z velkoformátového butiku s posezením, kde si budou moci zájemci dát například teplý párek v rohlíku. V současné době jsou zde v provozu již rychlé nabíjecí stanice pro elektromobily napojené na novou trafostanici, které umožňují nabití vozidla elektrickou energií v plném rozsahu za přibližně 30 minut.

Výstavba nových trafostanic a pokládka nového elektrického vedení

Obec Lnáře poskytla společnosti EG.D, a.s. (která má na starosti rozvody elektrické energie ve Lnářích) pozemky pro 2 nové trafostanice. První je již instalována za čerpací stanicí Benzina-Orlen, druhá pak bude u psychiatrické léčebny. Současně umožňuje obec pokládka nových propojovacích kabelů do obecních pozemků. Kapacita sítě by jinak se zvyšujícími se nároky přestala stačit a bez uvedené modernizace by nemohlo dojít k postupnému napojování nových stavebních pozemků na elektrickou energii, k instalaci tepelných čerpadel a fotovoltaických elektráren do stávajících domů a v budoucnu i instalaci domácích nabíjecích stanic pro elektromobily. Obec na uvedenou akci poskytuje pouze součinnost a obecní pozemky; vlastní investici hradí EG.D, a.s.

Nové veřejné osvětlení

V úseku přibližně 600 metrů okolo silnice I/20 (od firmy STROM až po konec zámecké zahrady) bude instalováno nové veřejné osvětlení v počtu 37 lamp v provedení se stmívacím režimem. V době nízkého provozu (přibližně od 23 hodin večer až do 5 hodin ráno) budou světla postupně snižovat intenzitu svícení a tím šetřit elektrickou energií a přispívat i ke snížení světelného smogu.

V souvislosti s výše uvedenými stavbami prosíme všechny projíždějící

řidiče o trpělivost. Příprava a koordinace staveb stála velké úsilí. Pokud bychom této možnosti nevyužili nyní, nemusela by se šance v budoucnu opakovat. Investice do uvedených staveb v řádech desítek milionů Kč jsou hrazeny převážně z externích finančních zdrojů mimo obecní rozpočet. Výše uvedené stavební akce jsou vzájemně koordinovány takovým způsobem, aby proběhly celkově v co nejkratší době.

Josef Honz, starosta

Noc kostelů

Noc kostelů v pátek 7. června přilákala do kostela na prohlídku zrestaurovaného Brandlova obrazu Nejsvětější Trojice téměř 200 návštěvníků z blízkého i dalekého okolí. S výjevem na obraze a dalšími historickými fakty týkajícími se obrazu všechny poutavě seznámil Mgr. Vladimír Červenka. Díky videoprojekci si mohl každý udělat obrázek, jak se tento rozměrný obraz (410x236 cm) převezl opět téměř po sto letech do restaurátorské dílny a jak se vrací zpět na oltář do Lnář. Vídeje můžete shlédnout na stránkách farnosti Blatná:

(<https://blatna.farnost.cz/>), v sekci Historie/Obraz Petra Brandla.

Tématem letošního roku Noci kostelů bylo SRDCE ♥, tak i doprovodný program byl srdíčkový. Nejen děti chtěly svým výrobkem udělat radost mamince, ale dřevěné srdíčko si odnášeli pro své staříčky a opomíjené maminky i někteří dospělí, kterým náhle srdce zjihlo láskou a vděčností. Při odchodu, kdo chtěl, tak se podepsal nebo obkreslil svou ruku na velké papírové srdce. Při Noci kostelů jsou nejen zpřístupněny a otevřeny naše chrámy v celé ČR, ale naskytuje se i možnost na této posvátné půdě otevřít a proměnit svoje srdce. Využili jsme toho?

Lenka Scheinherrová

Vernisáž výstavy obrazů Miloslava Brůhy a Petra Otřísala na Tvrzi ve Lnářích

V sobotu 29. 6. 2024 od 15:00 se v prostorách galerie na Tvrzi ve Lnářích uskutečnila vernisáž výstavy obrazů dvou jihočeských výtvarníků – Miloslava Brůhy ze Strakonice a Petra Otřísala ze Zahorčic. Oba si tak připomněli svá kulatá životní jubilea – 70 a 80 let. Prvně jmenovaný zahájil při té příležitosti v rodném městě již v den svého narození 28. 3. několikadenní výstavu dosud nezveřejněných děl. Ve Lnářích se připojil k Petru Otřísalovi. Představme si nyní oba jubilanty podrobněji. Miloslav Brůha (* 28. 3. 1954, Strakonice) absolvoval v letech 1979–1987 soukromá studia u akademického malíře Jaroslava Peška (1923–2008) v Malenicích nad Volyňkou, který jeho tvorbu významně ovlivnil. V roce 1991 byl přijat do Unie výtvarných umělců ČR – regionální pobočky Asociace jihočeských výtvarníků. Účastnil se a účastní společných výstav doma i v zahraničí (Rakousko, Itálie, Německo) a podobně jsou i jeho díla zastoupena v soukromých a institucionálních sbírkách u nás i za hranicemi; vlastní je například Komerční banka či Muzeum Středního Pootaví ve Strakonících. Inspiraci hledal dosud především v jihočeské

MUDr. Tomáš Fiala v doprovodu Petra Otřísala při prohlídce výstavy (foto Josef Honz)

krajíně, v posledních letech však inklinuje k abstrakci. Je autorem stovek olejomalb, jejichž charakteristickým rysem je bohatá škála barev. Náš občan Petr Otřísal (*10. 8. 1944, Hodonín), který od roku 1984 žije a tvoří v někdejší Barochově mlýně v Zahorčicích, získal odbornou vzdělání v letech 1963–1967 na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti v oboru design. Pracoval jako průmyslový výtvarník Elektrotechnických závodů Julia Fučíka v Brně (1969–1972), poté jako vedoucí propagace Závodů na překližky a dýhy v Hodoníně (1974–1977) a naposledy vyučoval výtvarnou výchovu na Střední průmyslové škole keramické v Bechyni (1977–1984). Od roku 1985 se věnuje svobodnému povolání. Orientuje se především na malbu. Je expresivním umělcem s rozmachem i zkratkou. Ve svých námětech představuje rozsáhlou mystickou a někdy i temnou spleť poznávání pohybu hmoty a lidského ducha. Jeho díla mají někdy velice hlubokomyslně etický a filosofický charakter. S jeho pracemi je možné potkat se v soukromých sbírkách v České republice, Rakousku, Slovensku, Německu. Výtvarné činnosti se věnuje i jeho stejnojmenný syn, který je uměleckým sklářem. Připomeňme také, že pro návesní kapli v Zahorčicích zhotovil Petr Otřísal roku 2019 z formy odlité z originálu, který sám i zrestauroval, sochu sv. Jana Nepomuckého. Ta má své dvojče, které umístil na průčelí svého obydlí – Barochova mlýna. Připomíná světce jako patrona mlynářů a ochránce proti ničivé síle vody, jež se i zde projevila při povodních v roce 2002.

Úvodní slovo vernisáže pronesl a oba vystavující umělce představil pisatel těchto řádků. Hudební rámec zajistili členové Blatenského uměleckého souboru (BLUMS). Akce se zúčastnilo početné publikum, mimo jiné i MUDr. Bc. Tomáš Fiala, MBA, ředitel Nemocnice Strakonice a člen Senátu Parlamentu České republiky za Strakonicko. Přejeme oběma umělcům mnoho tvůrčího elánu a úspěchů do dalších let.

Dodejme, že výstava na Tvrzi ve Lnářích trvá do 30. 8. 2024 a je možno ji navštívit v úterý až neděli od 9:30 do 12:00 a od 12:30 do 16:30.

Vladimír Červenka, místostarosta obce Lnáře

Vítání léta v Základní škole Lnáře

Bližící se konec školního roku a vidinu prázdninového volna jsme už všichni ve škole netrpělivě očekávali. Někteří žáčkové si na poslední chvíli vylepšili svůj prospěchový průměr a paní učitelky se snažily do dětských hlaviček dostat ještě co nejvíce vědomostí z probíraného učiva.

Rozloučení s MŠ Lnáře - Zámek Lnáře - 28. 6. 2024 (foto Milan Demela)

V úvodu tohoto příspěvku bych chtěla všem zaměstnancům naší základní i mateřské školy poděkovat za jejich kvalitní celoroční práci a popřát jim krásnou zaslouženou dovolenou. Do nového školního roku všem kolegyním přeji, aby svoji práci i nadále vykonávaly s radostí a pochopením pro naše malé svěřence.

S přicházejícím létem v naší škole proběhlo mnoho zajímavých školních akcí, které byly pro žáky přínosem a oživily školní výuku. S některými z nich bychom vás rádi seznámili.

Den dětí

Ve středu 5. června jsme pro děti na místním fotbalovém hřišti připravili dětský den plný soutěží a zábavy. Paní učitelky si ve spolupráci se školními asistentkami připravily pestrý program, který zahrnoval různé soutěže a aktivity. Hned po zahájení se děti rozběhly k připraveným stanovištím, kde je čekaly úkoly, které prověřily jejich dovednosti a kreativitu. Mezi nejoblíbenější aktivity patřila přetahovaná provazem, skákání v pytlicích, hod míčkem na zavěšené terče a lovení rybiček. Každé stanoviště mělo své kouzlo a děti byly nadšené. Školáci si mohli vyzkoušet i netradiční disciplíny, jako bylo zatlukání hřebíků nebo hra kamínkových piškvorek. Vrcholem programu byl fotbalový turnaj, do kterého se zapojili nejenom žáci, ale i učitelé, což přidalo celému zápasu na atraktivitě. Děti za splnění jednotlivých disciplín sbíraly žetony, za které si ve školní družině mohly koupit rozmanité dárečky. Dětský den si všichni zúčastnění patřičně užili.

Výtvarná soutěž Spolku pro obnovu venkova

Úterý 11. června bylo určitě nezapomenutelným dnem pro žákyni 1. ročníku Terezku Drobílkovou, která za přítomnosti předsedy Senátu PČR Miloše Vystrčila převzala ocenění za 3. místo v kategorii mladších žáků za obrázek, který pečlivě vybírala šestičlenná porota z množství více než 5 tisíc výtvarných prací z více než 500 škol. Tereška si slavnostní předávání ocenění a drobných dárečků společně s rodiči, sestrou Kačenkou a paní učitelkou Janou Chudádovou v prostorách Valdštejnského paláce náležitě užila. Terezce přeje, aby své výtvarné nadání i nadále rozvíjela.

Tereška Drobílková
7. třída, 25. Lnáře

Svět slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj *Svátek Slabikáře*. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček a písniček. V dramatickém ztvárnění příběhu *O velké řepě* bychom objevili určitě nejen herecký talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběh *O zrození světa a člověka aneb Jak se rodí svět* přečetli všem přítomným posluchačům na jedničku. Součástí celého odpoledního programu byla především ukázka čtenářských dovedností a prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě nezklamali. Na závěr celého vystoupení malé čtenáře paní knihovnice Hana Honzová alias královna pasovala na čtenáře a předala jim na památku pěknou knihu a drobné dárečky.

Cyklovýlet s prvňáčky

Vzhledem k tomu, že příprava na Svátek slabikáře byla docela náročná a vystoupení se prvňáčkům povedla, rozhodli jsme se děti odměnit cyklovýletem do nedaleké vesničky Hradiště. V Hradišti nás velice mile přivítal syn známého místního kováře pan Lehečka. Jeho tatínek ze zbytků kovu tvořil velice nápadité hrady, zámky a další pozoruhodná díla. Pan Lehečka mladší se všechny dochované poklady v rámci svých časových možností snaží udržovat, aby dělaly radost všem kolemjdoucím turistům. Ukázal nám zároveň kovářnu, v níž jeho tatínek pracoval. Mohli jsme si prohlédnout nepřeberné množství kovářských nástrojů. Po této zajímavé návštěvě nám všem vyhládko. Namířili jsme si to k místnímu hřišti, kde jsme si opekli buřty a trochu si pohráli. Nechyběla ani chvíle napětí, kdy jsme museli sundávat míč ze střechy obecního domu. Fotbalista Honzík kopnul takovou ránu, že míč už na zem sám nespádl. Nakonec nám čas tak utekl, že jsme si museli rychle zabalit všechny věci a hurá do školy na oběd. Těšíme na další výlety, které nás ještě čekají.

Týden poté se prvňáčci společně s paní učitelkou a paní asistentkou sešli na autobusové zastávce ve Lnářích. Cestovali jsme do Kocelovic a po lní pěšinou jsme si to namířili do Hajan. Cestou jsme se mohli občerstvit lesními jahodami. Čekal nás i přechod přes kládu. Všichni byli stateční a kládu přešli. Protože v lese to tento den hodně štípalo, zrychlili jsme krok, abychom co nejdříve dorazili na zahradu k Turkům. Tady jsme se potěšili se štěňátky a opekli si buřty. Studený nanuk přišel všem také k duhu. Avšak to nejlepší nás ještě čekalo. A to na zahradě paní ředitelky Venclové. Koupání v jejich bazénu bylo moc prima. Perník od Emči také neměl chybu. Škoda, že jsme museli na autobus, jinak bychom ještě v Hajaně rádi pobýli.

Školní akademie

Rok se s rokem sešel a v naší malé školičce to opět zaburácelo při již tradiční školní akademii, která se letos konala ve čtvrtek 20. června. Naši školáci poctivě a dlouho trénovali, aby mohli svým rodičům, prarodičům a kamarádům předvést, co nového se naučili. Program byl jako obvykle velmi pestrý. Nechyběla taneční, hudební a dramatická vystoupení. Školní akademii zahájili žáci 1. ročníku s písničkou *Abeceda* a poté následovala dramatizace pohádky *O velké řepě*. Po jejím

skončení se k prvňáčkům připojili žáci druhého ročníku a společně zazpívali a zatančili na píseň *Kočka na okně*. Poté následovalo pásmo anglických básniček a písniček, při kterých děti předvedly své jazykové znalosti. Děti z dramatického kroužku zavzpomínaly na televizní pořad *Televarieté* a také si zahrály na piráty. Žáci 4. a 5. ročníku zdramatizovali báseň *Sova*, díky které upozornili své spolužáky na to, že čtením potmě si namáhají oči. Následovala také taneční vystoupení a nechyběla ani hra na flétnu. Závěrečné písně *Ovádi* a *Prázdniny u babičky* pak patřily blížícím se letním prázdninám. V závěru školní akademie paní ředitelka pochválila žáky za jejich vystoupení a popřála všem hezké prázdniny.

Letní olympiáda – Sportu zdar!

V pondělí 24. června jsme pro žáky připravili letní sportovní olympiádu. Olympiáda začala slavnostním zahájením na hřišti, při kterém byli žáci seznámeni s programem a pravidly jednotlivých sportovních disciplín. Děti byly rozděleny do několika věkových kategorií, aby soutěže byly co nejvíce spravedlivé. První disciplínou byl skok do dálky, kde žáci ukázali svou sílu a techniku. Následoval běh na krátkou trať, který prověřil rychlost a výbušnost dětí. Žáci běželi s plným nasazením a překonávali sami sebe. Běh na dlouhou trať byl opravdovou výzvou pro vytrvalce. Kromě fyzické kondice museli prokázat i pevnou vůli a odhodlání. Trať vedla kolem celého hřiště a děti se navzájem podporovaly bouřlivým povzbuzováním. Poslední disciplínou byl hod kriketovým míčkem. Po ukončení všech disciplín následovalo ve škole vyhlášení vítězů. Nejlepší sportovci byli odměněni diplomy a medailemi. Olympiáda se stala nejenom příležitostí pro děti ukázat své sportovní dovednosti, ale také způsobem, jak posílit týmového ducha a radost z pohybu.

Školní výlet

Dne 25. června se naše škola vydala na školní výlet do zoo Hluboká nad Vltavou. Od samého rána panovala mezi žáky nadšená atmosféra a zvědavost, co všechno je během celého dne čeká. Po příjezdu do zoo si ve skupinkách měli možnost volně prohlédnout expozici zvířat. Poté dostali pracovní listy obsahující různé tematické otázky a úkoly. Úkolem žáků bylo nejen najít správné odpovědi, ale také naučit se něco nového o světě fauny. Po dopolední stráveném v zoo jsme se přesunuli do sousedního loveckého zámečku Ohrada, kde nás čekala expozice zaměřená na myslivost, rybářství a lesnictví doplněná velmi poutavým výkladem obou průvodkyň. Při zpáteční cestě jsme se zastavili na točenou zmrzlinu, což byla příjemná tečka za celým výletem.

Cyklistický výlet a hledání pokladu

Den před vysvědčením se vypravili žáci 3., 4. a 5. ročníku na cyklistický výlet. Od školy jsme společně vyjeli směrem na Zahorčice přes obec Říště. Naši první zastávku tvořil areál u rybníka Hubenov. Tam jsme se mohli zdržet, jelikož toto rekreační místo nabízí spoustu možností. Koupání, opékání buřtů..., to vše využili žáci 4. a 5. ročníku. Třetáci měli speciální soukromou trasu. Ta vedla až do Hajan, kde na ně společně s druháky, kteří na místo dorazili autobusem, čekalo dobrodružství v podobě hledání pirátského pokladu. Tím byl završen jejich celoroční třídní projekt. Děti se náramně bavily, i ony si opekly buřty a vykoupaly se v bazénu u Chudaďů. Všichni jsme si užili čas strávený venku v krásné přírodě a už jsme plánovali příští rok, jak bychom si podobný cyklovýlet mohli ještě zpestřit. Plány jsou veliké. Přejeme všem krásné léto.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

28. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku ve velkém sále Lnářského zámku velmi hezky se slavnostním přípitkem připravili místostarosta obce Mgr. Červenka a zaměstnankyně z Obecního úřadu Lnáře. Po našich pátáčích se nám bude určitě stýskat, ale doufáme, že si najdou čas nás navštívit a podělit se o zážitky z nových škol. V příštím školním roce se již těšíme na osm budoucích prvňáčků,

Rozloučení se Základní školou Lnáře - zámek Lnáře - 28. června 2024

se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti zástupců Obce Lnáře a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 2. září 2024 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Pedagogové ZŠ Lnáře

Žehnaní křížkům doprovodila upřímná vzpomínka u Švehlových sadů

Dlouho nezažila obec Zahorčice, spadající pod správu sousedních Lnář, tak významné chvíle jako v souvislosti s žehnaním tří renovovaných křížků a pietou u Švehlových sadů. Stalo se tak za účasti cca 40 obyvatel obou výše uvedených vesnic i okolí. Role organizátorů se spolu s obcí Lnáře zhostily taktéž náboženské instituce a vlastenecké formace – Římskokatolická farnost Blatná, Matice svatého Jana Nepomuckého, Sbor selských jízd Jana Žižky z Trocnova a pochopitelně domácí spolky (SDH Lnáře a TJ Sokol Lnáře). Církevní stránku lidové slavnosti v Zahorčicích vykonal P. JCLic. Mgr. Rudolf Maria Hušek – duchovní správce blatenské farnosti. Shromáždění u Švehlových sadů v roli ústředního řečníka silně zaujal emeritní senátor Ing. Josef Kalbáč z Třebohostic. K posluchačům promluvil následně také Ing. Jan Trmal, místopředseda Společnosti Antonína Švehly z Prahy. Ten do Zahorčic přicestoval spolu s Františkem Čihákem – členem výboru uvedené organizace.

K původu křesťanských symbolů v Zahorčicích

Podle vyjádření historika, místostarosty Lnář a jedné ze stěžejních osobností této události Mgr. Vladimíra Červenky v zahorčickém katastru trojici žehnaných křížků zřídili tamní hospodáři, ať už za sebe či za obec. „První vztyčil v lokalitě „Na Skuhrovcí“ roku 1862 výminkář Matěj Hejl z čp. 28,“ uvádí znalec dějinných poměrů. „Poslední zahorčický rychtář a první zastupitel Zahorčic v radě sloučených obcí Kocelovice-Tchořovice-Říště-Zahorčice.“ Druhý křížek se nachází u návěsí kaple sv. Jana Nepomuckého: „Jeho původ spadá do roku 1886, kdy došlo k pořízení tradičního křesťanského symbolu z prostředků obecního rozpočtu. Tehdy stál v čele Zahorčic jako první starosta Jan Honz, rolník z čp. 2 („U Fraňků“). Předtím o něco dále stával křížek dřevěný,“ skládá fakta do úhledného komínku Vladimír Červenka. Třetí křížek spatřil světlo světa zásluhou bezdětného rolníka Jana Říhy z čp. 27 roku 1907 v oblasti řečené „V Chalupech“

Samotná renovace křížků probíhala v uplynulých deseti letech. Závěrečné kroky při zušlechťování křesťanských znaků na tomto území byly podniknuty na jaře 2024. „Většinu prací odvedl výtvarník a restaurátor Petr Štěpán z Hajan,“ poznamenává místostarosta Lnář. „Náklady byly zaplacené z obecního rozpočtu, dílem z dotace a dílem za přispění rodiny Honzovy čp. 2, obzvlášť Ing. Josefa Honze, CSc.“

Základním pramenem při zjišťování historie tria zahorčických křížků byl obsah kroniky obce Zahorčice. „Další informační zdroje tvořily

matriky, pozemkové knihy, staré mapy, dobový tisk, spolkové kroniky apod. K sestavení uceleného přehledu významnou měrou přispěly ještě materiály, poskytnuté rodáky a místními občany, zejména Marií Vrátnou a Ing. Josefem Honzem, CSc.,“ dodává Vladimír Červenka.

Na počest „muže 28. října“

O vlasteneckém duchu zdejšího obyvatelstva svědčil a svědčí i fakt, že na severovýchodním okraji intravilánu Zahorčic v sousedství obecního chudobince (nyní klubovny „Alcron“) došlo z iniciativy starosty obce Cyrila Krejčího, rolníka z čp. 27, roku 1936 k výsadbě „Švehlových sadů“. Úcta k trojnásobnému předsedovi vlády Československé republiky, mnohaletému představiteli agrární strany a jedné z klíčových postav 28. října (15. 4. 1873 – 12. 12. 1933) Antonínu Švehlovi zde rozkvetla jistě zejména prosazením „pozemkové reformy“, která znamenala obrovskou podporu pro zemědělství.

Lípy – odvěké národní stromy české vlasti – byly věnovány republice jako takové. „Dále ještě prezidentu ‚Osloboditeli‘ T. G. Masarykovi, Edvardu Benešovi a generálu československých legií M. R. Štefánikovi,“ připomíná Vladimír Červenka s tím, že lipový celek obdržel název právě „Švehlovy sady“. Vyznání sympatií (nejen) zahorčických občanů 10. května 1936 vyšperkoval slavnostní akt, který si nenechalo ujít omračující množství spolkových činovníků a veřejnosti jako takové.

Odkaz velkých mužů první republiky, stejně jako odkaz křesťanské víry bohužel dnes střeží a naplňuje skromnější množství těch, co si zasluhují označení „dobří Češi“. Nadějí na změnu vnitřních poměrů české země tak jsou už jen všechny společenské akce s náplní totožnou té v Zahorčicích. Jinak by mohlo nastoupit na pomyslný trůn další „Temno“. A to by mohlo být proti tomu třístaletému v habsburském kabátě jen slabým odvarem!

Vladimír Šavra

kteřá je v prostoru bývalé cihelny.

V katastru obce probíhá výstavba cesty na Hříbárnu, která povede mimo železniční přejezdy.

11. 6. proběhla v obci oprava kanálů.

16. 6. vyrazila obec ke dni otců na výlet do pivovaru Strakonice. Exkurze se velmi líbila.

18. 6. v obci vypukl lesní požár. Děkujeme paní Plačkové a panu Chárovi za včasné upozornění a nahlášení požáru.

Zároveň velmi děkujeme všem složkám, které se zúčastnily hašení požáru. Díky včasnému nahlášení a zásahu vznikla v lese zanedbatelná škoda.

19. 6. proběhlo první ošetření rybníka Bahýnko. Obec zakoupila BIO-EKO přípravek Bactoma PTP na pohlčení a rozklad bahna v rybníku.

V měsíci červen byly dokončeny prvotní práce u hasičárny. Přívod vody a kanalizace do budovy, zpevnění plochy pod koňskou stříkačku, úprava zeleně.

Následně bude pokračovat zastřešení a oplocení plochy, úprava zidky, zábradlí a nájezdu.

Co se bude dít:

V červenci proběhne míčový sedmiboj na víceúčelovém hřišti.

Na konci prázdnin proběhnou závody ve střelbě na cíl – Mačkovská trefa.

Turnaj v Kubb

Ve středu 19. června se do areálu Domova PETRA sjely týmy z jihočeských zařízení sociálních služeb, aby si zahrály Kubb, starou společenskou vikingskou hru pro dvě družstva o 6 členech. Připomenou, že slovo Kubb má v gotlandském nářečí švédštiny význam dřevěná kostka. Hra je velmi oblíbená zejména v severských zemích, ale postupně se šíří i do dalších částí Evropy. Je nenáročná, může ji hrát prakticky každý.

Letos se uskutečnil jubilejní, desátý ročník, který Domov PETRA pořádal. Poprvé se turnaj konal v roce 2013, tradice byla přerušena pouze covidovými roky. Letos k nám přijela družstva, která se účastní již pravidelně a mnozí trénují tuto hru po celý rok. Byly to DTS Klíček Záluží, Domov Libnič a CSS Empatie České Budějovice, DS Strakonice, DTS Duha Písek, DOZP Zběšičky, DOZP Sociální pohoda Javorník, DOZP Osek a domácí Mačkovské kočky ve složení Marie Ťulpová, Jana Loužecká, Kristina Francová, Hana Majdlová, Dagmar Jandová a Petra Masařová. Vždycky jsme se báli, aby nepršelo, neboť Kubb se odehrává venku, letos bychom byli vděční alespoň za malý mráček. Zázemí týmů bylo ve

Zprávy z obce

Oslavenci:

Narozeniny v květnu oslavil pan

Merašický – bylo mu 85. let

V červenci oslaví krásné 85. narozeniny paní Božena Křišťanová.

Celá obec přeje hodně zdraví, štěstí a stálý úsměv do dalších let.

Co se v obci událo:

U nádraží má obec novou květinovou výzdobu.

Proběhla čerpací zkouška u povrchových vod v Cihelně.

26. 5. brigádníci vyklidili prostor v cihelně pro možný začátek opravy střechy.

5. 6. obec předala staveniště firmě Construct Centrum s. r. o. k opravě střechy nad vodárnou,

Narozeniny p. Merašický

stínu, ale hra na prosluněném hřišti byla i tak velmi náročná. Nakonec si prvenství připsal tým z DOZP Osek, druhou příčku obsadil Klíček Záluží a bronz vybojovali uživatelé z Empatie České Budějovice. Odvezli si krásné dřevěné medaile a pohár, dort od sponzora Klas Protivín a originální diplom.

Všechny týmy obdržely pamětní list a dárkový koš. Existuje ještě jeden pohár, pamětní, na ten se každým rokem vypálí jméno vítěze. Za těch deset let si jedenkrát prvenství vybojovali sportovci ze Strakonic, Klíčku Záluží, Empatie Českých Budějovic, Zběšiček a Oseka, dvakrát z Javorníku a třikrát zůstalo vítězství doma v Mačkově. Jediným týmem, který dosud nezvítězil, je Duha Písek. Tak třeba se na ně usměje štěstí příště. A tak se u nás sešli kamarádi z různých zařízení, kteří si ve volných chvílích spolu živě povídali.

Přátelská atmosféra byla cítit na každém kroku. Turnaj se tedy odehrál v příjemném společenském prostředí, v duchu fair play. Všem přítomným hráčům děkujeme za účast a vítězům blahopřejeme k zisku medailí. Za rok se těšíme se všemi na shledanou.

Pálení čarodějnic a stavění májky

Letošní pálení čarodějnic, připadající na 30. dubna bylo ve znamení rozmarného aprílového počasí. Na konec dubna bylo velmi nezvyklé teplo a sucho a současně bylo také velmi větrno, takže nebylo až do poslední chvíle jisté, zda bude moci být velká hranice s čarodějnicí vůbec zapálena. O přípravu

hranice a vztyčení májky se opětovně, jak už je tradicí, postarali členové místního SDH, kteří situaci s počasím nepodcenili. Májku ukotvili dostatečně hluboko, aby jí silný vítr od Labuťáku nepovalil a porost v okolí velké hranice pokropili vodou, aby nedošlo k přenosu plamenů z hranice na okolní stromy a keře a v průběhu pálení oheň bedlivě hlídali. Tím zajistili hladký a bezproblémový průběh celého večera a noci. Letošní pálení čarodějnic bylo také vylepšeno o nové posezení za bývalým krámem, kde bylo obcí nově postaveno dřevěné pódium s lavicemi a stoly k posezení, částečně kryté přesahem nové střechy

nad původním krámem. Všichni si tak mohli pohodlně sednout a sníst si opečeného buřta nebo klobásu s výhledem na plápolající hranici a májku vlající ve větru.

Zrušený dětský den

Další myštická akce, která se měla konat, byla taktéž poznamenána rozmary jarního počasí, a to bohužel do takové míry, že akce byla pár dní před jejím konáním úplně zrušena. V sobotu 1. června se měl jako již podvkráté konat u dětského hřiště za hospodou dětský den se soutěžemi pro děti, opékáním praseta, občerstvením a zábavou na celé odpoledne. Bohužel předpověď, byla natolik nepříznivá – celodenní déšť a teploty kolem 12 °C, že jsme se rozhodli dětský den raději zrušit než riskovat nachlazení našich ratolestí. Dalším důvodem pro toto rozhodnutí byl i strach z malé účasti, neboť ani loni, kdy počasí bylo příznivější k venkovním aktivitám, nebyla účast místních nikterak silná. Doufáme, že se na nás za toto rozhodnutí nezlobíte a pokud to počasí příští rok dovolí, budeme se těšit na Dětský den v Myšticích.

Myštické matky

Oslava 120. výročí SDH Předmíř

V sobotu 15. června jsme v Předmíři slavili výročí založení sboru.

Po úvodních slovech velitelky Ivany Boukalové, starosty sboru Josefa Cihly a starosty obce Pavla Karlíka, byl z rukou náměstka OSH Strakonice ing. Škardy

a senátora MUDr. Fialy slavnostně převzat

nový prapor pro místní sbor. Poté se za doprovodu pochodové kapely a bělčických mažoretek vydal průvod zástupců hasičských sborů z okolních vesnic spolu s místními hasiči k pomníku padlých, aby zde položili věnec a uctili tak jejich památku. Kulturní část odpoledne naplnily mažoretky z Bělčic, které vystoupily v několika věkových skupinách a nadchly přítomné diváky. Dalším kulturním programem potěšili všechny přítomné žáci ZUŠ z Blatné pod vedením Veroniky Francové. Následovalo předávání ocenění za zásluhy všem dlouholetým členům sboru a předávání čestných uznání pro členy sboru, kteří se v posledních letech aktivně zapojují ve všech aktivitách sboru i obce. Celým odpolednem provázal DJ Zbiral a komentoval i následující hasičskou soutěž. Jako první nastoupily družstva dětí a že jich bylo požehnaně. Z devíti oddílů si první místo odneslo jedno ze dvou družstev Předmíře. Následovaly ženy a zajistily si druhou medailovou pozici. V mužské části soutěže to byl boj skoro vyrovnaný, ale nakonec se předmířským hasičům podařilo získat první místo s časem 20,49. Večer převzala žezlo zábavy skupina Avengers a nepustila ho až do pozdních nočních hodin. Věříme, že se všem návštěvníkům, kterých bylo i přes nestálé počasí nebylo málo, celý den líbil, že se nenudili a navštívili nás při dalších oslavách sboru i obce. Děkujeme všem, co se podíleli na přípravách, organizaci, místním ženám za občerstvení na stoly, panu Vilíkovi za zmrzlinu a ZD Bělčice za zapůjčení chladícího vozu a zejména obci Předmíř za velkou finanční podporu při realizaci této akce.

Poděkování SDH Předmíř

SDH Předmíř touto cestou děkuje za podporu Nadaci Agrofert, která přispěla částkou 20 000 Kč na pořízení sady pro požární útok (savice, hadice) pro dětské družstvo, které nově vzniklo v Předmíři. Dále SDH získalo dar od místních podnikatelských subjektů – Agraspol Předmíř a. s. – přispěl částkou 13 000 Kč a DREVYS PRO s.r.o. – přispěl částkou 10 000 Kč na pořízení dresů a ochranných přileb. Všem dárcům velice děkujeme a vážíme si jejich podpory.

Petra Muchová, kulturní výbor

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Bouše Miroslav (80), Boušová Růžena (79), Komancová Marie (76), Krejčí Milan (71)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Domanice v zoo Plzeň

Letos jsme změnilí plány a vyrazili jsme v ranních hodinách do zoo Plzeň. Shodou okolností se tento den konaly dny japonské kultury. Mimo standardní expozice zvířat a rostlin, jsme měli možnost se seznámit s japonskou kulturou. Od kuchyně, přes bojová umění, tanec, aranžování květin technikou Ikebana, papírové origami až po možnost vyzkoušet si tradiční japonský oděv. Děti se vyřádily v půdní herně na českém statku. Vzhledem k přívětivému počasí bylo možné většinu zvířat vidět ve venkovních výběžích. Po příjemně stráveném dni nás odvezl v 17 hodin autobus zpět domů.

Dětský den v Domanicích

Dětský den je u nás již tradiční akcí. Letos jsme ho uspořádali v sobotu 22. 6. 2024. Akci plnou zábavy si nenechalo ujít kolem třiceti dětí. Čekala na ně střelnice s papírovými růžemi, skákací hrad, bludiště, airbrush, gymnastické vystoupení a maňáskové divadlo. Po celé odpoledne byly k dispozici klobásy a kuř. steaky na grilu, párek v rohlíku a mnoho dalšího.

M. Paťková

Pouťový turnaj v nohejbale byl letos potřicáté

V sobotu 29. června se v areálu TJ konal jubilejní 30. ročník pouťového turnaje trojic v nohejbale, hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Turnaje se zúčastnilo 14 trojic a nakonec zvítězil tým Zabíjáků ve složení M. Nepodal, L. Votava a A. Sekáčová, která byla vyhlášena nejlepším hráčem turnaje. Na druhém místě se umístil Jäger tým a třetí skončil tým Vacíkova.

Milan Koubovský, předseda TJ

Dne 1. června 2024 jsme slavili v Radomyšli a to hned třikrát

85. výročí založení spolku Obce baráčníků Radomyšl, 75 let od založení X. župy sdružených obcí baráčníků spisovatele J. Holečka se sídlem ve Vodňanech a 740 let první zmínky vzniku Městysu Radomyšl. Počasí sice moc nepřálo, ale nakonec se přece umoudřilo. Rádi jsme přivítali pana starostu Ing. Luboše Peterku za městys Radomyšl i pana senátora MUDr. Fialu, dále všechny zástupce žup i obcí, kteří nás přijeli podpořit. Vítanými hosty byli zástupci našich spolků, paní Matoušková za ČSŽ, paní Janoušová

Koupaliště v Radomyšli je napojeno na pitnou vodu

Dne 2. 7. jsme od firmy ČEVAK a. s. převzali stavbu vodovodu, kterým jsme napojili areál koupaliště na pitnou vodu. Stavba stála 4 908 376,78 Kč bez DPH. Důvodem byl jednak dlouhodobý požadavek hygieny, ale také náš zájem zvýšit komfort pro návštěvníky koupaliště. Pitná voda neteče jenom z kohoutků a sprch, ale také je s ní napuštěn dětský bazén. Skvělou práci odvedl dodavatel stavby ČEVAK, a. s., který navíc stavbu dokončili s desetiměsíčním předstihem, díky čemuž jsme stihli areál napojit na pitnou vodu ještě před zahájením letošní sezóny.

Ing. Luboš Peterka

Zajímavosti z Rojic

Celá ves se opět sešla při stavění májky. Také k nám přilétly mladé čarodějnice a zatančily svůj rej. Během května a června se slavilo několik kulatých životních výročí. Paní Lomová a pan Šaršok. Jedna oslava proběhla formou grilování. Také jsme na hasičárně poctivě společně fandili našim hokejistům a nyní i fotbalistům. Prázdniny zahájili rojičáci při sjezdu řeky Otavy. Důležité je se scházet, pobavit se a zasmát. To se nám zatím daří.

za bábiniky, pan Kříž s doprovodem za místní hasiče a též přišel pan Poleno s doprovodem za myslivecké sdružení. Programem nás provádělo vystoupení našich dětí. Oslavy byly důstojné, provedené v sousedském duchu a pohodě. Nejvíce nás potěšila spokojenost těch, kteří s námi slavnost sdíleli.

Josef Jůzek – rychtář Obce baráčníků Radomyšl

ČSŽ Radomyšl

Den matek jsme oslavily ve velkém stylu společně s Babským sborem z Poříčí. Bylo to opravdu veselé odpoledne plné písniček a povídaní. Samozřejmě nechyběly dobroty a dobrá nálada. V červnu jsme se aktivně podílely na dětském dnu pořádaném SDH. Počasí přálo a organizačně se jim moc povedl. Další sobotu jsme šly na exkurzi místního koupaliště a ochutnávku klobás.

Následující týden se děti prošly při špikované zadní cestou ke koupališti. Po cestě sbíraly indicie a plnily úkoly, které zúročily v cíli při vyluštění doplňovačky. Za odměnu je čekal nanuk a prohlídka i zkoušení rytířské výzbroje. Mnozí se v tom zcela ztratili. Velký rámus a kouř způsobily salvy od mušketýrů. Co nás teď čeká? No přece prázdniny.

Za ČSŽ Radomyšl B. Matoušková

Čerpání grantu získaného bábinkami se chýlí ke konci

V lednovém čísle tohoto časopisu jste se dověděli, že Bábinky z Radomyšle získaly na svoji činnost, tedy na projekt „Aktivity Bábinek z Radomyšle“, grant z Fondu Kaufland „Milion pro Strakonice a okolí“. Tyto prostředky jim usnadnily od listopadu loňského roku až doposud uspořádat osm akcí, na některé přizvaly děti a vnoučata, mohla se zúčastnit i veřejnost. (Ostatně veškeré aktivity bábinek, ať jsou podpořeny grantem nebo nejsou, můžete pravidelně sledovat na těchto stránkách.) V květnu společně oslavily v Sokolovně v Radomyšli Den matek, o zábavu se jim postaral VV Band Váchovi. Některé bábinky s sebou přivedly vnoučata, která zde mohla zdobit pro maminky perníková srdíčka napečená paní Irenkou. Druhá červnová středa zastihla bábinky v Leskovicích. Setkaly se zde s panem J. Marouškem na besedě a promítání filmu o včelařství, opět byla zvána i veřejnost. Přišly i děti, ty však nejvíce zajímaly včely, které p. Maroušek přinesl na ukázku, a také omalovánky s včelkami.

Ostatně červen byl zvláště pro některé z bábinek opravdu náročný. Většinu času věnovaly přípravě poslední akce z grantu, a to výstavu v radomyšlském muzeu nazvané „Hračky našich dětí“. Tuto výstavu, která je zpřístupněna od 17. června, již navštívily všechny děti ze zdejší základní i mateřské školy a bábinky se u jejich návštěv střídaly jako průvodkyně. Jestli se dětem líbila? Zřejmě ano, protože nejraději by některé hračky koupily. Jestli jste naši výstavu nestihli zhlédnout do pouti, nevadí. V muzeu bude na zájemce čekat až do srpna a všechny na ni srdečně zvou.

Bábinky z Radomyšle

Okresní přebor ve volejbalu žen 2023/2024

Vrcholem soutěže bylo finále ve volejbalu žen okresu Strakonice konané 8. června 2024 v Radomyšli na nově zrekonstruovaných antukových hřištích. Turnaj přinesl skvělý sportovní zážitek. Celkem se účastnilo 11 týmů, které bojovaly o přední příčky od září do června. Počasí přálo, slunce svítilo a fanoušci si užívali sportovní atmosféru bez deště. Začátek byl odsunut na 8 hodin ráno kvůli slavnostnímu vyhlášení vítězů. Vítězem se stal tým Strakonice Casts, který dominoval celé sezóně. Na druhém místě skončil tým TJ Sokol Volyně, na třetím místě tým Žižaly Záboří, následovaný těsně malým (čtyřbodovým) rozdílem týmem Radomyšl. Do našeho týmu rády uvítáme dívky, slečny, ženy, které by si rády s námi zatrénovaly, hrály.

Ing. Eva Barborková, Mgr. Vendula Krejčí

Volejbalová smeč Radomyšl 2024

Volejbalový turnaj opět oživil antuková hřiště v Radomyšli dne 15. června 2024. Soutěže se zúčastnilo osm smíšených družstev z různých částí Čech (Příbram, Praha, Březnice, Písek a okolí, Plzeň, Strakonice a okolí). Týmy byly rozděleny do dvou skupin po čtyřech, kde hrály „každý s každým“ na dva vítězné sety do 25 bodů. Turnaj nabídl nejen napínavé zápasy, ale i skvělou atmosféru doprovázenou slunečním svitem a pozitivní energií. Po prvních zápasech se rozhořela grilovačka a hudba, čímž se vytvořila parádní volejbalová atmosféra.

Vítězem turnaje se stal tým Velká Turná s kapitánem Jonášem Celerým. Na druhém místě skončil tým Zelenáči s kapitánem Štěpánem Kalbáčem, na třetím místě tým Ruce v Kapce pod vedením kapitánky Katky Vrátné a na čtvrtém místě tým Ruptura pod vedením kapitánky Venduly Krejčí. První tři týmy obdržely medaile, dorty a putovní pohár, čímž bylo jejich úsilí skvěle oceněno.

Ing. Eva Barborková a Mgr. Vendula Krejčí

Okresní kolo turnaje v minikopané

Okresního kola v minikopané se účastnili žáci 7. až 9. tříd ve složení: Jakub Benedikt, Šimon Demetr, Daniel Stieber, Jan Pošta, Jakub Růžička, Jakub Kotrba, Jan Mrázek, Tadeáš Hřebíček, Matyáš Kloud, Matěj Krůta a Vasil Bosniak. Bohužel z jejich skupiny nepostoupili do vítězné „zlaté“ skupiny, ale s dalšími 5 týmy si zahráli ve „stříbrné“ skupině. Stříbrnou skupinu jednoznačně ovládli a byli v ní první. Celkově si tedy odvezli sedmé místo ze 14 přihlášených škol. Kluci hráli velice bojovně a zodpovědně. Za jejich výkony bych jim chtěla poděkovat.

Mgr. Monika Babková

Výročí osvobození v nádechu minulosti

V úterý 7. května se žáci 8. a 9. třídy vydali na exkurzi do Terezína. Cesta trvala cca. 2 - 3 hodiny. Po příjezdu na nás dýchla krutá historie tohoto místa. První co jsme navštívili, bylo muzeum ghetta. Zde jsme viděli hrůzné osudy židovských lidí, kteří zde byli vězněni. Poté jsme navštívili, pro mě asi nejzajímavější místo, krematorium a židovský hřbitov. Na jednu stranu toto místo působí krutě, ale na druhou stranu to pro ně bylo místem vysvobození. Následoval čas pro rozchod. Poslední část naší prohlídky spolu s průvodcem byla Malá pevnost, která za války sloužila jako vězení. Nejkrutější část Terezína. Zde Židé žili úplně všude, kde se dalo. Vypadalo to zde úplně děsivě a vůbec to nebylo příjemné prostředí. Cely zde byly malé, přesto v jedné místnosti mohlo být dokonce i 60 vězňů. V této části pevnosti byla kancelář dozorců, popraviště, cely vězňů, sprchy, marodky a také holírna. Celkem tímto místem prošlo 155 000 židů a 118 000 jich válku nepřežilo. Naprosto neuvěřitelné číslo. Nevím jak ostatní spolužáci, ale já jsem si odsud odvážela neuvěřitelný zážitek a jsem vděčná, že žiju až v této době.

Aneta Matoušková, 8. třída

Pohár rozhlasu mladší žačky a žáci

Dne 9. 5. 2024 se konal další ročník atletických závodů Pohár rozhlasu v Blatné. Naše výprava šestnácti závodníků bojovala ze všech sil. Obsadili jsme sedmé místo za družstva jak za žáky, tak i za žákyně. Nejvíce bodů dosáhl Bosniak Vasil 862 a obsadil třetí místo. Startoval ve třech disciplínách v běhu na 1000 m za 3:34,53, v běhu na 60 m 9.18 a ve štafetě. Za zmínku stojí i krásný výkon Babky Jakuba ve skoku vysokém 130 cm, Krůty Matěje v hodu kriketovým míčkem 43.90 m, Hřebíčka Tadeáše v běhu na 1000 m 3:33.81 a Karešové Elišky v běhu na 600 m v čase 2:13.78.

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Pohár rozhlasu starší žačky a žáci

Okresní kola atletických závodů Pohár rozhlasu, které se konaly v pátek 10. května, se účastnili žáci a žákyně 8. a 9. třídy. Obzvláště holky odjely na závody s oslabeným týmem, přesto dokázaly vybojovat předposlední místo a jejich výkony byly velmi kvalitní. Za jejich účast děkují Elišce Křížové, Elišce Medlínové, Kateřině

Kozákové, Natálii Červenkové a Radce Janové. Kluci odjeli o něco silnější, jejich umístění na 7. místě z 10 je velmi pěkné. Jako jednotlivec byl velmi úspěšný Šimon Demeter, který ve skoku vysokém předvedl výkon 166 cm a celkově se umístil na 3. místě. Družstvo kluků bylo ve složení Jakub Benedikt, Daniel Stieber, Matyáš Kloud, Pavel Mráz, Miroslav Puška a Matyáš Hlaváček.

Mgr. Monika Babková

Exkurze prvňáků do zoo Hluboká nad Vltavou

14. května 2024 jsme společně s 1. A navštívili Zoo Hluboká nad Vltavou. Děti viděly známá zvířátka, o kterých si ve škole povídáme. Některá si mohly i pohladit. Při besedě se blíže dozvěděly o životě želvy suchozemské, krajty královské a strašilky. Navštívili jsme i dětské hřiště, kde si děti užily prolézaček a různých atrakcí. Každý měl možnost občerstvení a posezení v restauraci. Výlet se vydařil i tím, že jsme měli krásné slunečné počasí.

Mgr. Ivana Třeštíková

Exkurze 6. a 7. tříd do Kutné hory

28. května žáci 6. a 7. třídy byli na exkurzi v Kutné Hoře. První na programu byla Sedlecká kostnice, zdobená ostatky 40 000 zemřelých. Rozhodně to nebylo pro slabé žaludky a byl zde i docela odpudivý zápach. Poté co jsme navštívili kostnici, dostali jsme se v dešti do Chrámu svaté Barbory, kde mě to osobně okouzilo. Byli zde nádherné detaily výzdoby. Po této zastávce jsme dostali rozchod. Pak jsme se přemístili do Muzea kutnohorských pověstí, duchů a strašidel, kde nás provedla jedna velmi příjemná paní. Vyprávěla nám o pověstech. Jako poslední ze 4 návštěv jsme byli v Muzeu stříbra, kde jsme si nejprve prohlédli pár expozic. Průvodkyně nám vysvětlila, jak haviři žili, co nosil atd... Po vyprávění jsme si na sebe vzali haviřské oděvy zvané perkytle a vydali jsme se do dolu. Po této zkušenosti jsme jeli domů.

Karolína Kováčová, 6.A

Ta naše stověžatá Praha aneb 7. třída na návštěvě u Karla IV.

V úterý 30. května se sedmá třída vypravila autobusem do Prahy. Naše první kroky vedly na Petřín. Prošli jsme kolem Petřínské rozhledny a podél Hladové zdi, jsme se vydali směrem na Pražský hrad. Na Hradčanském náměstí u sochy prezidenta, Tomáše Garriguea Masaryka, nás vyzvedla paní průvodkyně a vyrazili jsme na prohlídku Pražského hradu. V jejím interiéru jsme obdivovali například nádherný stříbrný náhrobek sv. Jana Nepomuckého, baldachýn, pod nímž byla korunována Marie Terezie nebo kapli sv. Václava i s dveřmi se sedmi zámky, za nimiž jsou uschovány české korunovační klenoty. Ty právě jsme vidět nemohli, ale ve Starém královském paláci jsme si prohlédli jejich repliky, které jsou pro laiky od těch pravých k nerozeznání. Byly nádherné. Zde

jsme si také na vlastní oči prohlédli Vladislavský sál a vstoupili do bývalé dvorské kanceláře. Postupně jsme prošli románskou baziliku sv. Jiří, Zlatou uličku až k věži Daliborce. Zde jsme si s husí kůží na rukou prohlédli mučičí nástroje. Po Starých královských schodech jsme pokračovali směrem ke Karlovu mostu a odtud na Václavské náměstí, kde nás čekal dvouhodinový rozchod. V 15:00 jsme byli objednáni do Musea fantastických iluzí. Smáli jsme se skoro všemu, co nás zde potkalo, až nás z toho břicha bolela. Po této prohlídce už nás čekala pouze cesta na Smíchov, a jelikož jsme měli ještě chvíli čas, dostali jsme poslední volno. Na závěr dne jsme všichni symbolicky zamávali Karlu IV. a vyrazili směr domů.

Aneta Matoušková, 7. třída

Beseda s odborníkem z jaderné elektrárny Temelín

Po předchozích skvělých zkušenostech s odborníkem z praxe, panem inženýrem Františkem Borovkou, jsme opět v letošním roce uspořádali projektový den pro žáky 8. třídy na téma jaderná energetika. Pan Borovka je zaměstnancem jaderné elektrárny v Temelíně. Na projektovém dni seznámil žáky s chodem jaderné elektrárny Temelín, vysvětlil jim principy fungování štěpení jádra, uložení jaderného odpadu a bezpečnost práce v Temelíně. Zároveň žáky motivoval k dalšímu studiu, aby si uvědomili, že budoucnost je ve vědě a technice.

Mgr. Monika Babková

Školní výlet druháků do Českého Krumlova

Druhé třídy společně se třetí třídou, se vydaly na nezapomenutelný výlet do Českého Krumlova, kde společně objevily řadu zajímavých míst. První zastávkou bylo muzeum Tortury, kde se žáčci setkali s temnou historií a mohli si představit, jaké hrůzy prožívali lidé v minulosti. Zvukové efekty, jako upálení čarodějnic nebo poprava mečem, umocnily autentický zážitek. Díky kombinovanému vstupnému mohli zároveň navštívit zrcadlové bludiště, které se nachází v Široké ulici. Toto bludiště jim dopřalo zažít iluzi nekonečných chodeb a optických triků. Vrcholem výletu však byla exkurze do Grafitového dolu. Všichni jsme byli vybaveni holínkami, ochrannými přilbami a důlními lampami. Důlní vlak nás zavezl do podzemí, kde jsme se dozvěděli o hornické historii na Česko-krumlovsku. Na vlastní kůži jsme vyzkoušeli, jaké podmínky horníky obklopovaly a jaké stroje mohli horníci využívat ke své práci. Viděli jsme také grafit a co se z něj vyrábělo. Celá exkurze byla fascinující a plná dobrodružství.

Mgr. Tereza Perná

Turisticko-zážitkový kurz 8. třídy

Jako každý rok jsme se 8. třída vydala na turisticko-zážitkový kurz. Letos jsme jeli do Osady Luh v Sušici. Na snídaně a večeře jsme chodili do restaurace Fuferna nedaleko od kempu. Obědy jsme měli v restauracích na Rabí, Svatoboru a zámku Hrádek u Sušice.

Každý den byl plný zážitků a zábavy, a hlavně hodně nachozených kilometrů. Pod dohledem paní učitelky Johany Šišpelové Irové a Kateřiny Vlažné Koptové jsme si kurz užili.

Žáci 8. třídy

6.A na fotoworkshopu

Za tajemstvím světa fotografie jsme se vydali do ateliéru známého strakonického fotografa Václava Krále. Zjistili jsme, že za krásnými fotkami je nejen spousta práce, ale i cit pro estetiku a obrovská trpělivost. Vyzkoušeli jsme si focení v zábavném foto koutku i stání modelem. Seznámili jsme se s druhy fotoaparátů a s historií fotografie, která pro nás nácitileté, kteří vyrůstají se smartphonem v ruce, byla chvílemi jen těžko představitelná. Ale pochopili jsme také, že fotka není jen obrázek, ale že v sobě skrývá příběh. Práce fotografů nás zaujala, a kdo ví, třeba za pár let bude někdo z naší třídy jedním z nich.

Klára Halgašová, DiS.

Dětský den ve školní družině

Sportovní stezka – sporty ve světě, tak zněl letošní název dětského dne, který jsme si pro děti připravili v rámci školní družiny. Akce představovala výjimečnou příležitost k podpoře zájmu dětí o různé sportovní aktivity a k rozvoji jejich fyzických dovedností. Děti si mohly vyzkoušet různé sporty, které jsou pro danou zemí typické jako například: střelba na branku, hod na koš, běh na určitou vzdálenost, slalom a mnoho dalšího. Akce nejenže přinesla spoustu zábavy a pohybu, ale také rozšířila obzory našich malých sportovců o mezinárodní sportovní kultury. Za celkové splnění všech úkolů byly dětem předány upomínkové diplomy.

Bc. Tereza Masáková

Exkurze kroužku Záchranář u hasičů ve Strakonících

Kroužek Záchranář se nespécializuje na žádné ze záchranářských odvětví, děti se učí a poznávají vše, co se tohoto tématu týká. Vzhledem k tomu, že celý tým byl na soutěži nováčkem, troufám si říci, že si neodvezl ostudu a domů přivezl 9. místo a už se mohly těšit na pondělí, kdy jsme vyráželi na další v pořadí již třetí exkurzi, tentokrát ke strakonickým hasičům. Ujal se nás vedoucí směny a vysvětlil dětem, jak funguje systém od nahlášení problému do chvíle, kdy hasiči vyjíždějí k zásahu. Prohlédli jsme si zásahová auta, děti si potěžkaly jednotlivé části výstroje. Čas utekl šílenou rychlostí a už jsme zkratkou přes vlakové nádraží šli zpět na autobus do Radomyšle.

Alena Šrámková

6. A na dobrodružství s technikou

Robot nám udělal cukrovou vatu, svařovali jsme trubky, vyzkoušeli práci na hrnčířském kruhu, putovali virtuální realitou, skládali 3d puzzle, pozorovali výrobu pečiva a uzenářských výrobků, vyzkoušeli, jaké to je v autě při nehodě, dávali první pomoc, nechali si zaplést copánky, zjistili, jak se vyrábí součástky pro letecký průmysl... vlastně nejen tohle všechno, ale i mnoho dalšího... Prostě jsme si užili skvělý den v Českých Budějovicích na akci Dobrodružství s technikou a domů si odvezli krásné zážitky.

Klára Halgašová, DiS.

Cyklistický kurz šestých tříd

Z šestáků se stali odvážní cyklisti a vydala se na nezapomenutelný cyklistický kurz do mlýna u města Stráž nad Nežárkou. První den se naši cyklisté ubytovali na mlýně a vydali se na okruh, který měřil 30 km. Trasa vedla malebnými vesnicemi, a naši borci si užívali nakonec i slunečného počasí a krásné přírody. Druhý den se vydali do neďalekého města Třeboň. Navštívili Schwarzenberskou hrobku a obdivovali krásu rybníka Svět. Na oběd si dali tradiční ovocné

knedlíky a poté se vydali na další km zpět do Stráže. Cestou se vraceli kolem rybníka Rožmberk a večer si u ohně udělali buřty a zpívali. Třetí den se vydali směr Chlum u Třeboně. Po obědě si občerstvili zmrzlinou a opět ujeli 42 km. Královská jízda je čekala ve čtvrtek, kdy se vydali do Veselí nad Lužnicí a zvládli 50 km. I přes deštivé počasí byli naši borci neúnavní. Poslední den se vydali směr Lásenice a svůj cyklistický kurz završili úctyhodnými 200 kilometry. Na kurzu je čekal také orientační závod na kole. I když počasí nepřálo, někteří se dokonce vykoukali v pískovně. Celý týden byl ve znamení bláta na oblečení a po těle, ale naši cyklisté si to užili do posledního kilometru!

Mgr. Monika Babková

Devátáci ve vlaku Lemkin

V pátek 14. 6. 2024 jela devátá třída do Strakonic, kde na vlakovém nádraží navštívila vlak Lemkin. Jednalo se o speciální projekt nazvaný podle polského židovského právníka Raphaela Lemkina, který je autorem termínu genocida a také hlavním iniciátorem Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidy, která byla podepsána v roce 1948. V rámci projektu žáci postupně prošli čtyři upravené nákladní vagony, ve kterých zhlédli krátké filmy týkající se genocidy dvacátého století (holocaust, hladomor na Ukrajině, genocida ve Rwandě atd.) a života pana Lemkina. Další informace se dozvěděli od velmi milého pana průvodce, který jim vše srozumitelně vysvětloval. Po prohlídce všech výkladových vagonů byly děti pozvány do pátého. Zde na ně čekal druhý pan průvodce, který s nimi shrnul formou diskuse vše, co viděly, a případně zodpověděl další dotazy. Smyslem projektu Vlak Lemkin je zabránit nárůstu nenávisti a násilí ve společnosti.

Mgr. Jitka Tetourová

Rozloučení deváté třídy na Vltavě: nezapomenutelný čtyřdenní kurz plný dobrodružství

Devátá třída se vydala na čtyřdenní výlet na Vltavu, který sloužil jako rozloučení před jejich odchodem na střední školy. I přes nečekané absence kvůli nemoci, které snížily počet raftů na tři, zůstala nálada výborná. Počasí žákům přálo a nikdo z účastníků nezůstal suchý ani na okamžik, což se stalo neoficiálním mottem výpravy. Hned první den přinesl výzvu v podobě stavby stanů, což se ukázalo jako zajímavý úkol. Pro některé žáky bylo zpočátku složité najít správný způsob, jak stan postavit, ale nakonec se všechny týmy s úkolem popasovaly a večer už stály u svých přístřešků, připraveny na noc. Snídaně probíhaly v rustikálním stylu – čaj z plynového vařiče a čerstvé rohlíky. Obědy se řešily za pochodu v místních kempech podél řeky, a večery byly věnovány přípravě večere na otevřeném ohni. Prvního večera si všichni společně uvařili výborný buřtůguláš, který dodal síly na další den. Druhý den přinesl nové dobrodružství při balení stanů, což pro některé bylo stejně náročné jako jejich stavění. Dále je čekalo splouvání několika jezů, které

představovaly nejen výzvu, ale také zábavu a příležitost prokázat své dovednosti na vodě. Jedním z vrcholů výpravy bylo proplouvání Českým Krumlovem. Den předtím si žáci prohlédli město z břehu a následující den měli jedinečnou příležitost vidět ho z vody. Přestože se počasí ke konci posledního dne pokazilo, neovlivnilo to nadšení ani skvělou atmosféru mezi žáky. Malá rozlučka proběhla úspěšně a připomněla všem, jak silná přátelství mezi nimi vznikla během společně prožitých let na základní škole. Tento čtyřdenní kurz na Vltavě byl pro ně nejen krásným rozloučením se základní školou, ale i možností zpečetit svá přátelství a vytvořit vzpomínky, které si ponесou s sebou do další etapy svého života.

Mgr. Monika Babková

Volejbalový turnaj smíšených družstev

Ve středu 26. června se uskutečnilo finále celoročního turnaje smíšeného volejbalu. Naši žáci se utkali v napínavých zápasech a dosáhli dvou remíz a dvou proher. Celkové součty bodů za celý rok byly neúprosné a naši hráči tak obsadili konečné 5. místo. I přes těžkou konkurenci a náročné zápasy předvedli skvělého týmového ducha a odhodlání.

Simona Svobodová, DiS.

Výšlap sedmé třídy na Boubín

Sice ve značně oslabené sestavě, ale přesto, se 25. 6. vydala sedmá třída zdolat jeden z nejvyšších vrcholů Šumavy – Boubín. Z Radomyšle jsme vyrazili vlakem na Kubovu Huť, která je nejvýše položenou železniční stanicí v celém Česku. Odsud už jsme po svých zamířili na 5 km dlouhé stoupání směrem k boubínské rozhledně. Z té se nám naskytl pohled na okolní šumavské kopce, dohlédli jsme až do Německa na Velký Javor, druhým směrem na jadernou elektrárnu Temelín a v dále za Strakonice se nám vykreslila i Radomyšl. Cestou zpět jsme zaskočili doplnit síly limčou v restauraci na Kubovce a znovu se vydali vlakem zpět k domovu.

Mgr. Martin Samec

Třetí a pátá třída přespávala ve stanech

Žáci 3. a 5. tříd se zúčastnili vzrušující akce v tábořišti Řepice. Po příjezdu jsme se vydali na nově upravené Pastelkové hřiště, kde si děti vyzkoušely svou pohybovou zdatnost a stabilitu. Večer jsme společně připravili táborák, opékali buřty a zpívali písničky za doprovodu kytary. Když se setmělo, děti se odvážily na noční bojovku, která byla plná napětí a úkolů. Všichni si to užili a překonali své strachy. Poté se všichni přesunuli do svých stanů a spacáků. Ráno jsme den zahájili sportovními aktivitami, které děti probudily a připravily na cestu zpět. Pěší výlet do Radomyšle byl příjemný a plný zpěvu.

Mgr. Markéta Schánělcová

Loučení devětááků v Radomyšli: poslední školní den plný emocí

Poslední školní den v Radomyšli byl pro devětáky nezapomenutelným momentem plným emocí. Na písničku „Síla starých vín“ od Škvorů si naposledy sešli školní schody, zatímco ostatní spolužáci a učitelé zvonili zvonečky na rozloučenou. Před školou se devětáci shromáždili, aby vyjádřili své poděkování učitelům za jejich trpělivost a péči, které jim věnovali po celých devět let. Nezapomněli ani na ostatní zaměstnance školy, kteří se o ně starali, ať už to byli školníci, kuchařky a další. Bylo to dojemné a upřímné poděkování za péči a podporu, která jim byla poskytována v průběhu jejich základního vzdělávání. Po rozloučení před školou se devětáci vydali na radnici, kde si od pana starosty vyzvedli svá poslední vysvědčení. Slavnostní obřad na radnici přidal na důležitost tohoto dne a podtrhl význam jejich dosažených úspěchů.

Po obřadu na radnici se všichni sešli ve školní jídelně, kde si naposledy společně vychutnali slavnostní oběd. Tato chvíle byla příležitostí k bilancování a vzpomínání na společně strávené roky. Připomněli si nejen své úspěchy a radosti, ale také prohřešky a drobné neplechty, které k jejich školnímu životu neodmyslitelně patřily. Devětáci zanechali na základní škole v Radomyšli hlubokou stopu. Jejich přítomnost byla plná činů, které obohatily školní prostředí, a radostí, které zanechali svým mladším spolužákům i učitelům. Nyní se vydávají na střední školy, kde je čekají nové zážitky, výzvy a příležitosti. Celý kolektiv základní školy jim přeje, aby se jim v další etapě jejich vzdělávací cesty dařilo přesně podle jejich představ a aby pokračovali v naplňování svých snů a cílů.

Mgr. Monika Babková

Sedmička hrála laser game v Českých Budějovicích

Poslední den před závěrečným vysvědčením jsme se vypravili se trochu vyblbnout do Českých Budějovic. Tam jsme navštívili herní centrum FunSpace. Ještě předtím jsme však rovnou z vlaku zamířili do nákupáku Mercury, kde holky vzaly útokem obchody s oblečením a kluci zase stánky s jídlem. Poté nás už čekal přesun do míst, kvůli kterým jsme se do Budějovic vypravili. Tam se odehrály série nelibostných soubojů v laser gamu i hry na závodních simulátorech. Po skončení her a gratulacích vítězům a jsme se na náměstí osvěžili u stánku se zmrzlinou. Splavení, vyčerpaní, ale spokojení jsme pak vyrazili zpět do Radomyšle s vidinou posledního školního dne.

Mgr. Martin Samec

Oslavy osvobození Sedlice 2024

Letošní Oslavy osvobození Sedlice se konaly ve dnech 8.–12. května. Ve středu 8. května proběhly pietní akty u domů sedlických hasičů Josefa Mastíka a Václava Jirotky, u pamětní desky americké armády a u pomníku obětem světových válek na náměstí TGM. U domu č.p. 235 na Husovně *připomněl ve svém proslovu br. David Maňhal, člen Jednoty ČsOL Strakonice 135.* výročí narození Josefa Mastíka, sedlického hasičského velitele a městského tajemníka, který byl za přípravu sedlického hasičského sboru na povstání proti Němcům zatčen klatovským gestapem a vězněn v policejní věznici pražského gestapa v Malé pevnosti Terežín, kde 4. května 1945 podlehl nákaze tyfem. Připomněl také zasloužilého člena současného SDH Sedlice p. Karla Ambruše, který podobně jako Josef Mastík byl velmi společensky aktivní i v dalších sedlických spolcích i jako člen zastupitelstva města Sedlice a který nás navždy opustil v září loňského roku. Následoval pietní akt u domu dalšího sedlického hasiče, župního náčelníka Václava Jirotky, který byl zatčen spolu s Josefem Mastíkem a zemřel po návratu z Terežína na tyfus. Následoval pietní akt u pamětní desky americké armády na radnici a u pomníku obětem světových válek na náměstí TGM. U pomníku obětem světových válek pronesli své proslovy okresní předseda KDU-ČSL Strakonice PhDr. Vladimír Hanáček a br. David Maňhal. Pietních aktů se také zúčastnili, velitel, členky a členové SDH Sedlice, starosta města Sedlice p. Vladimír Klíma, paní místostarostka Kateřina Brabcová, za Jednotu ČsOL Strakonice také br. Miroslav Šavrda a dobrovolníci v historických uniformách 4. obrněné divize armády USA a Čs. samostatné obrněné brigády z Velké Británie.

V pátek 10. května odpoledne byl pro návštěvníky přístupný dobový, vojenský americký tábor 4. obrněné divize armády USA, která Sedlici 7. května 1945 osvobodila. Kromě prezentace vybavení tábora, zbraní a vojenské techniky, převážně džípů a motocyklů, byla v táboře prezentována i Čs. samostatná obrněná brigáda z Velké Británie, která v Sedlici strážila demarkační čáru od července do října 1945 a čs. povstalecké jednotky Květnového povstání 1945. V sobotu dopoledne pak za účasti KVH 4. obrněné divize Plzeň, KVH *Šnajdrovci*, KVH plk. Ludvíka Fanty, KVH Hranickářského praporu 6 „Sibiřských úderníků“ a KVH 35. c.k. pěšího pluku Plzeň – 2. kompanie, technického oddílu proběhla bojová ukázka v parku před *škvořetickým zámekem a odpoledne v Sedlici u rybníka Martina za poštou.* Diváci tak byli svědky vyhlášení *Revolučního národního výboru v Sedlici, povolání dobrovolníků do místní povstalecké jednotky a boje, který svedla s Němci. Boj byl, ale marný, a tak se jednotka pod náporom německé přesily vzdala, byla odzbrojena a někteří její členové byli za odpor proti Němcům popraveni. Jednomu z nich se však podařilo uprchnout a přivolat pomoc amerických jednotek, která místní sedlické povstalce osvobodila.*

V sobotu v podvečer proběhla na náměstí TGM dobová módní přehlídka uniforem a dobové módy. Představeny byly americké bojové i vycházkové uniformy i uniforma Čs. samostatné obrněné brigády z Velké Británie a především dámská i dětská příležitostná móda, jak všední, pracovní, tak večerní a jeden lidový kroj. Večer pak ve dvoře Kupectví zahrála k tanci a poslechu kapela MHS (Mimořádná hrací schopnost). V neděli odpoledne se uskutečnila vycházka Po stopách osvobození Sedlice, kterou vedl místní badatel a historik David Maňhal, která provedla návštěvníky místy spjatými s osvobozením Sedlice, která jsou doložena na historických, dobových fotografiích. Chci tímto poděkovat městu Sedlice, jmenovitě p. starostovi Vladimíru Klímovi za veškerou organizaci Oslav osvobození, dále paní místostarostce Kateřině Brabcové a také všem dobrovolníkům čestné stráže i účastníkům pietních aktů, i těm, kteří účinkovali v bojové ukázce nebo vystoupili na dobové módní přehlídce i všem účinkujícím členům klubů vojenské historie.

Text: David Maňhal; fotografie: Daniela Turzová

Noc kostelů

Program v kostele sv. Jakuba měl letos dvě části. Po zahajovacím zvonění zvonů začala komentovaná prohlídka kostela, kterou tradičně vede David Maňhal. Letos, ale byla výjimečná tím, že se do výkladu zapojil také Vladimír Červenka. A také proto, že pozornost byla věnována dvěma letoším výročí, ke kterým byly pro návštěvníky připraveny i výstavy: 280. let od položení základního kamene kostela a 170 let od narození P. Františka Seyvaltera. Oba přednášející byli také autory brožurky o P. Seyvaltrovi.

Druhým bodem programu byla ochutnávka mešního vína. Na stolicích před kostelem byly kromě vína i drobné pochutiny. Kdo chtěl, mohl se zamyslet nad otázkami krátkého kvízu, kde byly otázky nejen o víně, ale také ze života P. Seyvaltra. Kromě chuťového zážitku byla odměnou pro návštěvníky také možnost popovídat si s druhými nejen o víně a také odnést si záložku do knihy s citátem a svitek s duchovním slovem.

František Jirsa

Divadlo v parku

Poslední červnový pátek patřil nejen dětem, ale i milovníkům divadla. Za krásného letního večera, v novém parku pod fotbalovým hřištěm, pod širým nebem, sehrál TYJÁTR Horažďovice úžasnou komedii Souborné dílo W. Shakespeara ve 120 minutách. Dorazilo přes 70 diváků včetně několika dětí a nikdo nelitoval. Divadelní přestavení bylo úžasné, což potvrdilo publikum, které se od začátku až po konec smálo, a obdařilo herce velkým potleskem během i na konci představení. Celé představení odehráli pouze 3 herci a smekáme klobouk před takovým výkonem. Opravdu neskutečný výkon. Děkujeme.

Město Sedlice, foto: K. Prexlová

Sousedské posezení

V sobotu 29. června se uskutečnil již 3. sousedské posezení s grilovačkou. Počasí bylo luxusní, snad až horko, ale bez deště a bouřek. Přípravy na tuto akci jsou začínají několik dní dopředu, kdy se čuník musí zabít a uchovat v chladu do soboty. Za to děkujeme Robertovi Štěpánovi ml, který nám každý rok vychází vstříc a o toto se postará. S přípravou směsi na grilování a samotné grilování má pod palcem pan J. Rejl, který panem s J. Brabcem a panem M. Beránkem připravují veškeré zázemí pro čuníka, tak aby maso bylo dokonalé a chutnalo.

Letos měl premiéru obecní gril, který pro Město Sedlice vyrobil Martin Hrouda ze Sedlice. I díky němu bylo letošní prasátko ugrilované včas a porce bylo možné vydávat každou půl hodinu bez dlouhého čekání. Ale jak určitě sami víte, při této akci nejde ani tolik o toho čuníka, ale o to, aby se občané a sousedé sešli, popovídali a užili si hezký večer. O to nám při této akci jde. A věříme, že se to každý rok daří. K poslechu i tanci hrál a zpíval pan A. Talafous s doprovodem.

Velké díky všem, kteří se na celé akci jakkoliv podílí, díky, díky....

Klub žen Sedlice a Město Sedlice, foto: K. Prexlová

Biatlon

Další ročník letního biatlonu se konal za pěkného počasí a přilákal nové i „staré“ tváře tohoto sportovního klání. Některé lyže i boty už za ty roky, co se biatlon pořádá, vzaly za své a někteří účastníci dojížděli i bez nich. Ale to neubralo soutěžícím na chuti si zazávodit a užít si legrace.

Zapsalo se 9 párů, narozených ve 20. i 21. století. Umístění: 3. místo Herman, Stěelec, 2. místo Matějovský, Matějovská, 1. místo Musil, Petrášek. Celý biatlon se uskutečnil bez zranění, nechyběla lůžka, stojka, trestá kola, hodnotné ceny a putovní pohár. Příjemné a zábavné odpoledne pro všechny zúčastněné i diváky.

Text i foto: S.O.V.A.

Sedlice a Bábinky z Radomyšle

V úterý 25.6. přijal Klub žen Sedlice pozvání od Bábinek z Radomyšle na nimi pořádanou výstavu „Hračky našich dětí“ v radomyšelském muzeu.

Linkovým autobusem jsme popojely do Radomyšle, kde pro nás muzeum otevřela p. Matoušková a další členky spolku Bábinek nás mile uvítaly.

Na výstavě se sešly opravdka krásné hračky, se kterými si hrály děti vyrůstající ve 20. století, převážně ze 70. a 80. let. Místnost plná nostalgie, vzpomínky na to, jak se děti těšily převážně na Vánoce, kdy hračkami byly obdarovány a o to více si jich vážily. Před odjezdem jsme stihly ještě studené občerstvení v místní hospůdce. Děkujeme Bábinkám za pozvání a budeme se těšit na viděnou při nějaké další akci.

Klub žen Sedlice, foto: K. Prexlová

Kaplička sv. Jana Nepomuckého v Holušicích

Kaplička v Holušicích je od roku 1836 zasvěcena sv. Janu Nepomuckému. Podle historických pramenů nahradila původní dřevěnou vížku a byla zbudována z prostředků místních usadlíků. V říjnu 1872 vyhořelo v Holušicích na návsi šest čísel popisných a společně s nimi požár zachvátil i věžičku kapličky. Pravděpodobně následky požáru jsou patrné v konstrukci dodnes. V říjnu 1881 byl ze zvonice sundán zvon a putoval na přelítí. Dne 7. ledna 1882 byl nový zvon vyzvednut panem Janem Písařkem v Nepomuku. Jeho první zvonění se konalo 12. ledna stejného roku. Od té doby proběhla v kapličce řada nedatovaných událostí. V roce 2023 se obecně aktivní občané za podpory MěÚ Sedlice rozhodli nahradit starý prasklinou poškozený zvon, což vyústilo v postupnou rekonstrukci celé kapličky. Nejprve byla odstraněna střešní krytina a vyčištěna podkrovní část klenutí. Následovala oprava krovu a pokládka nové střešní krytiny realizovaná panem Hroudou ze Škvořetic. Původní oplechování věže bylo opatřeno novým nátěrem a kříž byl potažen plátkovým zlatem. V opravách se pokračuje i v letošním roce, kdy byly odstraněny původní výmalby a budou provedeny opravy omítek a štuků.

Prosíme majitele dobových fotografií obce k jejich zapůjčení na výstavu související s plánovaným dokončením rekonstrukce. Obracet se můžete na pana Koubka č.p.47. Rekonstrukce kapličky vyvrcholí odpoledním slavnostním programem na místní posvícení v neděli 6. 10. 2024. Při něm proběhne svěcení a zavěšením nového zvonu. Tímto jsou k oslavě zváni hosté z širšího okolí.

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře

Městská knihovna Sedlice uspořádala ve středu 16. května 2024 slavnostní akci s názvem Pasování na čtenáře, které se zúčastnilo devět prvňáčků ze Základní školy v Sedlici se svou třídní učitelkou Mgr. Jitkou Kovalčíkovou. Doprovodil je také pan ředitel Mgr. Marek Charvát. Slavnostní pasování mečem provedl starosta města Vladimír Klíma. Paní knihovnice Hana Maršálková dětem předala pamětní listy a knihu spisovatelky Zuzany Pospišilové a ilustrátorky Ivety Autratové Kouzelné brýle. Děti přišlo podpořit mnoho rodičů a všichni se společně dobře bavili. Z pořízených fotografií byla v přízemí MěÚ v Sedlici instalována nástěnka.

Text: Městská knihovna Sedlice, foto: Marek Charvát

Prázdninová diskopárty

V pátek 28. června, přesně v den vysvědčení, připravil Klub žen Sedlice, z.s. oblíbenou diskotéku nejen pro žáky základní školy. V prostoru vyzdobené zahradní restaurace Na Velké hospodě se v půl páté odpoledne sešlo několik desítek dětí se svými rodiči, aby si pěkně zatančily. Čekají na ně dvouměsíční prázdniny plné zajímavých zážitků, tak proč to hned neoslavit? A že to byla jízda! Zajímavý taneční i soutěžní program si pro malé i velké připravila děvčata z DDM Strakonice, o hudbu se postaral Michal Trčka.

Text i foto: Kateřina Brabcová

Sedlice ožila pohádkovými postavami

Dne 8. června uspořádal Klub žen Sedlice, z. s. odloženou oblíbenou tradiční dětskou akci s názvem Cesta pohádkovým lesem. Ta se vždy koná u příležitosti Dne dětí. Bohužel, špatné počasí, které panovalo právě 1. června, nedovolilo pořadatelům akci uspořádat, ale naštěstí se to povedlo hned týden poté.

Na startu děti obdržely hrací kartu, se kterou postupně obešly třináct stanovišť rozestých v blízkém okolí města Sedlice. Na devíti z nich čekaly tradiční i netradiční pohádkové bytosti se svými úkoly – Indiana Jones, cirkusoví šašci i s principálem, princezna Elza z Ledového království, Mimoni, dudák Švanda se svou milou Dorotkou, hajný Robátko, Leontýnka se sádrovým trpaslíkem, bylinkářka Apolenka s čertem či kouzelný strom s houbou. Návštěvníci mohli navíc řešit také online úkoly ukryté po QR kódy. Ty byly celkem čtyři a obsahovaly pohádkovou křížovku, hádání pohádek podle obrázků, Večerníčkovu písničku nebo stavění pohádkových domečků.

Počasí vyšlo skutečně na jedničku, a tak dobré zábavě nic nestálo v cestě. Za splněné úkoly děti dostaly drobné odměny ve formě bonbónů, lízátek, jablíček nebo třeba poukázky na bezovou limonádu nebo oblíbenou sedlickou zmrzlinu.

Text: Kateřina Brabcová (Klub žen Sedlice, z.s.),
foto: Josef Brabec

Setkání seniorů v sedlické sokolovně

V sobotu dne 18. května 2024 se uskutečnilo již tradiční setkání našich seniorů. Akci uspořádalo Město Sedlice, o přípravu a realizaci se postarali zaměstnanci města i zastupitelé. Připraveno bylo výborné pohoštění, nechyběly chlebičky, koláčky ani nápoje. Všechny ženy byly při příchodu obdarovány – dostaly květinu od zastupitelů města. Slavnostní program zahájil starosta města Vladimír Klíma krátkým proslovem, poté následoval kulturní program, který si připravila místní mateřská školka pod vedením paní učitelky Jany Hálové. Dětičkám se vystoupení moc povedlo a byly odměněny nejen potleskem, ale také drobnými sladkými odměnami. K tanci a poslechu zahrála skupina You & Me. Jako překvapení vystoupila šikovná mladá saxofonistka Julinka Komrsková.

Město Sedlice, foto Kateřina Prexlová

Skvělá sezóna sedlických dorostenců

Letošní ročník okresního přeboru Auböck se týmu společenství Sedlice/Doubřavice velmi vydařil. Jen ta pověstná kapička štěstí

nakonec chyběla k ovládnutí celé soutěže, a tak naši brali „jen“ stříbrné medaile. Bohužel, těsně před koncem sezóny postihla tým velká marodka (onemocnělo šest hráčů základní sestavy), která přispěla k prohře, jediné v celé sezóně, v posledním zápasu proti týmu FK Čížová.

Za výborným výsledkem celé sezóny stojí skvěle sehraň tým hráčů pod vedením zkušeného trenéra Zdeňka Balouška ml., který s ním pracuje s kratší přestávkou již od přípravy. Právě jemu bych zde za chtěla jménem všech rodičů velmi poděkovat za jeho nasazení, obětavost, laskavost a přístup k hráčům.

V jarní sezóně absolvoval tým celkem 50 tréninků, 5 přátelských utkání a 8 mistrovských zápasů (6 výher, 1 remíza a 1 porážka). Nejlepším střelcem byl vyhlášen Tomáš Baloušek s 43 vstřelenými brankami, následován Jakubem Šlapákem (24 gólů) a Martinem Zemanem (11 gólů). Celkově tedy tým obsadil již zmíněné druhé místo se 36 body a celkovým skóre 107:19. Připsal si alespoň prvenství za nejlepší útok a nejlepší obranu v soutěži.

Hráče čeká jejich poslední sezóna v týmu dorostu, budeme jim tedy všichni držet palce, aby si ty vysněné zlaté medaile na krk přeci jen pověsili.

Za rodiče Kateřina Brabcová

Otavský plamínek 2024

V sobotu 4. května se konal ve Strakonících 17. ročník soutěže Otavský plamínek. Soutěžit přijelo 45 družstev a naše družstvo mladých hasičů se zúčastnilo po roce. Děti měly jeden trénink před soutěží. Opět byl připraven program pro děti (Záchraná služba, vojáci, Policie ČR). Vystoupení měly i strakonické mažoretky. Naše družstvo si sice medaili nepřivezlo, ale zato děti načerpaly nové zkušenosti a den si užily.

Tak zase za rok na viděnou.

MŠ Sedlice

Ještě, než došlo na prázdniny, stihli jsme v naší školce spoustu zajímavých akcí. Jedním ze zážitků byl výlet do Smrkovic u Písku. Byl to výlet do světa stromů a zvířátek. Děti byli nadšené ze strojů, které jim byli ukázány, a především je zaujala ukázka malých bažantích kuřátek. Bylo to pro nás velmi zábavné a přínosné dopoledne, na které budeme rádi vzpomínat. Další akcí naší mateřské školy byl

Dětský den, který pro nás uspořádali žáci deváté třídy. Také jsme si zahráli na sportovce, a to formou naší sportovní olympiády, za kterou byli děti odměněny diplomy. Předškoláci přespali ve školce, kde si pro ně paní učitelky připravily hru – šipkovanou, dále si na ohni opekli buřty a večer je čekala diskotéka a také bohaté občerstvení, které pro děti připravili rodiče – tímto jim moc děkujeme. Jako další akce nás čekala přednáška o Včeličkách a návštěva divadelního kroužku, který přijel s pohádkou - „Perníková chaloupka“. Dále jsme se v prostorách MŠ rozloučili s předškoláky. Byly jim předány medaile, pamětní listy, dárkové tašky a knihy s věnováním, aby na naši školku měli památku. Poslední červnové dny jsme si ještě zpestřili výbornou zmrzlinou. Všem přejeme krásné léto.

Za MŠ Sedlice Michaela Jariabková

Exkurze do Strakonické nemocnice

Dne 21. 3. 2024 žáci 2.stupně ZŠ T. G. Masaryka Sedlice navštívili nemocnici ve Strakonících. Zdravotní sestřička nás provedla dětským oddělením, poté nás zavedla do zasedací místnosti, kde nám pustila přednášku. Posléze jsme se přesunuli do pavilonu operačních oborů. Tam se nachází rentgen, CT, operační sály, porodní sály a odběry krve. Navštívili jsme magnetickou rezonanci v pavilonu operačních oborů a ARO. Na ARO jsme měli možnost vidět paní po brouče a s jejím svolením jsme mohli být u zavádění dýchací trubičky a navštívili jsme také pokoje na ARO. Dále nás provedli střední zdravotní školou, kde jsme měli možnost vyzkoušet resuscitaci, oblek simulace stáří a měření tlaku. Exkurze nás bavila a poučila nás.

Nela Loučková, 8. třída

Návštěva Hoslovic

Žáci 8. třídy Základní školy T. G. Masaryka Sedlice dne 2. května 2024 navštívili eko-farmu v Hoslovicích. Nejdřív zhlédli prezentaci o historii a důležitosti farmy. Farma je založená na chovu dobytka pro maso. Protože je farma eko, dobytek se chová na velkých rozlehlých loukách. Pečuje se o ně jako na divokém západě. Přijedou kovbojové s koňmi, takzvaní „honáci“, malá telata chytanou do las a naočkují. Dobytek se zahání do budov jenom na přeočkování, protože se musí každý jednotlivý kus jednou ročně zkontrolovat. Paní Terezie Daňková žáky vzala na prohlídku celé farmy. Viděli jsme stodolu, zimoviště pro jalovice, jezdeckou arénu a stáje. Dívky se postaraly o koně a vzaly je na krátkou projížďku okolo stáje. Zatím co chlapi se koukli na farmářskou techniku, nastlali boxy pro

koně a učili se lasovat. Zakončili návštěvu velice dobrým obědem v podobě hamburgerů s masem z chovného dobytka. Návštěvu si všichni užili, protože byla velice poučná a zajímavá z hlediska westernového jezdectví v České republice.

Viktorie Ředinová, 8. třída

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochu nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. Naši žáci navštívili školu v přírodě ve Střelských Hošticích, Řepici, Annín a Kašperk, ekofarmu v Hoslovicích, Laser arénu, rekreační areál v Dole, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidme Česko, žáci vystoupili na vítání občánků a setkání seniorů, v Městské knihovně v Sedlici byli prvňáci pasováni na čtenáře, sedmáci si připravili v rámci výuky vaření soutěž Prostřeno, která se velmi vydařila. 30. května se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky. Věřím, že od září svou činnost obnoví.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 28. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky na školním hřišti, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým o rok mladším nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Vladimíra Klímy. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad z života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí. Čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát

Akce se pořádá za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje, pod záštitou prvního náměstka hejtmána Mgr. Františka Taliře

Pozvánka na Krajkářské slavnosti do Sedlice

Srdečně Vás zveme 10. srpna do Sedlice na již VII. ročník Krajkářských slavností. A na co se můžete těšit? Čeká Vás zde celodenní program (10.00–17.00 hodin), zajímavá hudební a taneční vystoupení, řemeslnický jarmark a nebude chybět ani dětský koutek s atrakcemi pro naše nejmenší návštěvníky. Ze známých osobností vystoupí zpěvák Petr Kotvald, skupina České srdce a z tanečních vystoupení si nemůžete nechat ujít Michaelu Haladovou a Jiřího Grosse, vicemistry ČR v latinskoamerických a standartních tancích. Sedlická krajka, o.p.s. opět pro Vás chystá módní přehlídku, tentokrát na svatební téma. Představíme zajímavé krajkové oděvy a doplňky, určené převážně pro nevěsty. Součástí slavností je již tradiční soutěžní přehlídka v oboru paličkovaná krajka BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY na téma „Květiny pro nevěstu aneb svatební den v kraje“ a také slavnostně odhalíme nový přeshraniční projekt malých českých a bavorských krajkářek do 15 let „Hradní strašidla“. Obojí najdete v prostorách radnice. Další z výstav je přehlídka krajkových deček a ubrusů pod názvem „Krušnohorská krajka 1890-2024“, kterou najdete v kostele sv. Jakuba, výstava historických kočárků a panenek a výstava „Naše Sedlice“, umístěné v prostorách kupectví (historický dům na náměstí vedle radnice). Naše milé krajkářky budou po celý den předvádět výrobu paličkované krajky. Celý program najdete na našich stránkách www.krajky-sedlice.cz.

Navštivte nás druhou srpnovou sobotu a oslavte s námi tradiční řemesla, včetně toho krajkářského.

Těší se na Vás a srdečně Vás zve město Sedlice a Sedlická krajka, o.p.s.
Martina Srbová

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI

"Krajkobraní aneb hezky český"

10.8.2024

SEDLICE U BLATNÉ

10.00 - 17.00 hod. - prostory MěU Sedlice, náměstí a parku

Radnice - soutěžní přehlídka v oboru paličkovaná krajka Sedlice - 2024, prostorová krajka "HRADNÍ STRASIDLA" projekt jihočeských a bavorských krajkářek do 15 let

Budova "kupectví" - výstava histor. kočárků a panenek, výstava "NAŠE SEDLICE" Kostel sv. Jakuba - výstava "Krušnohorská krajka 1890 - 2024"

Přehlídka krajkových oděvů a doplňků na svatební téma, Ukázky výroby paličkované krajky, Vyhodnocení soutěžní přehlídky v oboru paličkovaná krajka Sedlice - 2024, Karikaturista, Fotokoutek, Dětský koutek, Řemeslný jarmark, Občerstvení

PETR KOTVALD kapela ČESKÉ SRDCE MICHAELA HALADOVÁ a JIŘÍ GROSS

vicemistry ČR v latinskoamerických a standartních tancích

MAJA ROSE s kapelou

Pošumavská dudácká muzika, Taneční soubor Evil Dancers,
Dětské divadlo Divočel, Vystoupení dětí ze ZŠ Sedlice

Akce se pořádá za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje,
pod záštitou prvního náměstka hejtmána Mgr. Františka Taliře

Klub žen Sedlice zve všechny děti i dospělé na

LOUČENÍ S PRAZDNINAMI

které se koná

V NEDĚLI 8. 9. 2024

od 13:00 do 15:00 na
fotbalovém hřišti v Sedlici

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
za děti si ručí rodiče

Klub žen Sedlice Vás zve na

SIRENY NA CESTÁCH

19. září 2024 od 19hod

KINO SEDLICE

Cena 390Kč
Rezervace u K. Prexlové
773 99 14 06

LINDA FINKOVÁ SANDRA POGODOVÁ JITKA ASTEROVÁ

Bojová ukázka dobývání škvořetického zámku

Na počátku byla historická fotografie z roku 1945, zachycující dvojici amerických vojáků ve společnosti někdejšího majitele škvořetického zámku Judr. Nováka, pořízená právě před vchodem do tohoto malebného sídla. A snad šlo o „řízení boží“, že se objevila zrovna ve stavení škvořetické rodiny Vylitů. Tam totiž bydlí i mladík Tomáš, kterého vojenská historie hluboce fascinuje. A nejen to. „Tomáš Vylita patří k partě příslušníků KVH (klubu vojenské historie), co jezdí už několik let do nedalekého města Sedlice. Tam pravidelně u příležitosti výročí konce druhé světové války předvádí veřejnosti živé tematické obrazy z onoho bouřlivého období,“ uvádí škvořetický starosta Jaroslav Chlanda. Podle jeho dalšího vyjádření právě iniciativa Tomáše Vylity přivedla spolek „přátel bílé hvězdy“ – takto 4. Obrněnou divizi z Plzně sem do Škvořetic: „Staré černobílé foto zpoza škvořetického zámku je velice zaujalo. Okamžitě se také vydali k areálu a konstatovali, že tohle prostředí je jako stvořené pro bojovou ukázku. Slovo dalo slovo a již loni jsme se domluvili na pevný termín akce. My jako obec jsme přislíbili z našeho rozpočtu uhradit část nákladů,“ dodává první muž Škvořetic.

A tak zásluhou mladého milovníka military stylu Tomáše Vylity

se v den „D“ shromáždili při unikátní premiéře „dobývání škvořetického zámku“ (které se ovšem ve skutečnosti nikdy neodehrálo) „křadlasové z US Army“ o počtu 17 mužů, dvanáct „rozhněvaných esesmanů“ a osm příslušníků československého odboje, včetně nezbytných jeepů s kulomety a ostatní mechanizace i zbrojního arzenálu. Pro autentičnost celé scény visel z horního patra hitlerovský prapor a nechyběly ani sestry Červeného kříže. V ukázce si tak trochu „mimo protokol“ zahrálo dokonce jízdní kolo, na kterém do zámeckého parku přijel jeden z diváků. Rozohněný československý odbojář, natolik stržený svou rolí, si ho cestou pro přivolání pomoci amerických posádek vypůjčil. Trocha improvizace nemůže škodit, není-liž pravda?

Skvělou podívanou před škvořetickým zámekem si nenechalo ujít na 200 návštěvníků. Obecní úřad Škvořetice nenechal nic náhodě – byla včas informována Policie ČR a zdejší občané obdrželi upozornění na omezení pohybu domácích zvířat v lokalitě, kde se nacházela „bitevní zóna“. Přítomny byly i hlídky dobrovolných hasičů. „Všem bych chtěl srdečně poděkovat. Pořadatelským složkám za pomoc, majitelům domácích mazlíčků za disciplínu. Zvláštní poděkování náleží stávajícím vlastníkům škvořetického zámku Jiřímu Novákovi a Michaele Jeřábkové, kteří umožnili nejen zinscenování bojové ukázky ve svém areálu, ale také ochotně umožnili zájemcům prohlídku vnitřních zámeckých prostor,“ poznamenal starosta Jaroslav Chlanda.

Mezi obecníci byli přítomni samozřejmě jednotlivci, kterým téma událostí okolo osvobození domoviny z nacistického područí je hodně blízké. Například Pavel Šlajz ze sousední osady Pacelice vzpomíná, jaké „poklady“ coby kluci on a jeho kamarádi objevovali na území sousedního lesa Křesovce: „Pro nás to mělo nedozírnou cenu. I když to byl v podstatě už jen šrot. Nosili jsme si domů dřevěné německé helmy, pásky z kulometu... A jakou radost člověku udělal kus rezavé finty,“ přibližuje si tyto okamžiky fanda military produktů ze starých časů.

Příjemné s užitečným v tento den spojil František Vejvoda (79 let) z Mračova. Houževnatý veterán trasu z domova do škvořetického parku zdolal v sedle silničního kola, což je při jeho věku jistě úctyhodný výkon. Posílil tak svou fyzickou kondici a za odměnu si nadělil nevšední divácký zážitek. Ostatně o soumraku nacistické moci na českém území může přispět také se svou „troškou do mlýna“. A skutečně přispěl. „Můj tatínek pracoval na dráze. Často vyprávěl o tom, jak mu v květnu 1945 dávali hloubkaři před nálety znamení, aby zastavil vlak. Maminka zase prožila chvíle, kdy američtí piloti létali těsně nad ní, strašili české holky a shazovali „jako odškodné“ balíčky s pochutinami.“ Ruští vojáci prý v této pohotové době bydleli přímo u nich v domě. Spolu s nimi také kapitán, jemuž fašisté vyvraždili celou rodinu: „Mě coby malého kloučka si oblíbil a dokonce si mě chtěl odvézt domů do Sovětského svazu.“ Otec Františka Vejvody za to, že u sebe ruské vojáky ubytoval a spolu s maminkou se o ně staral, dostal darem dva nádherné tažné koně: „Dodatečně dostal ještě originální sovětský samopal. No a nám klukům se ještě podařilo při průzkumu terénu najít kulomet a bedýnku patron. Měli jsme rovněž sovětskou pušku s bodákem. Pak nás někdo udal, že přechováváme zbraně. Maminka rázně hodila do rybníčku před naším stavením mnou „ukořistěný“ kulomet. Ale kampak na mně! Já jsem podle olejových skvrn na hladině odhadl místo, kde se kulomet ponořil. Hbitě jsme ho vylovili a vyčistili,“ směje se František Vejvoda.

K častým informacím v médiích, že během osvobození Čech příslušníci sovětské armády páchali na civilním obyvatelstvu zvěrstva, se staví střízlivě a opatrně: „Samozřejmě mohu hovořit jen o tom, co se dělo během roku 1945 u nás ve Žďárských Chalupách mezi Protivínem a Pískem, kde jsme žili. Pokud sovětské vojáky porušili nějakým způsobem disciplínu, hned přišel trest. V našem stavení byl kupříkladu sklep v zemi a ten sloužil jako arest pro jedince, kteří se provinili sebemenším způsobem. Stalo se, že jeden z Rusů pro své rozptýlení střílel samopalem našemu dědovi pod nohy, aby ho přiměl k tanci. A okamžitě si to odnesl! Pokud se o někom dá hovořit jako o častých bestiiích, tak to bohužel byli sami Češi. Zejména sdružení v tzv. „revolučních gardách“.

U nás se v lese ukrývali dva Němci. Gardisté je objevili a bez důvodu okamžitě zastřelili.“

V dobývání škvořetického zámku měl svou roli i Jiří Fanta z Českých Budějovic (54 let). Pro tuto bojovou ukázkou se stal na třicet minut „Oberscharführerem“, tedy nositelem jedné z vyšších poddůstojnických hodností nacistického vojska. „Z pohledu české armády se to rovná hodnosti praporčíka,“ vysvětluje ochotně velký milovník military stylu z „Klubu vojenské historie plukovníka Ludvíka Fanty“. Jejich organizace prý účinkuje v bojových akcích pro veřejnost hlavně na českém území, ale výjimkou nejsou ani zahraniční „mise“. Loni vystoupili na domácích scénách celkem patnáctkrát, za hranicemi pětkrát. „Je to otázka dohody. Jinak máme poměrně širokou oblast působnosti – představujeme příslušníky různých uniformovaných složek, ať už se jedná o armádu, policii nebo četníky. Zasahujeme do období dvacátých, třicátých a čtyřicátých let dvacátého století. Vedle hraných příběhů se zaměřujeme i na výstavy a přednášky s tématem vojenské historie. Figurovali jsme ale také jako příslušníci ozbrojených složek šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let – nevýjimaje třeba veřejnou bezpečnost. Pevné základní jádro našeho klubu tvoří šest osob a existujeme více než deset let,“ uvádí Jiří Fanta.

On sám je prý vlastníkem desítek uniforem. Ceny stejnokrojů se mohou podle jeho vyjádření vyšplhat až na sto tisíc korun: „Zrovna tak neatraktivní typy může člověk pořídit třeba za stokorunu. Kdo se chce věnovat takovému hobby, musí každopádně sledovat internet a neváhat chodit mezi lidi. Tam lze objevit leccjaké exponáty,“ hovoří na základě vlastní zkušenosti host z Českých Budějovic.

Ústřední postavou dobývání škvořetického zámku byl Petr Nachtmann z Plzně (56 let), předseda „klubu vojenské historie 4. Obrněné divize Plzeň“. „Od deseti let se zajímám o military téma. Má to určitou souvislost s příhodou, kdy otci v Plzni nedopatřením američtí vojáci zajeli psa. Hned následující den se o něho objevili a přinesli mu štěně,“ říká Petr Nachtmann.

Svůj americký jeep prý přivezl domů jako šrot a osobně ho dával dohromady: „Trvalo to tři roky. Jde o repliku podle originálu na propan-butan a kyslík.“ Při bojové scéně ve škvořetickém parku seděl za kulometem tohoto vozidla právě Tomáš Vylita a vydatně „kropil“ útočící esesáky.

Petr Nachtmann je členem klubu vojenské historie od roku 2001. „Předtím jsem patřil do klubu přátel americké armády. Vlastním originální uniformu a také slavnostní vycházkovou uniformu,“ upřesňuje.

Nelze si takovou scénu, situovanou do vojenské historie, představit bez výrazného podílu sedlického historika Bc. Davida Maňhala, taktéž člena Československé obce Legionářské. I v bojové premiéře u škvořetického zámku ztvárnil důležitou roli ve skupině českých vlastenců. O jeho záslužné činnosti i podílu na podařeném průběhu vojenské akce ve škvořetickém parku pojednává následující rozhovor s ním (viz přílohu).

Bojovka, znázorňující dobývání škvořetického zámku, diváky velmi zaujala a setkala se s bouřlivým aplausem. Už nyní se hovoří o opakování military novinky v příštím roce. Živý zájem je na obou stranách.

Rozhodně není na škodu připomínat si milníky vlastní historie jakýmkoliv způsobem. Aby byly varováním pro současnou a budoucí generaci, aby zapověděla opakování starých křivd a chyb.

Jenže ono se to přesto nějak nedaří. Protože lidé přes zdůrazňovanou vysokou dokonalost stále zůstávají jaksí nedokonalí. A nepoučitelní!

Bojová ukázka – rozhovor

Kdo vytvořil osnovu celého příběhu dobývání škvořetického zámku? Jak moc se autor či autoři nechali inspirovat skutečným průběhem konce druhé světové války v této obci?

Rámcovou osnovu vytvořil předseda Klubu vojenské historie (KVH) 4. obrněné divize Plzeň, kapitán Petr Nachtmann. Já jsem byl autorem konkrétních úvodních dobových scének a části, ve které účinkovali čs. povstalci. Volně jsme tak sehráli scénku podle skutečné události, kdy ve Škvořeticích došlo při vykládání zbraní místními povstanci k samovýstřelu zbraně, která jednoho z nich zabila. Ostatní části scénky jsem sestavil podle toho, jak vyhlášení RNV i ustavení místních povstaleckých jednotek Květnového povstání proběhlo např. v Sedlici, i jiných místech a jak o tom máme záznamy v kronice. Ne vždy jsem se držel historických faktů při volném divadelně-historickém ztvárnění to ani není možné. Ale na základě znalosti historických faktů jsem promluvy jednotlivých postav i scének vytvořil dle toho, jak by to asi pravděpodobně proběhlo a aby to zároveň bylo atraktivní pro diváky.

Jaká byla vaše osobní role při přípravě „scénáře“ dobývání škvořetického zámku a jakou roli jste vytvořil v celé bitevní epizodě?

Připravoval jsem dobové úvodní scénky vyhlášení RNV a částečně koordinoval i roli povstalecké jednotky. Povstaleckou jednotku nám sehráli členové KVH Hraničářského Praporu 6 Sibiřských úderníků a KVH 35. c. k. pěšího pluku Plzeň, 2. kompanie-technického oddílu, Německou stranu ztvárnili členové KVH „šnajdrovci“. Zahrál jsem si předsedu místního RNV (Revolučního národního výboru).

Ve scéně si zahrál i jízdní kolo. Mohl byste tento fakt přiblížit a okomentovat?

Jízdní kolo bylo použito pro dopravu spojky místních povstalců a přivolání pomoci amerických jednotek. Nebylo úplně dobové (ze 40. let), zapůjčené od místních. Kolo, které jsme použili v loňském roce do bojové ukázky v Sedlici, jsem tentokrát neměl k dispozici.

Mohl byste mi sdělit něco o dobovém oblečení účastníků bitvy a něco o zbrojním arzenálu?

Účastníci bitvy byli oblečeni, jak ve vojenských uniformách příslušných armád – německé a americké, tak v dobovém civilním oblečení. U amerických vojáků to byla polní bojová uniforma M1943 s ocelovou přilbou M1 a bojové šněrovací boty z hnědé kůže, jejichž součástí jsou i spinky. U německých vojáků to byly většinou uniformy v barvě polní šedi doplněné maskovacími převlečníky atd. U povstalecké jednotky to byla kombinace uniformy a vojenské výstroje a výzbroje rakousko-uherské armády, německé armády i čs. prvorepublikové armády. Co se týká výzbroje, použity byly americké pěchotní zbraně, pušky M1 Garand, M1 Carbine (karabina), samopaly M1928 Thompson i americké těžké kulometry na vojenské technice i lehké kulometry M1918 BAR (Browning Automatic Rifle). U německých vojáků pak pušky KAR 98 Mauser, samopaly MP-40 a další zbraně.

Kolik osob se podílelo na vytvoření bojové scény, kolik zbraní bylo použito?

Bylo to přibližně 30–40 osob a přibližně stejný počet zbraní.

Kolika vzpomínkových akcí u příležitosti konce druhé světové války jste se letos zúčastnil a v jakých rolích?

Účastnil jsem se letošních Slavností svobody v Plzni v uniformě čs. pilota RAF v táboře RAF i dalšího programu Slavností svobody (zahájení, mše sv. za válečné veterány a oběti válek, Convoje of Liberty), účastnil jsem se pietních aktů v Radomyšli za místního rodáka pilota RAF Jana Matějku a oběti 2. světové války. Organizoval a účastnil jsem se pietních aktů k 79. výročí ukončení 2. světové války v Sedlici a výrazně se podílel na programu Oslav

osvobození Sedlice (prezentoval jsem v dobovém vojenském táboře Čs. samostatnou obrněnou brigádu z Velké Británie a čs. povstalecké jednotky Květnového povstání 1945, účinkoval v bojové ukázce v Sedlici, organizoval a vystupoval jsem na dobové, módní přehlídce, vedl jsem historickou vycházku Po stopách osvobození Sedlice).

K těmto akcím lze zařadit i vzpomínkovou akci ze soboty 13. dubna ve Lnářích, při které byli připomenuti vojáci Čs. samostatné obrněné brigády, pánové Haferník, Faja, Kolár, kteří se ve Lnářích dočasně nebo trvale usadili nebo odsud měli manželky. Vzpomínka byla spojená i s připomínkou lnářských obětí 2. světové války. Zde jsem se podílel na organizaci a za Jednotu ČSOL (Československé obce legionářské) Strakonice jsem se účastnil pietních aktů. Tato akce letos ve Lnářích nahradila květnové oslavy osvobození Lnář, z důvodu výstavby křižovatky a rekonstrukce pomníku obětem válek.

Proč jste si vybrali zrovna objekt škvořetického zámku a tuto obec?

Obec Škvořetice a místní zámek si oblíbil velitel KVH 4. obrněné divize Plzeň, p. kapitán Petr Nachtmann, proto se rozhodl po domluvě se správcem místního zámku a p. starostou Chlandou zde bojovou ukázkou uspořádat. V roce 2022 jsem byl zprostředkovatelem seznámení p. Nachtmanna s Tomášem Vylitou, škvořetickým občanem, který jako reenactor ztvárňuje 101. americkou výsadkovou divizi a v loňském roce také poprvé ztvárnil v řadách KVH 4. obrněné divize amerického vojáka této jednotky a účastnil se loňské bojové ukázky v Sedlici i letošních bojových ukázek v Škvořeticích a v Sedlici.

O loňských Oslavách osvobození také poprvé „vojáci“ z KVH 4. obrněné divize Plzeň škvořetický zámek navštívili. A část členů tohoto KVH pak v červnu loňského roku v objektu zámečku nafotila dobové-retro fotografie představující boje 101. americké výsadkové divize s Němci v objektu zámku, který představoval zámek ve francouzské Normandii v červnu 1944.

Pacelické Cyklohrátky

Travnaté hřiště v sousedství pacelického Obecního domu je po většinu roku osiřelé a osamocené. A to i přesto, že se jedná o rozkošný kousek země, kde nechybí ani nápadité hrací prvky pro děti a nezbytný venkovní inventář. Ze strnulosti ho ale spolehlivě vysvobodí a životem v nejkrásnější podobě naplní vždycky v máji „Cyklohrátky“ – sportovní odpoledne pro mladé cyklisty i cyklistky. Ani letošní 13. ročník nebyl v tomto ohledu výjimkou. Svůj zápal, vitalitu a také smysl pro pravidla fair play si zde letos tříbilo 35 chlapců a děvčat.

Kámen úrazu představoval kelímek s vodou

Jako vždycky „Cyklohrátky“ zahajovala jízda zručnosti, rozložená pěkně do celé plochy hřiště. Architektem kolařské dráhy je obecní zaměstnanec Josef Hora a jeho veleřídlo sklízí po všechny ročníky uznání jak dětských závodníků, tak jejich rodičů.

Jízda zručnosti se skládá ze slalomu mezi plastovými kužely, přenášení kelímku s vodou ze stojanu na stojan, zúženého koridoru, hodů tenisákem do otevřené nádoby a konečně přejezdu tzv. „houpačky“ (fošna na kulatině). Pro zesílení motivace soutěžících vypořádat se s úkoly co možná s největší cití pořadatelé přikročili hned při prvním ročníku cykloakce k penalizaci chyb na trati. A tak se šlápnutí na zem, neobjetí či poražení kužele, upuštění kelímku s vodou a sjetí z houpačky shodně postihuje deseti trestnými vteřinami. Naopak dobře umístěný tenisák v otevřené nádobě přinesl jezdcům deset vteřin k dobru.

Kamenem úrazu pacelické jízdy zručnosti se znovu ukázal být přenos kelímku s vodou. Tento poměrně náročný úkon se povedl málokomu. Proto každý úspěšný jedinec sklídl bouřlivý potlesk přihlížejících.

Logicky zjednodušená verze absolvování jízdy zručnosti byla přiznána těm nejmenším účastníkům do šesti let. „Mláďata“ svá kolíčka nebo odrážedla poháněla pouze vstříc nejbřilantnější

rychlosti, bez plnění zmíněných úkolů. Nadto své miláčky mohli na trase doprovázet rodiče a v případě potřeby jim i pomoci z úzkých. Každopádně pořádně silným hnacím motorem bylo pro cyklistický „potěr“ mohutné povzbuzování z jejich úst.

Premiéra Jakoubka Karbana

Na 13. ročníku pacelických „Cyklohrátek“ započal svou jistě oslnivou budoucí cyklistickou kariéru teprve tříletý Jakoubek Karban z Blatné. Má k tomu ty nejlepší předpoklady. Už proto, že rodina Karbanů je s cyklistikou spojena takřka „pupeční šňůrou“. Cyklistika představuje pro tyto velké sportovní nadšence dokonce chléb v podobě obchodu a servisu kol na blatenské třídě J. P. Koubka. Tady jsou ty geny, panečky, poctivé!

Jeho věková kategorie byla v Pacelicích nejpčetněji zastoupena. Drobečků do 4 let vyrazilo na start hned šestnáct. Premiéra vynesla Jakoubkovi devátou pozici. „*Moc se mu to líbilo. Je z toho dokonce tak nadšený, že se hned po vyhlášení výsledků zajímal o datum další podobné akce,*“ zářil spokojeností jeho otec Pavel. „*A taky se moc těšil na opečeného buřta,*“ dodával vzápětí s poukazem na skvělý táborák, kde si na své přišly chuťové pohárky většiny přítomných. Na svůj věk Jakoubek Karban projevuje skutečně pozoruhodný zájem o cyklistiku: „*Sám si myje své kolo. A u mě v dílně dokonce pomáhá leccos poštelovat při servisu. Tím samozřejmě získává zdravý vztah k tomu sportu jako celku,*“ je hrdý na svého potomka Pavel Karban ml.

V Pacelicích Jakoubka Karbana bohužel minula druhá část „Cyklohrátek“ – rychlostní závody okolo vesnice: „*Po jízdě zručnosti už toho měl dost, byl hodně unavený. Napoprvé tahle zkušenost bohatě stačila,*“ konstatuje jeho otec a vzor.

Mladým dámám cyklistika sluší

Kupodivu se tentokrát v Pacelicích nezaregistroval do elitní kategorie 13 až 15 let žádný mládenec. Čest celého „stavu“ tak musely zachraňovat příslušnice něžného pohlaví – Klára Sedmihradská z Laciné a Kateřina Jeníčková z Chlumu. Ale ty se, věru, nenechaly zahanbit. Jízdu zručnosti si podaly s opravdovou elegancí a přitom dosáhly na výborný čas. Jedinými dílčími nezdary se staly dva polibky „matce zemi“ ze strany lady Kláry. Ale jak by podotkl klasik a taky komunisti. „*Když se kácí les, padají třísky!*“ Třináctileté cyklistky si hravě poradily i se strmým stoupáním na své trase rychlostního závodu, vedoucího až za vesnici. Slovy jednoho z pořadatelů: „*Aby ty jisté medaile nebyly zadarmo!*“ Tady si děvčata prohodila pořadí a tak každá měla jednu zlatou, což bylo spravedlivé.

Kateřina Jeníčková z Chlumu ovládla bravurně právě jízdu zručnosti, kdy předvedla bezchybný a stoprocentně čistý výkon. Po absolvování dovednostní dráhy se svěřila s tím, že do Pacelic na „Cyklohrátky“ s maminkou jezdila už jako malá: „*Nějaký čas jsme potom vynechaly, to je pravda. Teď mám před sebou ještě dva možné starty a ty bych si ráda patřičně užila.*“ Dále uvedla, že cykloturistika ji sice oslovuje, nicméně do žádných výkonnostních „pecek“ se nepouští: „*Beru to na pohodu. Spontánně si řeknem s kamarádkami nebo rodinou, že se někam vydáme a to uskutečnime. Moc se mi třeba líbila dovolená na Lipně, kde kolo nesmí chybět.*“

Ceremoniál se všim všudy

K dětským „Cyklohrátkám“ v Pacelicích neodmyslitelně patří pořádný ceremoniál pasování těch nejlepších jedinců v každém ročníku. Čím pestřejší, tím větší motivace do budoucnosti. I když hrdiny sportovního odpoledne v Pacelicích byli bezesporu všichni zúčastnění mladí cyklisté, výsluní bylo předurčeno jen některým. A 13. ročník opanovaly tyto děti: Jízda zručnosti „Mláděta A“ do 4 let: 1. Josef Chlanda z Dobšic, 2. Dorotka Braunová z Blatné, 3. Jan Leopold z Blatné. „Mláděta B“ 5 až 6 let: 1. Edward Oberfalcer z Blatné, 2. Jan Chlanda z Dobšic, 3. Charlie Kuželka z Blatné. Kategorie 7 až 9 let: 1. Ondřej Furst z Blatné, 2. Rozárka Chlandová z Dobšic, 3. Jiří Šindler z Blatné. Kategorie 10 až 12 let: 1. Lukáš Lipavský ze Škvořetic, 2. Natálie Sedmihradská z Laciné,

3. Jan Mikeš ze Škvořetic. Kategorie 13 až 15 let 1. Kateřina Jeníčková z Chlumu, 2. Klára Sedmihradská z Laciné.

Rychlostní závody okolo vesnice „Mláděta A“ do 4 let: 1. Laura Oberfalcerová z Blatné, 2. Josef Chlanda z Dobšic, 3. Rozálie Braunová z Blatné. „Mláděta B“ 5 až 6 let: 1. Edward Oberfalcer z Blatné, 2. Jan Chlanda z Dobšic, 3. Charlie Kuželka z Blatné. Kategorie 7 až 9 let: 1. Ondřej Furst z Blatné, 2. Adam Murárik ze Škvořetic, 3. Jiří Šindler z Blatné. Kategorie 10 až 12 let: 1. Lukáš Lipavský ze Škvořetic, 2. Natálie Sedmihradská z Laciné, 3. Jan

Mikeš ze Škvořetic. Kategorie 13 až 15 let: 1. Klára Sedmihradská z Laciné, 2. Kateřina Jeníčková z Chlumu.

13. ročník „Cyklohrátek“ uspořádali PROSPORT Blatná, Obec Škvořetice a Jednota Orel Strakonice. Srdečné poděkování náleží plným právem za odvedený velký kus poctivé práce a skvělou organizací těmto jedincům: Josef Hora z Pacelic, Hana Koubková a její druh Tomáš z Pacelic, Josef Šlehofer z Pacelic, Anton Murárik st. a jeho paní ze Škvořetic, Pavel Lexa z Pacelic a Radka Kocúrová z Blatné.

Samozřejmě poděkování patří i sponzorům celé akce, jejichž zásluhou se mohly děti radovat jak z trofejí v podobě pohárů, medailí a diplomů, tak hodnotných věcných cen. Jsou to: Obec Škvořetice, BP - SERVICE Roman Pojer Blatná, Cyklosport Karban Blatná, DURA Automotive CZ Blatná, KONET Blatná, Ladislav Kratochvíl - EKO Blatná, LEIFHEIT s. r. o. Blatná, Cyclo Schein, Nase kolo.cz - Cyklosport „Na skalčanské“ Blatná, Petr Soukup-Cyklosport Blatná, Jindřich Pavel- Cykloservis Blatná, manželé Vetešníkoví Blatná, Svět dětí a sportu Blatná.

A konečně díky i čestnému hostovi odpoledne – Vladimíru Hanáčkovi ze Strakonice, předsedovi Jednoty Orel Strakonice. Ten mimoto, že malým cyklistickým závodníkům na pacelické půdě předával ceny zaimponoval všem přítomným faktem, že sám ve značné míře holduje aktivně cykloturistice.

Jan Ámos Komenský reformoval školství ve smyslu hesla: „Škola hrou.“ Podobně to mají nastavené i v Pacelicích. Přidali si jen přídomek: „Cyklistika hrou a řeholí“. Aby byl sport sportem, musí totiž i trochu bolet. A je dobře si na to zvykat už v útlém dětství. Ona i odměna za projevenou snahu je potom o hodně sladší a víc zahřeje u srdce.

Putovní pohár pacelické „Zlaté mušky“ má nového držitele

Zatravněné hřiště v malé osadě Pacelice se stalo na sklonku května dějištěm již 14. ročníku závodů ve střelbě ze vzduchovky „Zlatá muška“. Tuto akci opět zorganizovaly PROSPORT Blatná, Obec Škvořetice, Jednota Orel Strakonice a Sportovně-střelecký klub Blatná. Soutěžící byli rozděleni do pěti kategorií: předškolní děti do 5 let, mladší žáci 6 až 10 let, starší žáci 11 až 15 let, muži a ženy. Mimoto se střelilo zvlášť ze zlamovacích a zvlášť ze sportovních vzduchovek. Obsah závodu tvořila střelba vleže na papírové terče – pět zkušebních ran, následně deset ran naostro. „*V minulosti jsme přičleňovali ještě druhou disciplínu – střelbu na sklapovací figurky na čas. Ale protože se ukázalo tohle spojení jako časově příliš náročné, zůstali jsme jen u klasické části. Vždyť loni sem přijelo více jak šedesát střelců, předloni dokonce sedmdesát,*“ uvádí Marek Novotný z Blatné, ředitel pacelické „Zlaté mušky“, elitní člen Sportovně-střeleckého klubu a úspěšný závodník na palebných polích.

Airsoftový koncert jako bonus

Ještě předtím, než 42 zaregistrovaných borců postupně zalehlo na připravené pozice, proběhla ukázka prvotřídního ovládnání

airsoftových pistolí v podání členů dětského kroužku Marka Novotného. Jeho svěřenci si počínali vskutku obratně a zkušeně. Leckterý slovutný pistolník z Divokého Západu by se s nimi nemohl měřit. A nainstalované sklapovací terče padaly rychlostí takřka kosmickou. Marek Novotný mohl být a také byl se svými svěřenci nadmíru spokojen. „*Náš kroužek funguje už tři roky. Ke dnešnímu datu pracujeme s dvaadvaceti mladými talenty,*“ informoval po vystředání všech zainteresovaných jednotlivců.

Sám Marek Novotný má ve sportovně-střelecké branži velmi dobré jméno. Dnes sedmačtyřicetiletý aktivista železných nervů a ostřížního zraku „vyfasoval zbroják“ ve svých 21 letech. A od té doby se píše jeho soukromá závodní kronika. „*V posledních letech bohužel na závody zbývá málo času. Absolvuji jich cca deset ročně,*“ usmívá se jakoby omluvně čilý průkopník tohoto sportu.

Situace na 14. ročníku „Zlaté mušky“ ho naplnila optimismem a radostí: „*Těší mě, že tady vidím řadu pravidelných účastníků. Pravda, někteří dětští závodníci už odrostli a začali se zajímat o jinou zábavu. Místo nich ale nastoupila nová vlna začátečníků, což signalizuje stálou atraktivnost našeho odvětví,*“ libuje si.

Vypadá jako Jeep, ale je to Ford

Již počtvrté v historii „Zlaté mušky“ vypomáhal řediteli závodu Marku Novotnému s nefalšovaným nadšením Aleš Krejčí (36 let) z Bezdědovic. „*Co bych neudělal pro svého bývalého učitele a pro military hobby, co je vlastně náplní mého života?*“, vznáší otázku správný chlap, který celých 17 let pracuje coby voják z povolání a na zahraničních misích projel během kariéry cca 30 zemí světa. Byl a je součástí i četných dalších projektů – například se zapojil do organizace branného dnu při blatenské škole J. A. Komenského. Do Pacelic nejedí ale jen jako pořadatel. Bere s sebou pravidelně věrného druha na čtyřech kolech, který tu představuje vítanou atrakci zejména pro ty nejmenší. Na první pohled americký Jeep. Ve skutečnosti ovšem „FORD M151-MUTT“, což je přece jen rozdíl. Nicméně Aleš Krejčí si na chybnou „diagnózu“ svého miláčka od veřejnosti už přivykl a nenamáhá se dotyčné opravovat.

Jak k němu ale přišel? „*Koupil jsem ho po návratu z jedné mise u nás v Čechách od jistého staršího pána. Ten si mně ale před uzavřením obchodu náležitě podal! Vyzkoušel mně ze všeho možného a nemožného, aby si byl jist, že náležitě rozumím technické stránce a budu schopen ho v případě potřeby sám opravit. Pak přišla na řadu dokonce teorie vojenství – musel jsem prokázat znalosti například o válce ve Vietnamu. Teprve potom mi vůz s klidným srdcem prodal,*“ směje se při vzpomínce na „soukromou maturitu“ bezdědovický dobrodruh každým coulem.

Aby se khaki Ford po dobu pobytu na pacelickém hřišti nenudil a dětem se dostalo nádherného zážitku, Aleš je ochotně vozil okolo vesnice. „*Víc srandy a radosti udělá tohle, ‘žihadlo’ v terénu. To je moje zásada,*“ říká spokojený kupec vozidla z roku 1967.

Čistá stovka – dvakrát „vykropená“

Při 14. ročníku „Zlaté mušky“ došlo k situaci, kterou lze řadit plným právem k „nočním můrám“ rozhodčích. Plný stav, tedy čistou stovku bodů „vykropili“ v terčích hned dva borci: Týnka Novotná (12 let) z Blatné a závodník a pořadatel v jedné osobě Josef Koptýš (44 let), rovněž z Blatné. A včil mudruj!

Porotci tedy mudrovali, až jim vlasy na hlavách doutnaly. Po pečlivé rozvaze padl tento verdikt: Putovní pohár „Zlaté mušky“ a titul hlavního vítěze se přiznává Týnce Novotné z Blatné!

Leontýna Novotná neskrývala upřímnou radost a zároveň známky překvapení: „*Očekávala jsem maximálně vítězství v kategorii, ale putovní pohár tedy ne! Nevěřím tomu, že se na mně štěstěna usměje i napřesrok a cennou trofej obhájím. I když sport je oblastí neomezených možností a náhod,*“ svěčila se ještě před závěrečným ceremoniałem sympatická závodnice. Vedle vzduchovky dokáže mladá dáma úspěšně zvládnout i několik dalších sportovních zbraní – samozřejmě pod dohledem a za asistence otce, z jehož arzenálu pochází. Velice ji baví airsoft, kdy pilně trénuje každé úterý v kroužku na DDM Blatná.

Josef Koptýš jako správný gentleman a sportovec kolegyni „ve

zbraní“ putovní pohár srdečně přál: „*Letos jsem tady v Pacelicích potřeť. Loni se mi podařilo získat stříbro, můj úvodní ročník mi bednu nedopřál.*“ I on se rozhodl sloužit vlasti jako voják z povolání. Momentálně působí na pozici zdravotníka. „*Stejně jako Marek jsem si vyzvedl ‘mokřý’ zbrojní průkaz ve svých 21 letech,*“ uculuje se další z party akčních osobností Blatenska. Do té doby prý „ilegálně“ trénoval uvnitř domácí stodoly. Na svůj třetí ročník přivedl i své potomky – syna Josefa a dcerku Elišku. Ti se ale na rozdíl od něho neumístili. Zároveň to pro něho byl premiérový start na veřejné akci se sportovní vzduchovkou. Loni dosáhl významného úspěchu ve Vsetíně na Mistrovství ČR v airsoftové střelbě „ACTION AIR“, kde ukořistil bronzovou medaili.

Putovní pohár „Zlaté mušky“ měla v držení dva roky předtím vynikající střelkyně ze Sedlice – Eliška Sudová. Tentokrát ji k celkovému triumfu chyběly dva body. To nic nemění na tom, že Sedlice je vyhlášenou líhni střeleckých talentů!

Pětiminutovka na pacelickém Olympu

A konečně přišla ta toužebně očekávaná chvíle, kdy si na své přišla připravená bedna. Výsledková listina zveřejnila následující fakta: Předškolní děti do 5 let: 1. Gabriel Krejčí (37 bodů), 2. Jáchym Jícha (22 bodů), 3. Jan Gabriel (21 bodů). Mladší žáci 6 až 10 let, sportovní vzduchovky: 1. Adam Novotný (88 bodů), 2. Eliáš Novotný (84 bodů). Mladší žáci 6 až 10 let, klasická vzduchovka: 1. Josef Koptýš (88 bodů), 2. Martin Hrdlička (81 bodů), 3. Antonín Jiskra (71 bodů). Starší žáci 11 až 15 let, sportovní vzduchovky: 1. Leontýnka Novotná (100 bodů), 2. Veronika Floriánová (96 bodů), 3. David Novotný (94 bodů). Starší žáci 11 až 15 let, klasická vzduchovka: 1. David Bojko (93 bodů), 2. Aneta Dolejšová (84 bodů), 3. Sofie Bařková (83 bodů). Muži: 1. Josef Koptýš (100 bodů), 2. Lukáš Hrdlička (89 bodů), 3. Martin Dolejš (87 bodů). Ženy: 1. Eliška Sudová (98 bodů), 2. Hana Hrdličková (90 bodů), 3. Pavla Cmuntová (81 bodů).

Velký kus poctivé organizační práce odvedl za sportovní střelce také Pavel Kotrouš z Blatné, který svědomitě vedle registrace účastníků rovněž provedl sčítání nastřílených bodů v terčích a ještě zvládl bravurně roli moderátora při vyhlásování těch nejlepších. Nutno ještě zvláště vyzdvihnout roli ředitele závodu Marka Novotného z Blatné, co už čtrnáctým rokem měl na sobě nejtěžší břímě zodpovědnosti.

Za naprosto skvělý catering s bohatou nabídkou nápojů, jídel a pamlsků pro děti patří srdečné poděkování a hold Petru Samcovi z Buzic a jeho synovi Lukášovi, kteří provozují hostinec „U Čiláka“. To samé platí i pro pacelickou „Rychlou rotu“, co opět nezklamala a postarala se jak o instalaci střeleckého zázemí, tak včasný úklid – Josef Šlehofer, Hana Koubková s druhem Tomášem. Za údržbu celého prostranství okolo obecního domu pak Pavlu Lexovi a jeho synovi Ondřejovi.

Za finanční podporu a věcné ceny děkují pořadatelé sponzorům: Obec Škvořetice, Ladislav Kovařík Sedlice, Klenoty M a M Blatná, Šití Daniela Blatná, manželé Vetešníkoví Blatná, Dura Blatná, KONET Blatná, LEIFHEIT Blatná, Agro Blatná, Blatenská tiskárna „Na Vinici“, BP SERVICE – Roman Pojer Blatná, Obaly Blatná.

Akci v Pacelicích i tentokrát přálo počasí, přestože předpověď vůbec příznivě nezněla. Asi to tam nahoře i střelecké „plemeno“ má „dost dobré“. A jistě zasluženě. Ono střilet v míru a pro zábavu je balzámem na duši a velmi příjemným rozptýlením.

Při „Škvořetické čudle“ brali malým rybářům hlavně plotice a okouni

Vodní plocha „Za Stárkou“ se nachází v tak trochu odlehleém koutě u obce Škvořetice. O to pevněji je spjata s tichým a romantickým světem matičky přírody. Prostě ideální místo na odpočinek a rozjímání.

S budováním koupaliště „Za Stárkou“ se započalo brzy po listopadu 1989. Zásahu na zdárné realizaci celého projektu měla skupina dobrovolných brigádníků v čele s tehdejší starostou obce Josefem Ředinou. Odpracovala zde moře poctivých hodin, a to tehdy jen za svačiny a „dobré slovo“. Na nynější podobě další poctivé hodiny odmakali rovněž fotbalisté z TJ Sokol Lom. Nebylo by ovšem vůbec možné přikročit k zahájení celé akce, kdyby obci Škvořetice neposkytl finanční dar ve výši cca 100 000 korun vedení železničního učiliště, sídlícího na místním zámku. Obnos pokryl výdaje na materiál, mechanizační činnosti aj.

Jako koupaliště se bohužel lokalita „Za Stárkou“ příliš neujala. Dnes jsou v něm nasazené ryby, a to hlavně pro potěchu dětí a mládeže. Před čtyřmi lety se zrodila iniciativa uspořádat tady dětské rybářské dopoledne pod názvem „Škvořetická čudla“. A od nápadu nebylo daleko k činům. Akci zaštitila obec Škvořetice, odborného dohledu nad malými nadšenci se chopil Roman Schaffarz. Jak jinak, též zapálený rybář. Pořekadlo o jablku, které nepadlo daleko od stromu, platí v rodině Schaffarzů jaksí na obě strany. S prutem „srostl“ i jeho tatík a k tomuto hobby Roman vede i syna Štěpána. Letošnímu rybářskému klání „Za Stárkou“ sice přálo počasí, nicméně účast kandidátů na cech svatého Petra nebyla nejsilnější. Nad vodní hladinu se postavilo sedm soutěžících. „Devadesát procent domácích,“ konstatoval Roman s dodatkem, že jeden klučina sem zamířil ze Sedlice a jeden z Mačkova.

Tato skutečnost se ale nikterak negativně nepodepsala na dobré náladě a pohodě přítomných. Do „vodního lovu“ se vrhli div ne po hlavě a síla jejich soustředění se rovnala síle betonu. A pokud trpělivost přináší růže, mohli se už v polovině souboje prohlásit za zahradníky.

Co se týče kapříků, tak během tiché čtyřhodinovy uvízl na háčku jeden jediný exemplář. Ostatní kořist tvořili plotice a okouni. Paní šťastně i tentokrát stála při domácím Jakubu Šornovi, kterému přiřkla podruhé za sebou vítězství s nachytanými 190 centimetry. Stříbro putovalo na adresu Antonína Suka z Mačkova, kterému bylo souzeno rybích 122 centimetrů, a znamenitá domácí škola se ukázala u Štěpána Schaffarze, co s 30 centimetry uhájil bronz.

Všichni zúčastnění rybáři obdrželi medaile a ceny útechy, pokud minuli bednu. Ti šťastnější poháry, diplomy a pochopitelně rybářské doplňky. Hlavně se ale všem dostalo od diváků upřímného uznání a osobních gratulací.

Hezké dopoledne uzavřel klasický táborák s opékáním buřtů. A všichni si při něm – malí i velcí – znovu uvědomili, že bez koníčků by byla na tom světě nuda a šedivo!

Starosta vítal nové občánky pod širým nebem

Mezi nejšťastnější chvílky v nikdy nekončící řece života patří narození dítěte. To platí v rodině, ale i mateřské obci či městě jako takových. A třeba zrovna ve Škvořeticích na Blatensku má tradiční „Vítání nových občánků“ velmi dlouhou, pestrou a emotivní historii.

Také letos se tato vesnice dočkala dalších roztomilých a křehoučkých přírůstků z lidské lásky. Protože na vybrané datum panovalo venku nádherné slunečné počasí, rozhodli se představitelé samosprávy zorganizovat slavnostní akt „Vítání nových občánků“ na obecním prostranstvím hezky pod azurovým nebem.

Tentokrát nezapomenutelná atmosféra ovinula čtyři robátka, a to Štěpána Nového, Vojtěcha Moudrého, Marka Gabriela a Markéty Mlíčkové. Úvod svátečních okamžiků patřil trochu odrostlejší dětem, které vstříc svým novým spoluobčánkům vyslali pásmo veršů a písniček. Po projevu starosty Škvořetic Jaroslava Chlandy přišel čas na zápis do obecní knihy a předání dárků rodičům ratolestí. Pro maminky byly připraveny růže, pro tatínky lahev šampaňského a jako bonus do nového života jejich miláčků finanční příspěvek, dětské knížky a pak tzv. „Kniha života“ – mapující růst miminek k rozpuštění květu života. Nemohlo chybět samozřejmě společné fotografování a slavnostní připítek. A „bublínky“, otevřené samotným panem starostou, chutnají nejlépe!

Poděkování za důstojný průběh dalšího „Vítání nových občánků“ patří vedle starosty Jaroslava Chlandy paní učitelce Haně Koubkové z Pacelic a člence Obecního úřadu Kateřině Schaffarzové.

Odvěky koloběh života nepochybně přinese malým drobečkům mnoho radosti a štěstí, protože Škvořetice a zdejší kolorit prostě jsou jejich nositelem.

Na odloženém „Dni dětí“ ve Škvořeticích šly na dračku vodní pistole

Vzhledem ke katastrofickým předpovědím meteorologů se na většině Blatenska oslavy „Dětských dnů“ přesunuly z tradičního začátku června na neurčito. Nejinak museli vzniklou situaci řešit i pořadatelé ve Škvořeticích. Ale děti a mládež se nakonec dočkaly, což je to hlavní.

Ústředním dějištěm programu byl jako obvykle sportovní areál za obcí ve směru na Buzice. Tady probíhaly v odpoledních hodinách zábavné hry a disciplíny všeho druhu. Celkem se jednalo o jedenáct stanovišť. Největší pozornost dětí přitahoval střelecký koutek. Možná říci, že se u něho dveře netrhly (kdyby tu nějaké dveře byly). Ale velice živo bylo i jinde – zajímavý program zahrnoval dovádění na chůdách, kop míčem na bránu, házení kroužků na cíl,

přelévání vody lžící do láhve, „dostihy“ s improvizovanými koníky atd. Pro to maximální dětské „haló!“ tady organizátoři instalovali dva skákací hrady. „Speciální zpestření večera poskytla všem ostatním oslavencům malá Ema Dvořáková,“ přidává jednu perličku pořadatelka Kateřina Schaffarzová. „Jelikož nám na poslední chvíli odpadla oblíbená atrakce malování na obličeji, neváhala a přinesla z domova dětskou tetovací sadu. Netrvalo dlouho a všichni zájemci měli na kůži roztomilé obrázky.“

No a pak si tu všichni společně zahráli na takový malý jihočeský „tuzex“: „Za splnění jednotlivých úkolů dostávaly děti vystříhané peníze. U speciálního stánku je vyměňovaly za zboží – dílem dobroty, dílem hračky. Doslova na dračku šly vodní pistole, hned potom bublifuky,“ směje se Kateřina Schaffarzová. Dalším „trhákem“ se staly párky v rohlíku, kterých se tu snědlo rovných 65 kusů. A aby náhodou žaludky dětí nestrádaly, nechyběl ani klasický táborák s opékáním buřtů.

Zlatým hřebem „Dětského dne“ ve Škvořeticích byla stezka odvahy na nedaleký les Křesovec k objektu starého kostelíka. Ty nejmenší vedli tatínkové, jinak se většinou chodilo po partičkách. Do připravené knihy se podepsalo 27 absolventů večerní trasy. „Benjamínkové“, co dosud nenavštěvují školu, se z pochopitelných důvodů podepsat nemohli, nicméně mohli být na sebe pyšní.

Hrátky na sportovním areálu přilákaly téměř 50 jedinců. A rozhodně nebyli zklamáni. Ve Škvořeticích moc dobře vědí, co dětská duše potřebuje. A parta prima lidiček, kteří pro obecnou spokojenost zdarma obětují volný čas, jí to naservíruje na zlatém podnose nejen o oficiálním svátku prostě jen za dobrý pocit!

Vladimír Šavrdra

Okresní kolo hry Plamen - foto Ester Platlová

zastoupení jak ve starší, tak i v mladší kategorii. Celkem bojovalo 8 týmů v kategorii starší a 14 týmů v kategorii mladší z celkem 13 obcí Strakonicka.

Naši mladí hasiči se po velkém nasazení umístili v kategorii mladší na krásném 6. místě a v kategorii starší na zaslouženém 4. místě. A i když to tentokrát na domácí půdě necinklo, za předvedené výkony si pochvalu a velkou odměnu určitě zasloužili.

Na mladé hasiče i jejich doprovod čekala perfektně připravená soutěžní stanoviště, výborné sladké občerstvení, které napekly místní ženy a samozřejmě chutná svačina pro závodníky i rozhodčí, které nám vykouzlila kuchyně v ZD Předmíř ve formě výborné gulášové polévky a sekané v houce.

Na úvod pronesla svá slova starostka OSH Strakonice p. Jaroslava Boukalová, poté starosta obce Tchořovice p. Pavel Šeda a starosta SDH Tchořovice p. František Tetauer. Nakonec něco k organizaci soutěže pronesl vedoucí ORM p. Michal Krásil.

Akce by nemohla klapnout bez zapojení celého místního SDH. Všem moc děkujeme za přípravu celé soutěže, která nezahrnovala pouze celý sobotní den, ale i páteční přípravu a další celkový úklid po soutěži. Mimo jiné bychom také chtěli vyzdvihnout technickou četou, která fungovala perfektně, občerstvovací tým, který byl naprosto skvělý a samozřejmě také místního komentátora Matyho, jenž tuto celou akci znamenitě „odkecal“.

Nemalou zásluhu na perfektní průběh celé soutěže měl též organizační tým z **OSH Strakonice** a rozhodčí, kteří se mnohdy došli občerstvit až po několika hodinách pečlivého soudcování.

Velké poděkování patří v neposlední řadě také obci Tchořovice, firmě PKLOGISTICS s.r.o. nákladní autodoprava Tchořovice, PRODEJNĚ KRMNÝCH SMĚSÍ, areál ZZN Blatná u sila, Advokátní kanceláři Hřidel a partneři s.r.o., Autocentru Jan Šmucler s. r. o., SDH Hajany a ZD Předmíř.

Dětský den

V sobotu 7. června připravily místní ženy, v prostoru před obecním úřadem, dětský den. Na děti tu čekala spousta stanovišť se soutěžemi v indiánském stylu – házení kloboukem, vyrábění indiánské čelenky, slalom na koni, propíchování balónek šipkami, vozily se kostky na kolečku a stavělo ohniště, házely kroužky na totem a samozřejmě nechyběl oblíbený skákací hrad. Za každou absolvovanou soutěž si děti odnesly něco dobrého či hezkého, takže

Bronzový Otavský Plamínek

V sobotu 4. května proběhla první soutěž letošní hasičské sezony Otavský Plamínek ve Strakonících. Naši mladí hasiči se zúčastnili ve dvou kategoriích – mladší a starší.

Ve velké konkurenci se umístilo družstvo starších na 5. místě a družstvo mladších ve složení Lukáš Šíma, Markéta Matějková, Ondra Matějka, Barbora Zitková, Kateřina Linhartová, Amálka Hůrková a Mikuláš Šimůnek vybojovalo úžasné 3. místo. Moc gratulujeme.

Otavský plamínek ...a máme bronzovou medaili

Okresní kolo hry Plamen ve Tchořovicích

V sobotu 11. května se tchořovické trávníky u rybníka Hořejší proměnily ve stanové městečko. Konala se zde okresní soutěž hry Plamen ve spolupráci SDH Tchořovice, OSH Strakonice a obcí Tchořovice. Tuto velkou akci hostili Tchořovičtí již po čtvrté od roku 2008. Z celého okresu Strakonice dorazilo na cca 250 mladých hasičů a hasiček a jejich příznivců, aby poměřili síly v pěti požárních disciplínách – požární útok CTIF, štafeta CTIF, štafeta dvojic, štafeta 4x60m a královská disciplína požární útok. SDH Tchořovice mělo své

byli všichni spokojeni. Nechybělo také výborné občerstvení – párky v rohlíku pro všechny a bezinková limča. Počasí nám opravdu přálo, přišlo cca 25 dětiček od nejmenších až po ty větší. Překvapením pro všechny bylo nakonec vystoupení p. Simandla s koňmi a promítání pohádky s popcornem na sále místního pohostinství.

Požární ochrana očima dětí

Naši mladí hasiči se zúčastnili výtvarné a literární soutěže Požární ochrana očima dětí. Ve velké konkurenci vyhrála Eliška Kōrišová ve své kategorii krásné 2. místo. Gratulujeme.

Martina Čadková

Vyhlášení soutěže Požární ochrana očima dětí na OSH Strakonice

Něco málo z Uzenic

V tomto období, co se týká akcí, se toho moc neuskutečnilo. Na 1. 6. na Den dětí byl naplánovaný výlet vlakem do Hluboké nad Vltavou ale jelikož bylo špatné počasí, tak se výlet zrušil. Ale děti nemusí mít obavy, na předposlední víkend prázdnin od pátku 23. 8. do neděle 25. 8. je opět jako poslední roky naplánováno stanování na Radyni.

Zatím se každý rok akce vydařila, i když nám vloni počasí nepřálo. Také chci touto cestou poděkovat několika místním členům SDH, že se dokázali dát dohromady a zúčastňují se hasičských soutěží. Co si pamatuji, tak to byla soutěž ve Skaličanech, Buzicích a teď naposledy v Blatné. Sice se neumísťují na prvních příčkách, ale to vůbec nevádí, důležité je se zúčastnit.

Jak jste si jistě někteří všimli zdárně pokračuje přístavba kryté terasy u místního klubu a na střechu byly instalovány fotovoltaické panely. A nadále pokračuje úprava místní zeleně a okolí kolem obecního úřadu za což manželům Novotným moc děkujeme.

Ještě bych chtěla všechny pozvat na pouťové oslavy k příležitosti oslav svatého Václava, které se budou konat 28. 9. 2024, stejně jako každý rok by měla být mše v místní kapličky a poté u místního klubu zábava za účasti kapely p. Brože.

Marešová

Krátce z Uzeniček a Černívka

Poslední dubnový den se v Uzeničkách konalo stavění májky. Muži přivezli strom, ženy a dívky ho ozdobily. Večer se na hranici spálila čarodějnice. Postavené májce bohužel nepřálo počasí a kvůli větrným poryvům neměla zdobená špička dlouhého trvání.

Koncem května proběhla v kulturním domě pouťová retro party, a ještě tentýž víkend, čekal děti dětský den. V Příbrami děti navštívily kulturní akci „Divadlo patří dětem“, kde bylo mnoho možností vyžití –

od kolotočů, přes skákací hrady, divadelní představení a ukázek různých hasičských, vojenských či policejních technik. Každý si tak dle svého gusta mohl užít nedělní den.

Kulturní akce a dění v obci

V sobotu 1. června proběhla oslava Mezinárodního dětského dne. Pro děti byla připravena tzv. „šipkovaná“ vedoucí z hřiště za starou hospodou, k rybníku Babák, přes Malou Turnou a zpět. Děti si na hřišti vzaly kartičky a plnily úkoly na cedulkách rozmístěných na jednotlivých stanovištích podél celé cesty. Po závěrečném vyluštění tajenky obdržely drobnou odměnu. Pro nepříznivé počasí byla účast dětí malá.

V pátek 21. června se v obci uskutečnilo – Sousedské posezení, které nahradilo dříve pořádané pouťové zábavy. Původně se mělo uskutečnit až v sobotu 29. června, ale z technických důvodů došlo k posunutí data. Toto setkání občanů mělo proběhnout na hřišti u staré hospody, ale z důvodu nepříznivého počasí se musela celá akce přesunout do sálu „Hospody Na Rozhrání“. To ovšem nezkazilo náladu všem přítomným a sál hospody byl beznadějně zaplněný. Každá hospodyňka s sebou přinesla drobné občerstvení pro ostatní. K poslechu zahrála skupina Milavanka. Lidé se v dobré náladě rozcházeli v ranních hodinách. Celou akci zaštitil stejně jako Mezinárodní den dětí spolek SaK Turná z. s.

Místostarosta obce Eduard Červenka

SDH Velká Turná

Stejně jako každým rokem bylo v podvečer 7. května provedeno položení věnců u pomníku v blízkosti staré školy. Na akci se sešlo na 31 hasičů z Velké Turné, Oseka, Petrovic a Jemnic. Celou akci hudebně zaštitila kapela pana Kováře z Oseka. Celé pietní akci opět přihlížela početná skupina místních spoluobčanů. Po ukončení akce se sbory přesunuly k pietní akci do Oseka.

V sobotu 11. května proběhla v obci Osek Okrsková soutěž. Do souboje se zapojily sbory z Oseka, Jemnic a Velké Turné. Po úspěšném provedení dvou útoků se všechny sbory přesunuly do místní hasičské zbrojnice, kde proběhlo vyhlášení výsledků. Náš sbor opět obhájil druhé místo. Každoroční pálení chrástí v prostoru Pazderny se uskutečnilo v ranních hodinách v sobotu 1. června. Odborný dohled nad celou akcí měli členové místního SDH. Akci značně komplikoval déšť, který celou

hromadu dřeva zkopřil předešlou noc. O týden později pak členové sboru vyčistili koryto Rojického potoka v prostoru obce.

Začátkem června prošlo hasičské vozidlo značky Henschel technickou kontrolou. Před jejím provedením osadili někteří starší členové sboru opravený chladič zpět do vozu a při té příležitosti vyměnili některé části potrubí vedoucí k chladiči. Díky provedené kontrole se sbor mohl v sobotu 15. června zúčastnit 140. výročí založení hasičského sboru v Chrášťovicích.

Práce zastupitelstva obce

V sobotu 22. června provedli členové Mysliveckého spolku „Bárovka“ brigádu v prostoru sálu staré hospody. Došlo k vyklizení sálu a přípravě na rekonstrukci budovy.

V jarních a letních měsících jsou v obci prováděny úklidové a údržbářské práce na obecní zeleni (travní plochy, živý plot). Před letními prázdninami došlo ke konečnému srovnání povrchu pískového hřiště v obci, kde v průběhu léta trénují členové spolku Sak-Turná volejbal.

Připravované akce

20. července – Turnaj v nohejbale – volejbalové kurty ATC-Milavy.

27. července – Turnaj ve volejbalu – volejbalové kurty ATC-Milavy.

24. srpna – Prázdninový turnaj v nohejbale – hřiště ve Velké Turné.

Starosta obce Velká Turná Pavel Šípek

Noc kostelů

Noc kostelů se konala v pátek 7. června. Pro příchozí byla připravena výstava o Pražském Jezulátku. Někteří návštěvníci přišli v tichu rozjímat a vzpomínat na své dětství, které bylo s tímto místem spojeno.

Jiné zase zajímalo umění a historie. Při odchodu každý dostal aktuální výtisk Kato-

lického týdeníku a obrázek Pražského Jezulátku s modlitbou papeže Benedikta XVI.

Milena Břicháčková

Zábořská pouť

V areálu Pod lípou se konala v sobotu 29.6. zábořská pouť. Počasí nám přálo, bylo až velké teplo a dusno, ale přesto byla účast velká. V blahodárném stínu naší krásné lípy a ve vzdušných stanech bylo příjemně a ve venkovním baru stále plno. Atrakce pro děti v podobě nafukovací skluzavky a hradu také letos nechyběla, a tak se mohly děti dosyta vyřádit.

Akci zahájil pan starosta, který přivítal přítomné, seznámil s programem a popřál všem příjemné odpoledne. Následovalo vystoupení žáků místní MŠ a ZŠ. Žáci naší školy nám již mnohokrát dokázali, jak jsou šikovní při školní akademii nebo právě při vystoupeních na poutích.

Děk patří jejich pedagogům, kteří s nimi mnohdy nelehká vystoupení nacvičují. Nejdříve se předvedli ti nejmenší, žáci MŠ, v čarodějnickém reji. V krásných čarodějnických kostýmech jim to moc slušelo, byli prostě kouzelní. Potom se střídaly starší děti v tanečních a rytmických vystoupeních na známé melodie a všichni se snažili, aby zacvičili a zatancovali co nejlépe. Následovala bubenická show Líšamani, u kterých mne zaujaly především ženy, které byly v převaze a s velkým zaujetím a nadšením předváděly svůj program. Jistě to není nic snadného. I ti nejmladší účastníci byli tímto bubenickým vystoupením zaujati a někteří si to dokonce i zkusili.

Od 19 hodin následovala pouťová taneční zábava. Hrála kapela Restart, která se postarala o dobrou náladu a vytrvalí účastníci se rozcházeli až v časných ranních hodinách.

Jaroslava Vodičková, Záboreň

ZŠ a MŠ Záboreň

Výlet Mirakulum

Ve středu 5.6. se žáci prvního i druhého stupně vypravili na exkurzi do zábavního parku Mirakulum. Cesta byla dlouhá, ale odměnou všem byl skvělý den plný zábavy a legrace. Malí průzkumníci vyzkoušeli snad každou atrakci, která byla k dispozici – obří trampolíny, lesní město, hrad, bludiště i minizoo. Hojně se vydávali objevovat podzemní chodby a některým dalo velkou práci najít cestu zpět. Větší děti volili aktivity pro odvážnější jedince jako lanové centrum, obří kolotoč a houpačky nebo sjezd na pneumatikách. Všichni ale zaručeně ocenili vodní svět, kde řádili pubertáci stejně nadšeně jako malé děti. Počasí bylo fantastické, a když se k tomu navíc přidá dobré jídlo, je úspěch zaručen.

Text Mgr. Pavla Slezáková

Pasování čtenářů

První červnový pátek byl pro naše prvňáčky velkým dnem. Děti svým rodičům, sourozencům a prarodičům předvedly, jak se naučily za první rok ve škole krásně číst, psát a počítat. Po splnění všech úkolů jsme mohli přistoupit k samotnému pasování. Malí hrdinové byli po jednom předvoláni před krále, našeho pana ředitele, poklekli a za doteku meče a vyřčení čtenářského slibu byli přivítáni do světa knih. Snad se jim v něm zalíbí.

Text Mgr. Lenka Jiroušková, foto Iveta Kalousová

Loučení s deváťáky

Poslední den školního roku je vždycky plný emocí. Střídá se radost i smutek, nadšení i rozpaky, strach i očekávání. I letos nás čeká tradiční rozloučení s našimi deváťáky.

Zní poslední zvonění a po schodech naposledy schází pět slečen v krásných šatech a pět mladíků v oblecích. Zazní dojemný projev, ve kterém nezapomenou poděkovat všem učitelům, zavzpomínat na hezké zážitky, rozloučit se. Vestibul školy je plný rodičů, prarodičů, bývalých spolužáků, učitelů a kamarádů... Většina z nich má v očích slzy, když se dívají na promítání společných fotek a uvědomují si, že zase skončila jedna životní etapa. Pak se všichni přesunou k obecnímu úřadu, kde pod naší památné lípou proběhne další loučení. Po projevech pana starosty, pana ředitele i paní učitelky třídní následuje rozdání posledního vysvědčení, přípitků a předání dárků.

Naši milí deváťáci, přejeme vám do života spoustu štěstí, krásných zážitků, zajímavých setkání a splněných snů. Svět vám teď leží u nohou a všechno záleží jen a jen na vás, tak si to nepokazte 😊

Text a foto Mgr. Šárka Kučerová

Výlet Pálenec

V úterý 18. června jsme se celý první stupeň vydali na výlet do nedalekého Vrbna, kde jsme strávili tři slunečné dny plné nejrůznějších aktivit a koupání.

Na výlet jsme vyrazili všichni společně po svých a s batůžkem na zádech. Po dorazení do tábora a přípravě chatek se děti rozdělily do 5 skupin, ve kterých byli zástupci ze všech tříd. V jednotlivých skupinách se plnily úkoly a soutěže. Za nejlepší umístění dostala každá skupinka na vyrobené kartičky odměnu ve formě samolepek. Den jsme zakončili večerním táborákem s opékáním špekáčků. K ohni samozřejmě patří i kytary a pěkné písničky.

Ve středu si děti během dne užily různé táborové hry, v pěkném slunečném počasí nesměly chybět ani hry s vodou, při kterých jsme se všichni, včetně učitelů, osvěžili. Děti si ovšem nejvíce užily vodní hrátky v místním rybníce a jízdu na zapůjčeném šlapadle.

V poslední večer si žáci 5. třídy pro své spolužáky připravili stezku odvahy, kterou všichni zvládli na jedničku.

Text Mgr. Denisa Matoušková, foto Lucie Stejskalová

Děti učí děti

V rámci projektu Děti učí děti, se z žáků druhého stupně naší školy na chvíli stali učitelé. Holky z 9. třídy si vyzkoušely výuku matematiky u prvňáčků a pracovního vyučování ve 2. a 3. třídě.

My, Gabča, Terka a Bohouš z osmé třídy, jsme se na pár hodin ujali první třídy v rámci výuky prvouky a tělocviku. Na svůj první vyučovaný předmět jsme se s dětmi vydali do tělocvičny, kde jsme si po rozcívce vyzkoušeli zdatnost svých žáků v kotrmelcích. Potom jsme si zahráli vybíjenou, při které jsme se k prčkům na jednu hru připojili. Jako formu odpočinku jsme zvolili hru Rybičky rybáři jedou a pak si za odměnu s prvňáčky vyzkoušeli nějaké gymnastické či fotbalové triky. Tímto naše první hodina skončila, ale hned další den jsme se vrátili, tentokrát na výuku prvouky. Tentokrát do třídy, kde se děti svými znalostmi určitě nenechaly zahanbit. Začalo se zopakováním dnů v týdnu, měsíců a ročních období, potom se žáci rozdělili do skupinek. První se věnovala práci s kalendářem, při níž hledali data různých svátků a významných dnů. Druhá skupina se vrhla na ukazování času na hodinách. Když jsme pak uslyšeli zvonek, s prvňáčky jsme se rozloučili a dali každému bonbón za jejich snahu.

Naše učitelské trio doufá, že mrňouskům se jejich hodiny aspoň trochu líbily a určitě bychom se rádi zase někdy zastavili. Doufejme, že projekt se uskuteční i příští rok.

Tereza Kluknerová, 8. třída

Den dopravní výchovy

Poslední středu před prázdninami jsme si u nás ve škole zpestřili projektem, který se týkal dopravní výchovy. Za krásného prosluněného dopoledne jsme vyplňovali dopravní testy, dozvěděli jsme se, jak správně zavolat pomoc k dopravní nehodě, vyzkoušeli jsme si ošetřit zraněného, procvičili si dopravní značky, pan ředitel

nás seznámil s povinnou výbavou jízdního kola a s tím, jak na něm opravit drobné defekty. Všechny naše výkony se zaznamenávaly do kartiček, které jsme dostali. Největší úspěch měla asi u všech jízda zručnosti, ale převést kelímek plný vody z místa na místo se povedlo málokomu.

Žáci 7. třídy

McDonald's cup Strakonice

Zatímco většina zábořských žáků „pálila ve škole čarodějnice“, chlapci se zúčastnili okresního finále McDonald's cupu žáků 1. stupně ve Strakonici. Po loňském senzačním úspěchu, kdy hoši postoupili až do krajského finále v kategorii malotřídních škol, letos už se takový úspěch neočekával, neboť zábořská škola již malotřídní není a musela se tedy poměřit se všemi školami v okrese.

Zábořští se přihlásili do kategorie 2.3. tříd, do skupiny jim byli nalosováni opravdu těžcí soupeři – TGM Blatná, Poděbradova Strakonice a Radomyšl. Bohužel ani na jednoho nestačili, a tak se museli smířit s boji ve skupině o 13.-15. místo. Zde již ale své konkurenty výrazně převyšovali a nastříleli Bavorovu a Česticím dohromady 17 branek. Obsadili tedy nakonec 13. místo. Věřme, že příští rok se Zábořáci zase přiblíží medailovým pozicím.

Text a foto Michal Gutwirth

Den hýřící barvami

V pátek 3. května se zábořská škola duhově zbarvila. Týden před touto akcí si žáci spravedlivým losem vytáhli barvu pro svůj třídní kolektiv. A začalo shánění všech možných svršků v konkrétních barvách. Někteří se možná zprvu tvářili vyděšeně, ale všechny počáteční obavy byly zažehnány. Pokud zrovna totiž vaše skříň nedisponovala kousky v určité barvě, ochotně vypomohli příbuzní, známí či kamarádi.

A pak nastal den „D“. Školní třídy se zaplnili prvňáčky v růžové, druháčky v odstínech zelené, třetí a čtvrtá třída se vybarvila do fialové a první stupeň uzavřeli modří pátáci. Ani druhý stupeň se nenechal zahanbit. Šestáci a sedmáci spojili své síly a dorazili v odvázně oranžové, osmáci zářili v červené a obávanou žlutou hrdě vynesli devátáci.

Aby úsilí všech bylo náležitě oceněno, komise složená z žáků deváté třídy všechny své spolužáky obešla, přísným okem zaměřila a spočítala všechny kusy oblečení i doplňků dané barvy a přepočítala je na žáka. Vítězství si odnesli rozkošní prvňáčci.

Projektový den jsme zakončili společným focením. Jak zábořská duha zářila před školou, si můžete prohlédnout v příložené fotografii.

Všem moc děkujeme za účast a těšíme se na příští ročník.

Text Mgr. Monika Dubědová,
oto Monika Adámková, Mgr. Šárka Kučerová

Exkurze na Šumavu

Kdo z Jihočechů by neznal Šumavu? Většině z nás tato nepříliš vzdálená část naší vlasti přirostla k srdci. A jelikož někteří naši žáci ji ještě nenavštívili, rozhodli jsme se jim její překrásnou přírodu představit na vlastní oči.

V úterý 14. 5. ze Záboří vyrazil plně obsazený autobus se žáky 2. stupně a 5. třídy směrem na Antýgl. Po krátkém měření teploty vody ve Vydře (na koupání ještě opravdu vhodná nebyla), vyrazil průvod turistů směrem na Horskou Kvildu podél Hamerského potoka. Jelikož bylo příjemné počasí, servírovala nám Šumava opravdu samé pamlsky v podobě překrásných údolí, lesních cest, potoků. Původní plán absolvovat 15km výšlap byl nakonec z preventivních důvodů asi o 5 km zkrácen, přeci jen fyzická kondice dnešní mládeže není taková jako dříve a poslouchat celou cestu slova o přílišné námaze a blížícím se tělesném kolapsu učitelé rozhodně riskovat nechtěli.

První zastávkou na pěší túře byla restaurace U Krámu na Horské Kvildě. Sice to není „mekáč“ ani KFC, ale kupodivu bistry rozmílaná mládež nepohrdla zdejším jídelníčkem. Jo, horský vzduch dělá divy. Naše kroky dále směřovaly turistickou stezkou na Kvildu. I zde si připravil národní park další lahůdky – Jezerní slať či jelení výběh. To už slunce rozzářilo celé údolí a nabídlo krásný pohled na cíl výpravy – nejvýše položenou obec v ČR – Kvildu. Závěrečný úsek sice doprovázely neustále se opakující dotazy: „Kdy už tam budem?“, ale kupodivu čas ubíhal rychle a ani mladí turisté příliš neprotestovali. Zvláště, když jim bylo slíbeno, že i na Kvildě se budou moci občerstvit v místní pekárně či nakoupit turistické známky a pohledy v infocentru.

Odbila druhá hodina a zbývala už jen cesta domů. Byla plná dojmů a krásných vzpomínek, vždyť Šumava se opravdu nenechala zahanbit a předvedla se i díky krásnému počasí v plné své kráse. Tak zase někdy na viděnou v kraji Karla Klostermanna.

Text Michal Gutwirth

Psaní od srdce

Ve škole se při slohu mimo jiné učíme psát dopisy. A vždycky je lepší psát dopis přímo konkrétnímu adresátovi s tím, že ho vaše slova potěší. A tak jsme se s našimi sedmáky zapojili do projektu Psaní od srdce. Smyslem je mimo jiné udělat radost babičkám a dědečkům v domovech pro seniory a přispívat k odstraňování bariér mezi lidmi i generacemi. A tak osm dopisů našich žáků putovalo do Centra sociální péče Vodňany.

Děti psaly o tom, co právě prožívají, jak se těší na prázdniny, co rády dělají a jaké mají domácí mazlíčky. Některé z nich připojily

i zpáteční adresu a těší se, že jim adresáti dopisů třeba odpoví. Všechny dopisy i obálky pak vyzdobily krásnými ilustracemi.

Mgr. Šárka Kučerová

Legiovlak popáté

Život a boj československých legionářů přibližuje projekt s názvem Legiovlak. Je dílem Československé obce legionářské, která vytvořila věrnou repliku vlaku z období, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku tito stateční muži bojovali. Vždycky, když vlak zastaví v některém blízkém městě, neváháme a jedeme se na toto muzeum na kolejích podívat. Letos v polovině května měl Legiovlak zastávku ve Strakonících, takže jsme se tam samozřejmě s našimi osmáky vydali. Děti si mohly prohlédnout čtrnáct vagonů, kde jim průvodce v uniformě přiblížil životní podmínky i bojové operace legionářů. Postupně jsme navštívili vůz polní pošty, těplušku, improvizovanou nemocnici a další. Holky nejvíc zaujal krejčovský salón, kluky samozřejmě zbraně.

Pak naše kroky ještě zamířily na strakonický hrad, který už jsme si stihli prohlédnout jen z nádvoří. Největší úspěch měla tradičně minizoo v hradním příkopu.

Text Mgr. Šárka Kučerová

Sportovní den školní družiny

Ve středu 29.5. jsme připravily pro družinové děti program plný sportovních aktivit na našem školním hřišti. Abychom vedly děti k pohybu venku, vyzkoušely si společně například nejruznější překážkové dráhy, koordinaci pohybu na chůdách, fotbalové dovednosti a potrénovaly soutěžení v týmech. Jako odměnu za krásné odpoledne dostali všichni medaile a melouna, po kterém se doslova zaprášilo.

Za školní družinu vychovatelky Dis. Michaela Kadečková a Bc. Kateřina Šimůnková

Exkurze do archivu ve Strakonících

Žáci 5. a 6. třídy vyrazili ve čtvrtek 2.5. na naučnou exkurzi do strakonického archivu. Na začátku exkurze byli seznámeni, co si vůbec pod pojmem archiv představit, co je práce archivářů a co vše jako návštěvníci zde mohou vyhledat.

Poté jsme vyrazili po budově do jednotlivých depozitářů, kde se nachází záznamy z různých obecních úřadů, nejstarší záznam (r. 1336), staré kroniky obcí, jejich spolků nebo školní záznamy. Pracovníci archivu pro nás připravili např. ukázkou kroniky obce Zábouří, staré fotografie, na kterých žáci poznávali místa, nebo zápis z pedagogických rad naší školy z r. 1941, kde se psalo o tom, jak se chovat při náletech v době války.

Na konec exkurze nám ukázali online prostředí archivu, který nám může pomoci při sestavování rodokmenu. Někteří žáci si s pomocí pracovníků archivu vyhledali ze záznamů ze sčítání lidu z r. 1921 své předky, co bylo dříve v místě jejich bydliště, kdo tam bydlel nebo čím se živil.

Mgr. Denisa Matoušková

Oslavy osvobození

„Já trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton,“ zpívá v jedné známé písničce Honza Vyčítal. A Patton a jeho armáda osvobodili nejen Plzeň, ale i Zábouří. Abychom si tuhle důležitou událost připomněli, využili jsme příležitost, kdy naši vesnicí projížděl klub 3. armády Plzeň a jeho členové právě v rámci oslav osvobození. Naši žáci a učitelé si nenechali ujít možnost prohlédnout si armádní vozidla, výzbroj a výstroj vojáků. Celá kolona čítala přes dvacet vozidel, minimálně dvojnásobek jejich pasažérů a jednoho pejska. Děti měly možnost zkusit si v autě posedět, dostaly vlaječky a nábojnice. I když celá akce trvala jen necelou půlhodinu, všichni odcházeli moc spokojení.

Text Mgr. Šárka Kučerová

Atletický Pohár rozhlasu v Blatné

V pátek 10. 5. 2024 se po několikaleté odmlce představili zábořští žáci v Blatné při lehkootletické soutěži družstev „Pohár rozhlasu

milénia děvčata dokonce bojovala v krajském kole), ale všichni zaslouží pochvalu za bojovnost.

Věřme, že třeba za pár let se opět zablýská na lepší „atletické“ časy.

Text Michal Gutwirth,

foto Miroslava Palečková, Kateřina Šimůnková

ROZHLEDNA PĚTNICE u Zábouří

Vyhlídková plošina na vysílači mobilního operátora u obce Zábouří v Jihočeském kraji, okres Strakonice stojí u návrší Volyně (588 m n. m.), 20 km na SZ od Strakonice. Vysoká je 35 m, na vyhlídkovou plošinu ve 25 m vede 138 schodů. Konstrukci středového sloupu obtáčí roštové schodiště. Nedaleko se nachází les Pětnice, podle kterého získala rozhledna své jméno. Postavena byla v roce 2001 a poskytuje výhledy na Blatensko, Horažďovicko, Strakonicko, Šumavu aj.

OTEVÍRACÍ DOBA
každou **sobotu + Sv.**
od 18. května
do 28. září **2024**
vždy 11:00 – 17:00

(po domluvě na tel. 774 985 933 lze i v neděli)

VSTUPNÉ: dospělí 30,- Kč, děti 10,- Kč

PŘÍSTUP: GPS rozhledny: 49.37513N, 13.81388E

Autem po silnici z Blatné do Horažďovic a za obcí Zábouří vpravo na Čechelovice - parkování přímo u věže

Vlakem do žel. zast. Mačkov, poté pěšky po cyklostezce do Jindřichovic, a dále po zelené TZ (7 km).

Autobusem do zast. Kadov, Lnářský Málkov, pak po cyklostezce do Čechelovic, dále po zelené TZ (4,7 km).

KONTAKT: tel.: 603 177 026 – p. Zhorný
e-mail: kpr-info@centrum.cz

www.kpr.kvalitne.cz

TOUR de BATTAGLIA 2024

Obec Záboreň, Nadace Jihočeské cyklostezky a zakladatelé akce zvou všechny příznivce cyklistiky na 9. ročník sportovní / rekreační vyjížd'ky pro všechny, kdo chtějí blíže poznat půvabný kraj legendárního cyklisty, barona Christiana Battaglii z Bratronic, **od jehož narození letos uplyne 110 let**

Start je v Záboreň, v sobotu 10. srpna 2024 v 11:00

Prezence: 09:30 – 11:00 v areálu pod lípou za obecním úřadem Záboreň.

Nové trasy 15, 40 a 60 km vedou až na výjimky po málo frekventovaných cestách s asfaltovým povrchem. V případě potřeby je možné trasy zkrátit.

Mapy jednotlivých tras s výškovým profilem, vyznačením zajímavých míst a možností občerstvení lze stáhnout do mobilních aplikací na www.zabori.cz, fyzicky budou k dispozici při prezentaci.

V prostoru startu / cíle bude připraveno občerstvení, v prodeji budou upomínkové předměty a bude zde také příležitost setkat se s legendami české a československé cyklistiky.

Přejeme všem šťastnou, pohodovou jízdu a hezké zážitky z celého dne.

Zároveň Vás zveme na 10. ročník TOUR DE BATTAGLIA 2025

Vysoké úroky
na hypotéce a nízké
na spořicí účet?

ZLEVNĚTE
si svoji hypotéku,
zatímco budete
kvalitně spořit

Více na
603 297 054

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

33 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoliv jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech
a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlovy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

3.8.2024

17,00 hodin

Kulturní kavárna Železářství U Šulců

Přijmeme kuchaře/ku

Přidejte se k týmu Kulturní kavárny Železářství u Šulců v Blatné!

V naší kavárně bychom rádi přivítali nového kolegu do kuchyně. Pracovní doba je od 6:00 do 15:00, včetně dvou víkendů měsíčně. Máme malý jídelníček, ale zato si potrpíme na opravdu kvalitní suroviny.

Nabízíme stabilní zázemí, práci na HPP nebo možnost brigády dle domluvy, příjemné pracovní prostředí v malém kolektivu a dobré finanční ohodnocení.

Pokud máte zájem o tuto pozici, zašlete svůj životopis na e-mail:

katerina@jakvontymian.cz

K2 SOLARTECH

Realizujeme fotovoltaické elektrárny pro rodinné domy a firemní objekty

- navrhujeme **optimální systém**
- **vyřídíme žádost** o připojení k distribuční soustavě
- vyřídíme veškerou administrativu spojenou s žádostí o dotaci
- vypracujeme projektovou dokumentaci
- odborně **nainstalujeme**, uvedeme do provozu, **zaškolíme** obsluhu a vystavíme revizní zprávu
- zajistíme **záruční a pozáruční servis** i technické poradenství

nová
zelená
úsporám

www.k2solartech.cz

(+420) 721 087 652

(+420) 604 107 416

info@k2solartech.cz

UNITED
NETWORKS

Rychlost
300 Mb/s

RAKETOVÝ INTERNET na 6 měsíců zdarma!

- Instalace zdarma!
- Ceny od 390 Kč měsíčně.

www.u-n.cz

373 705 705

Raiffeisen
Stavební spořitelna

#DotacniPoradenstvi
#RekoPujcka

Bydlet zeleně?

Samozřejmě.

Pomůžeme vám se státní dotací
i financováním rekonstrukce vašeho domova

Dotace z programu Nová zelená úsporám využijete třeba
na zateplení nebo fotovoltaické systémy.

- > Do kanceláře ve Strakonících a Blatné hledáme nové kolegyně či kolegy. Kontaktujte Marcelu Vlkovou 723 754 970.
- > Zastavte se v našich kancelářích v Blatné, J. P. Koubka 81 nebo ve Strakonících, Bezděkovská 30 (OC Maxim).

LARIX-TOZ

Kadov, Vrbno (Blatná) ☎ 725 056 095
www.larix-toz.cz

Výroba a montáž PLOTŮ
Výroba PERGOL a zastřešení

Rekonstrukce, opravy a stavby
dřevěných objektů

Sériová výroba dřevěných dílců
Výroba nábytku

Zakázková výroba

Výroba transportních obalů

Vjezdová vrata (automatická)

Včelařské potřeby

Výroba ze dřeva

Novák Radomyšl Prodej Kuřic Rozvozový plán 2024 - trasa č.2

KDE

Blatná – u PENNY	08:45	Vysoká u Příbramě – u zastávky	13:30
Kadov – u OÚ	09:15	Tochovice – u restaurace	13:45
Tchořovice - u zastávky	09:30	Lazsko – u OÚ	14:00
Lnáře - u hotelu	09:45	Milín – u KD	14:15
Kasejovice - u RABBITU	10:00	Kozárovce – u restaurace	14:45
Předmíř – u prodejny	10:15	Zalužany - u prodejny	15:00
Mladý Smolivec – u aut. zastávky	10:30	Mirovice - u školy	15:15
Hvožd'any – u OÚ	10:45	Rakovice – u OÚ	15:45
Bělčice - u jednoty	11:00	Čimelice – na náměstí u pomníku	16:00
Hudčice – u zastávky	11:15	Mirotice – náměstí	16:15
Bubovice - u OÚ	11:45		
Březnice – u PENNY	12:00		
Rožmitál pod Tř. - u obch. NORMA	12:30		
Věšín – prodejny	13:00		
Láz – u prodejny	13:15		

KDY

V termínech 29.2 / 28.3 / 25.4 / 23.5 / 20.6 / 18.7 / 15.8 / 12.9 / 10.10 / 7.11

Nosné kuřice – červené, kropenaté, černé, bílé, modré, žíhané, vlašky
 stáří 20 týdnů – 250 Kč/ks tel: 602 115 750 www.drubez-novak.cz

**NAVŠTIVTE NÁŠ INTERNETOVÝ
 OBCHOD S POTRAVINAMI**

a užijte si pohodlný nákup z domova

coop
JEDNOTA
 SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO VE VOLYNI

„Tohle je Rex a Míca
 ... právě objevili nový eshop
 s potravinami.“

e-coop.cz

1. Zvolte si nejbližší prodejnu COOP - Blatná, Sedlice nebo Radomyšl.
2. Vyberte si z naší široké nabídky.
3. Nákup si vyzvedněte na vybrané prodejně, kdy se to hodí Vám.

Miromír na houbách

Duben přešel, mrazy jsou pryč,
slunko občas zamžiká,
trochu deště by to chtělo
a babka deštěk přivola.

Prší, prší, vody už je všude dost,
i Miromír teď holínky má,
do mokra i do zahrádky,
ale také pro radost.

Je květen a stále prší,
rostlinkám to nevadí,
babka ta je spokojená
vždyť zalévat nic nemusí.

Přešel čas, déšť téměř ustal,
slunko svítí stále víc,

zahrada pěkně zelená se,
co babka chceš, no snad už nic.

Přece jedno přání měla
babka, co les ráda má,
na houby by vyrázila,
moc ráda si je vyhledá.

V Litoborci houby nejsou,
v Hoře ani prašivka,
a tak babka celá smutná
doma smaží vajíčka.

Miromír má vajíčka rád,
i dědeček prý vejce jí,
však hříbka pěkně smaženého
oba by měli raději.

A tak smutek přetrvává,
houby prostě nerostou,
co se dá dělat, musíme se
smířit s matkou přírodou.

Smutek není přece navždy,
čas změní to, co dneska je,
tak jako člověk i les si své
činy pěkně plánuje.

Netrvalo příliš dlouho,
babce zvoní telefon.

„Haló, haló, tady Jana,
mám novinku veselou.“

„Tady u nás rostou houby,
košík hříbků doma mám,
přijed' rychle, prostě pospěš,
než je všechny vysbírám.“

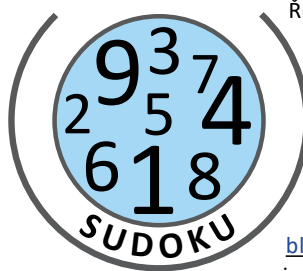
„Miromíre, honem jedem
za tetou Janou do Bělčic,
už se těším na ty hříbky,
košíček vem raděj víc.“

A tak jeli, v lese byli,
hub dost a dost přinesli,
navíc se prošli krásným lesem,
i zajíčka v něm potkali.

Les je krásné klidné místo,
měli bychom chránit jej,
a užívat si chvíle klidu
v něm, ale i mimo něj.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 97 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: MÁJOVÝ ČAS** (lehká verze, kontrolní **1. řádek 927368154**); **PŘIVÍTÁME** (středně těžká verze, kontrolní **1. řádek 134679528**); **S NADŠENÍM** (těžká verze, kontrolní **1. řádek 453612897**).

Výherci: Věra Vonášková, Hornosín; Jan Čuda, Blatná; Franta Havlena, Bělčice. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce srpna 2024, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 98 (tj. červencového vydání 2024) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 31. 8. 2024.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

								3
				2	6	7		8
2			9	7	1			6
								4
	6			4			1	
7						8		
			6	9		5		
	4				8	6		9
8				1				3

1=Ž, 2=E, 3=V, 4=C, 5=N, 6=O,
7=H, 8=Š, 9=U

Středně těžká:

	6						4	7
9			3			5		
							1	
	3			9		6		
8				7		1	9	
			2				3	5
				2		8		4
6		7						
		9		1				

1=O, 2=N, 3=L, 4=E, 5=Í, 6=É,
7=T, 8=M, 9=V

Těžká verze:

						3		4
					1	7		
5		2						6
						6		
	6			2	9			5
4			3					7
			8		5			
2		3	5					8
		7						

1=R, 2=E, 3=U, 4=J, 5=A, 6=E,
7=S, 8=M, 9=D

Blatensko SOBě 98. číslo vyšlo v pátek 26. 7. 2024 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XVIII. Poslední číslo vyšlo v květnu 2024. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 4. 9. 2024. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o.. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**